

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (ósma izba w składzie powiększonym)

z dnia 20 grudnia 2023 r.*

Unia gospodarcza i walutowa – Unia bankowa – Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych (SRM) – Jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRF) – Decyzja SRB w sprawie obliczania składek ex ante za 2021 r. – Obowiązek uzasadnienia – Skuteczna ochrona sądowa – Równość traktowania – Zasada proporcjonalności – Zakres uznania przysługujący SRB – Zarzut niezgodności z prawem – Zakres uznania, jakim dysponuje Komisja – Ograniczenie w czasie skutków wyroku

W sprawie T-389/21

Landesbank Baden-Württemberg, z siedzibą w Stuttgarcie (Niemcy), którą reprezentowali H. Berger, M. Weber oraz D. Schoo, adwokaci,

strona skarżąca,

przeciwko

Jednolitej Radzie ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB), którą reprezentowali J. Kerlin, T. Wittenberg oraz D. Ceran, w charakterze pełnomocników, których wspierali H.-G. Kamann, F. Louis, P. Gey oraz L. Hesse, adwokaci,

strona pozwana,

popierana przez

Komisję Europejską, którą reprezentowali D. Triantafyllou, A. Nijenhuis oraz A. Steiblytė, w charakterze pełnomocników,

interwenient,

SĄD (ósma izba w składzie powiększonym),

w składzie: A. Kornezov, prezes, G. De Baere, D. Petrлік (sprawozdawca), K. Kecsmár i S. Kingston, sędziowie,

sekretarz: S. Jund, administratorka,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

* Język postępowania: niemiecki.

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 7 marca 2023 r.,

wydaje następujący

Wyrok

- 1 W swojej skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca, Landesbank Baden-Württemberg żąda stwierdzenia nieważności decyzji SRB/ES/2021/22, wydanej przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) [Single Resolution Board] w dniu 14 kwietnia 2021 r. w sprawie obliczanych ex ante za 2021 r. składek [zwanym dalej „składkami ex ante”] do jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) w zakresie, w jakim decyzja ta jej dotyczy.

I. Okoliczności powstania sporu

- 2 Skarżąca jest instytucją kredytową prawa publicznego z siedzibą w Niemczech. Jest ona powiązana z systemem ochrony instytucjonalnej (zwanym dalej „IPS”) Sparkassen-Finanzgruppe (grupy finansowej kas oszczędnościowych, Niemcy).
- 3 W zaskarżonej decyzji Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) ustaliła, zgodnie z art. 70 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiającego jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1), wysokość składek ex ante na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRF) (zwanym dalej „składkami ex ante”) za rok 2021 r. (zwany dalej „okresem składkowym 2021”) w odniesieniu do instytucji objętych przepisem art. 2 w zw. z art. 67 ust. 4 tego rozporządzenia (zwanym dalej „instytucjami”), w tym do skarżącej.
- 4 Decyzją w sprawie poboru z dnia 21 kwietnia 2021 r. Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (federalny urząd nadzoru usług finansowych, Niemcy), jako krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (zwany dalej „NRA”) w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia nr 806/2014, nakazał skarżącej zapłatę odsetek ex ante za okres składkowy 2021 w wysokości ustalonej przez SRB.

II. Zaskarżona decyzja:

- 5 Zaskarżona decyzja zawiera trzy załączniki.
- 6 Decyzja opisuje proces ustalania wysokości składek ex ante za okres składkowy 2021, który stosuje się do wszystkich instytucji.

- 7 W części piątej tej decyzji SRB określiła w szczególności roczny poziom docelowy, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/81 z dnia 19 grudnia 2014 r. określającego jednolite warunki stosowania rozporządzenia nr 806/2014 w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 15, s. 1), za okres składkowy 2021 (zwany dalej „rocznym poziomem docelowym”).
- 8 SRB wyjaśniła, że ustaliła wysokość tego rocznego poziomu docelowego na jedną ósmą z 1,35 % średniej kwoty depozytów gwarantowanych w ujęciu kwartalnym dla wszystkich instytucji w 2020 r. (zwanej dalej „średnią kwotą depozytów gwarantowanych w 2020 r.”), określonej na podstawie danych przekazanych poprzez systemy gwarancji depozytów zgodnie z art. 16 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 11, s. 44).
- 9 W części szóstej zaskarżonej decyzji SRB opisała metodę, którą należało zastosować do obliczenia składek ex ante za okres składkowy 2021. W tym względzie, w motywie 59 tej decyzji SRB wskazała, że dla tego okresu składkowego 13,33 % składek ex ante obliczono na „podstawie krajowej”, to jest na podstawie danych przekazanych przez instytucje, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium danego uczestniczącego państwa członkowskiego (zwanej dalej „podstawą krajową”) zgodnie z art. 10 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE, oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2014, L 173, s. 190) oraz zgodnie z art. 4 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63. Pozostała część składek ex ante (to jest 86,67 %) została obliczona w oparciu o „podstawę unii bankowej”, czyli na podstawie danych przekazanych przez wszystkie instytucje, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium wszystkich państw członkowskich uczestniczących w jednolitym mechanizmie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRM) (dalej jako „podstawa unii” i „uczestniczące państwa członkowskie”) zgodnie z art. 69 i 70 rozporządzenia nr 806/2014 i art. 4 rozporządzenia wykonawczego nr 2015/81.
- 10 W tej samej (szóstej) części zaskarżonej decyzji SRB wyjaśniła również, że istnieją zasadniczo dwie kategorie instytucji objętych składkami ex ante. Do pierwszej z nich należą instytucje, które zobowiązane są uiszczać składkę ryczałtową ze względu na ich szczególne cechy takie jak wielkość, czy charakter ich działalności. Sposób obliczania składki ex ante w przypadku tych instytucji reguluje art. 10 i 11 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63.
- 11 Instytucje należące do drugiej kategorii zobowiązane są uiszczać składki ex ante skorygowane w oparciu o ich profil ryzyka ustalony przez SRB na podstawie [obliczeń] rozłożonych na następujące główne etapy.
- 12 W pierwszym etapie SRB obliczyła, zgodnie z art. 70 ust. 2 akapit drugi lit. a) rozporządzenia nr 806/2014, podstawową składkę roczną dla każdej instytucji, która jest proporcjonalna do kwoty zobowiązań instytucji – z wyłączeniem funduszy własnych i depozytów gwarantowanych (zwanymi dalej „zobowiązaniami netto”) – do zobowiązań netto wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium wszystkich uczestniczących

państw członkowskich. Zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 SRB nie wliczyła niektórych typów zobowiązań do zobowiązań netto będących podstawą do ustalenia tej składki.

- 13 W drugim etapie obliczania składki ex ante SRB dokonała korekty podstawowej składki rocznej o ryzyko określonej instytucji zgodnie z art. 70 ust. 2 akapit drugi lit b) rozporządzenia nr 806/2014. Oceny profilu ryzyka dokonano w oparciu o cztery elementy ryzyka ujęte w art. 6 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, w skład których wchodzi różne wskaźniki ryzyka. Aby zaklasyfikować instytucje według właściwego dla nich poziomu ryzyka SRB, po pierwsze, określiła dla każdego ze wskaźników ryzyka zastosowanych do okresu składkowego 2021 przedziały (pakiety), w których pogrupowano te instytucje zgodnie z załącznikiem I przywołanego rozporządzenia delegowanego (część z tytułu „Krok 2”, pkt 3). Instytucjom, które należą do tego samego przedziału, przyporządkowuje się wspólną wartość danego wskaźnika ryzyka zwaną „wartością zdyskretyzowaną”. Poprzez połączenie wartości zdyskretyzowanych dla każdego ze wskaźników ryzyka SRB obliczyła „mnożnik korekty o profil ryzyka” dla danej instytucji (zwany dalej „mnożnikiem korekty”). W wyniku pomnożenia podstawowej składki rocznej tej instytucji przez właściwy dla niej mnożnik korekty SRB wyliczyła „podstawową składkę roczną skorygowaną o profil ryzyka” dla tej instytucji.
- 14 Następnie SRB zsumowała wszystkie podstawowe składki roczne skorygowane o profile ryzyka, aby obliczyć „wspólny mianownik” stosowany do obliczania udziału w rocznym poziomie docelowym, który ma być wpłacony przez każdą instytucję.
- 15 W ostatniej kolejności SRB obliczyła składkę ex ante dla każdej instytucji poprzez rozłożenie rocznego poziomu docelowego między wszystkie instytucje na podstawie współczynnika stosunku podstawowej składki rocznej skorygowanej o profil ryzyka z jednej strony do wspólnego mianownika z drugiej strony.
- 16 Załącznik I do zaskarżonej decyzji zawiera indywidualną notę dla każdej z instytucji podlegającej obowiązkowi uiszczenia składki ex ante, w tym dla skarżącej, która zawiera wyniki obliczeń składek ex ante dla każdej z tych instytucji (dalej jako „nota indywidualna”). Każda taka nota wskazuje wysokość podstawowej składki rocznej danej instytucji, a także wartość właściwego dla niej mnożnika korekty zarówno w oparciu o podstawę unii, jak i podstawę krajową, przywołując przy każdym ze wskaźników ryzyka numer przedziału, do którego zaklasyfikowano tę instytucję. Indywidualna nota wskazuje ponadto dane wykorzystane przy obliczeniu składki ex ante dla wszystkich instytucji, które SRB ustaliła sumując i łącząc dane indywidualne wszystkich tych instytucji. Nota ta zawiera wreszcie dane zadeklarowane przez daną instytucję w formularzu deklaracji i wykorzystane przy obliczaniu jej składki ex ante.
- 17 Załącznik II zaskarżonej decyzji zawiera dane statystyczne odnoszące się do obliczeń składek ex ante dla każdego z uczestniczących państw członkowskich w formie skrótovej i zbiorczej. Załącznik ten wskazuje, w szczególności, całkowitą kwotę składek ex ante, które mają uiszczyć objęte nimi instytucje, odpowiednio dla każdego z tych państw członkowskich. Poza tym załącznik ten wylicza – dla każdego ze wskaźników ryzyka – liczbę przedziałów, liczbę instytucji przypisanych do każdego z tych przedziałów, a także minimalne oraz maksymalne wartości, które wyznaczają te przedziały. W przypadku przedziałów odnoszących się do podstawy krajowej wartości te, ze względów poufności, są pomniejszone lub powiększone o losową kwotę przy zachowaniu pierwotnego podziału instytucji pomiędzy przedziały.

- 18 Załącznik III zaskarżonej decyzji pod tytułem „Ocena uwag wniesionych w ramach konsultacji dotyczących składek ex ante na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za rok 2021” zawiera analizę obserwacji przedstawionych przez instytucje w trakcie procedury konsultacji przeprowadzonej przez SRB między 5 i 19 marca 2021 r. celem podjęcia zaskarżonej decyzji.

III. Żądania stron

- 19 Skarżąca wnosi do Sądu o:
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji wraz z załącznikami w zakresie, w jakim jej dotyczą;
 - tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie, że zaskarżona decyzja jest prawnie nieistniejąca w zakresie, w jakim jej dotyczy;
 - obciążenie SRB kosztami postępowania.
- 20 SRB wnosi do Sądu o:
- oddalenie skargi;
 - obciążenie skarżącej kosztami postępowania;
 - tytułem żądania ewentualnego, w przypadku stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji, utrzymania jej skutków w mocy aż do momentu jej zastąpienia inną decyzją lub, co najmniej, na okres sześciu miesięcy począwszy od daty uprawomocnienia się niniejszego wyroku.
- 21 Komisja Europejska wnosi do Sądu o:
- oddalenie skargi;
 - obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

IV. Co do prawa

- 22 Na poparcie skargi skarżąca podnosiła początkowo dziesięć zarzutów:
- pierwszy z nich, dotyczący naruszenia art. 81 ust. 1 rozporządzenia nr 806/2014 w zw. z art. 3 rozporządzenia nr 1 Rady z 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 385);
 - drugi, dotyczący naruszenia art. 296 akapit drugi TFUE i art. 41 ust. 1 i 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”) ze względu na niedostateczne uzasadnienie zaskarżonej decyzji;
 - trzeci, dotyczący naruszenia prawa do skutecznej ochrony sądowej zagwarantowanego w art. 47 akapit 1 Karty;

- czwarty, dotyczący niezgodności z prawem art. 4–9 oraz załącznika I rozporządzenia delegowanego 2015/63 w postaci naruszenia prawa do skutecznej ochrony sądowej zagwarantowanego w art. 47 akapit 1 Karty oraz naruszenia zasady pewności prawa;
 - piąty, dotyczący niezgodności art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 z prawem poprzez naruszenie art. 103 ust. 7 lit. h) dyrektywy 2014/59, art. 113 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2013, L 176, s. 1), naruszenie „wymogu obliczania składek w sposób współmierny do ryzyka”, zasady określoności prawa w oparciu o państwo prawa oraz naruszenie obowiązku uwzględnienia całokształtu okoliczności stanu faktycznego z uwagi na to, że przepis ten nie pozwala na wyważenie wskaźnika „członkostwo w instytucjonalnym systemie ochrony ryzyka” (SPI) z uwzględnieniem wskaźnika ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”;
 - szósty, dotyczący naruszenia art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013, art. 103 ust. 1 lit. h) dyrektywy 2014/59, art. 16 i 20 Karty, zasady proporcjonalności oraz zasady dobrej administracji;
 - siódmy, niezgodności z prawem art. 6, 7 i 9 oraz załącznika I rozporządzenia delegowanego 2015/63 poprzez naruszenie „wymogu obliczania składek w sposób współmierny do ryzyka”, art. 16 i 20 Karty, zasady proporcjonalności oraz obowiązku uwzględnienia całokształtu okoliczności stanu faktycznego;
 - ósmy, dotyczący naruszenia art. 16 i 52 Karty z uwagi na nieodpowiednie dostosowanie składki ex ante skarżącej do jej profilu ryzyka;
 - dziewiąty, naruszenia art. 16, 20, 41 i 52 z uwagi na to, że zaskarżana decyzja jest obciążona wieloma oczywistymi błędami w ocenie;
 - dziesiąty, dotyczący niezgodności z prawem art. 20 ust. 1 zdanie pierwsze i drugie rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 z uwagi na naruszenie art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59 oraz „wymogu obliczania składek w sposób współmierny do ryzyka”.
- 23 Skarżąca podniosła ponadto w replice jedenasty zarzut dotyczący, z jednej strony, naruszenia art. 70 ust. 2 rozporządzenia nr 806/2014 oraz art. 16 i 17 Karty oraz, z drugiej strony, niezgodności z prawem art. 69 i 70 rozporządzenia nr 806/2014 poprzez naruszenie „wymogu obliczania składek w sposób współmierny do ryzyka”, zasady proporcjonalności, art. 16 i 17 Karty, wymogów wynikających z zasady praworządności oraz poprzez naruszenie zasad przyjętych w wyroku z dnia 13 czerwca 1958 r., Meroni/Wysoka Władza (10/56, EU:C:1958:8).
- 24 Najpierw należy zbadać zarzuty, w których skarżąca podnosi niezgodność z prawem art. 4–9 i 20 oraz załącznika I rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, a następnie zarzuty odnoszące się bezpośrednio do zgodności z prawem zaskarżonej decyzji.

A. W przedmiocie zarzutu niezgodności z prawem art. 4–9 i 20 oraz załącznika I rozporządzenia delegowanego nr 2015/63

1. W przedmiocie zarzutu czwartego dotyczącego niezgodności z prawem art. 4–9 oraz załącznika I rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 w zakresie, w jakim naruszają one zasadę skutecznej ochrony sądowej oraz zasadę pewności prawa

- 25 Zarzut czwarty dzieli się na dwie części.
- 26 Na wstępie należy zauważyć, że art. 4 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 stanowi, że SRB oblicza składkę ex ante wnoszoną przez każdą instytucję proporcjonalnie do jej profilu ryzyka na podstawie informacji przekazanych przez nią i przy zastosowaniu metody określonej w art. 4–13 tego rozporządzenia delegowanego.
- 27 Artykuł 5 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, zatytułowany „Korekta podstawowej składki rocznej o ryzyko”, wskazuje, w szczególności, zobowiązania które nie są uwzględniane w obliczeniach tych składek. Artykuł 6 tego rozporządzenia delegowanego wylicza elementy ryzyka i wskaźniki ryzyka, które SRB powinna wziąć pod uwagę przy ocenie profilu ryzyka instytucji, podczas gdy art. 7 tego rozporządzenia delegowanego wskazuje względną wagę każdego elementu ryzyka i wskaźnika ryzyka, którą SRB powinna zastosować przy ocenie profilu ryzyka każdej instytucji.
- 28 Artykuł 8 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 dotyczy z kolei zastosowania wskaźników ryzyka w przypadkach szczególnych.
- 29 Ponadto, art. 9 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 zatytułowany „Stosowanie korekty ryzyka na potrzeby obliczania podstawowych składek rocznych” przewiduje, że SRB oblicza mnożnik korekty na podstawie wskaźników ryzyka wymienionych w art. 6 tego rozporządzenia delegowanego zgodnie ze wzorem i procedurami określonymi w załączniku oraz że oblicza składkę roczną dla każdej instytucji za każdy okres składkowy poprzez pomnożenie podstawowej składki rocznej przez ten mnożnik korekty zgodnie ze wzorem i procedurami określonymi w załączniku I tegoż rozporządzenia delegowanego.
- 30 Załącznik I rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 ustanawia wreszcie procedurę obliczania składek rocznych dla instytucji składającą się z kilku kroków.

a) W przedmiocie części pierwszej dotyczącej zarzucanego naruszenia zasady skutecznej ochrony sądowej

- 31 Skarżąca utrzymuje, że art. 4–9 oraz załącznik I rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 naruszają zasadę skutecznej ochrony sądowej w rozumieniu art. 47 akapit pierwszy Karty. Po pierwsze, przepisy te stwarzają [według skarżącej] niewystarczająco przejrzysty system obliczania składek ex ante z uwagi na to, że przewidują, że na potrzeby tych obliczeń korzysta się z informacji objętych tajemnicą handlową, co nie pozwala SRB na przedstawienie wystarczającego uzasadnienia decyzji ustalających wysokość tych składek. Pomimo bowiem tego, że wysokość składki ex ante każdej instytucji zależy od danych odnoszących się do innych instytucji, poufny charakter tych danych przemawia za ich nieujawnianiem instytucji, której dotyczy [decyzja].

- 32 Następnie, przepisy te [zdaniem skarżącej] ustanawiają system ustalania składek ex ante, którego wiele elementów wiąże się z zakresem swobody uznania SRB, co czyni wskazaną regulację jeszcze bardziej nieprzejrzystą.
- 33 Wreszcie Sąd nie ma [jej zdaniem] możliwości dokonania kontroli zgodności z prawem zaskarżonej decyzji, ponieważ nie dysponuje programem wykorzystywanym przez SRB przy obliczaniu składek ex ante, co jest konieczne do weryfikacji prawidłowości obliczeń tych składek.
- 34 SRB i Komisja Europejska podważają tę argumentację.
- 35 Przepisy art. 4–9 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 przewidują, jak wynika to z pkt 26–30 powyższych rozważań, reguły, które SRB jest zobowiązana stosować przy określaniu podstawowej składki rocznej i dokonywaniu jej korekty odpowiednio do profilu ryzyka instytucji. Reguły te doprecyzowuje następnie załącznik I tego rozporządzenia delegowanego.
- 36 Zgodnie z tymi przepisami korekta podstawowej składki rocznej każdej instytucji odpowiednio do jej profilu ryzyka opiera się na porównaniu indywidualnych danych wszystkich instytucji, których to dotyczy. W ocenie SRB wszystkie te dane są przy tym objęte tajemnicą handlową, z uwagi na co nie może ona ich przekazywać instytucjom, których składka ex ante jest obliczana, w treści decyzji ustalającej wysokość tych składek.
- 37 Skuteczność kontroli sądowej gwarantowana w art. 47 Karty wymaga, aby zainteresowany miał możliwość zapoznania się z powodami wydanej w stosunku do niego decyzji, czy to poprzez lekturę samej decyzji, czy to poprzez poinformowanie go o tych powodach na jego żądanie, bez uszczerbku dla uprawnienia właściwego sądu do zażądania podania tych powodów od właściwego organu, co pozwoli zainteresowanemu na obronę swoich praw w najlepszych możliwych warunkach oraz na w podjęcie w sposób w pełni świadomy decyzji, czy celowe jest wniesienie sprawy do właściwego sądu, a sądowi umożliwi w pełni dokonanie kontroli zgodności z prawem wskazanej decyzji (zob. wyroki: z dnia 26 kwietnia 2018 r., *Donnellan*, C-34/17, EU:C:2018:282, pkt 55; z dnia 24 listopada 2020 r., *Minister van Buitenlandse Zaken*, C-225/19 i C-226/19, EU:C:2020:951, pkt 43).
- 38 Ponadto, uwzględniając zasadę kontrydiktoryjności stanowiącą część prawa do obrony ujętego w art. 47 Karty, strony postępowania powinny mieć prawo do zaznajomienia się z wszystkimi dokumentami lub uwagami przedstawionymi sądowi celem wpłynięcia na jego orzeczenie i odniesienia się do nich. Oparcie uzasadnienia orzeczenia sądowego na okolicznościach faktycznych i dokumentach, o których strony lub jedna z nich nie mogły się dowiedzieć, i odnośnie do których w związku z tym nie mogły zająć stanowiska, stanowiłoby bowiem naruszenie prawa podstawowego do skutecznego środka prawnego przed sądem (zob. wyroki: z dnia 4 czerwca 2013, *ZZ*, C-300/11, EU:C:2013:363, pkt 55, 56; z dnia 23 października 2014 r., *Unitrading*, C-437/13, EU:C:2014:2318, pkt 21).
- 39 Jednakże, w niektórych wyjątkowych przypadkach, właściwy organ Unii może odmówić pełnego i dokładnego powiadomienia zainteresowanego o powodach stanowiących podstawę wydanej wobec niego decyzji, powołując się na względy ochrony danych poufnych. W takim przypadku konieczne jest zastosowanie metod oraz norm prawnych pozwalających na pogodzenie, z jednej strony, prawnie uzasadnionych względów ochrony danych poufnych, które uwzględniono przy wydawaniu takiej decyzji, a z drugiej strony konieczności zagwarantowania stronie w wystarczającym stopniu przestrzegania jej uprawnień procesowych, takich jak prawo do bycia wysłuchanym oraz zasada kontrydiktoryjności (zob. podobnie wyrok z dnia 15 lipca 2021 r.

Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 115–120; zob. podobnie i analogicznie wyrok z dnia 18 lipca 2013 r. Komisja i in./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P i C-595/10 P, EU:C:2013:518, pkt 125).

- 40 Ze względu na szczególny charakter składek ex ante pogodzenie takie powinno mieć miejsce również przy obliczaniu tych składek. Jak wynika bowiem z motywów 105–107 dyrektywy 2014/59 oraz z motywu 41 rozporządzenia nr 806/2014, składki te mają na celu zagwarantowanie, zgodnie z logiką ubezpieczeniową, aby sektor finansowy zapewniał SRM wystarczające środki finansowe, aby mógł on wypełniać swoje funkcje, zachęcając jednocześnie do przyjmowania przez dane instytucje mniej ryzykownych sposobów funkcjonowania. Obliczanie składek ex ante opiera się więc nie na zastosowaniu pewnej stopy do podstawy [opodatkowania], lecz – zgodnie z art. 102 i 103 dyrektywy 2014/59 oraz art. 69 i 70 rozporządzenia nr 806/2014 – na określeniu końcowego poziomu docelowego, który ma zostać osiągnięty przez sumę tych składek pobranych przed końcem 2023 r. (zwanego dalej „ostatecznym poziomem docelowym”), a następnie rocznego poziomu docelowego, który ma zostać rozłożony pomiędzy instytucje, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium uczestniczących państw członkowskich (zob. podobnie wyrok z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 113).
- 41 Ponieważ ostateczny poziom docelowy został określony jako mający wynosić 1% kwoty depozytów gwarantowanych we wszystkich tych instytucjach, a podstawowa składka roczna każdej instytucji jest obliczana proporcjonalnie do kwoty jej zobowiązań netto w odniesieniu do łącznych zobowiązań netto wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium uczestniczących państw członkowskich, to oznacza to, że już samo założenie metody obliczania składek ex ante na rzecz SRF, jaka wynika z dyrektywy 2014/59 i rozporządzenia nr 806/2014, zakłada wykorzystanie przez SRB danych objętych tajemnicą handlową (zob. wyrok dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 114).
- 42 Instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii są przy tym co do zasady zobowiązane na podstawie zasady ochrony tajemnicy handlowej, która stanowi skonkretyzowaną w szczególności w art. 339 TFUE ogólną zasadę prawa Unii, do nieujawniania konkurentom prywatnego podmiotu gospodarczego poufnych informacji dostarczonych przez ten podmiot (zob. wyrok z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 109, 114 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 43 W tych okolicznościach zadaniem Komisji oraz Rady Unii Europejskiej było – przy ustanawianiu systemu obliczania składek ex ante w rozporządzeniu delegowanym nr 2015/63 oraz w rozporządzeniu wykonawczym nr 2015/81 - pogodzenie poszanowania tajemnicy handlowej z zasadą skutecznej ochrony sądowej tak, aby dane objęte tą tajemnicą nie mogły być przekazywane zainteresowanym oraz, w szczególności, żeby nie były one ujawniane w uzasadnieniach decyzji ustalających wysokość składek ex ante.
- 44 Taki charakter systemu obliczania nie oznacza przy tym, że dokonanie skutecznej kontroli sądowej przez sąd Unii jest niemożliwe.
- 45 Z jednej strony bowiem przepisy, którym skarżąca zarzuca niezgodność z prawem, nie sprzeciwiają się temu, aby zgodnie z art. 88 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 806/2014 SRB ujawniła, przy podejmowaniu decyzji ustalającej składkę ex ante, informacje poufne uzyskane

w ramach swojej działalności w formie skrótowej lub zbiorczej w taki sposób, że nie jest przy tym możliwe zidentyfikowanie poszczególnych instytucji (zob. podobnie wyrok z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 136).

- 46 Z drugiej strony, jeżeli uzasadnienie decyzji ma zostać ograniczone w celu zapewnienia ochrony danych poufnych, to do autora tej decyzji należy – w razie wniesienia skargi przed sądami Unii, która podważa te dane – podanie uzasadnienia przed tymi sądami w ramach spornego dochodzenia (zob. podobnie wyroki: z dnia 1 lipca 2008 r., Chronopost i La Poste/UFEX i in., C-341/06 P i C-342/06 P, EU:C:2008:375, pkt 110; z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 145).
- 47 W takim przypadku, w celu dokonania skutecznej kontroli zgodnej z wymogami wynikającymi z art. 47 Karty, sądy Unii mogą zwrócić się do SRB o przedstawienie danych, które miały uzasadniać obliczenia, których prawidłowość jest kwestionowana przed tymi sądami, zapewniając w razie potrzeby poufność tych danych (wyrok z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 146).
- 48 Ponadto, przeprowadzając analizę całości okoliczności prawnych i faktycznych przedstawionych przez SRB, sąd Unii ma obowiązek sprawdzić zasadność powodów, na które powołuje się wspomniany organ, odmawiając udostępnienia danych wykorzystanych przy obliczaniu składki ex ante (zob. analogicznie wyrok z dnia 18 lipca 2013 r. Komisja i in./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P i C-595/10 P, EU:C:2013:518, pkt 126).
- 49 Jeżeli okaże się, że powody, na które powołuje się SRB, rzeczywiście stoją na przeszkodzie przekazaniu informacji lub dowodów przed sądem Unii, konieczne jest wyważenie w sposób odpowiedni wymogów związanych z prawem do skutecznej ochrony sądowej, w szczególności z poszanowaniem zasady kontrydiktoryjności, oraz wymogów ochrony tajemnicy handlowej (zob. analogicznie wyrok z dnia 18 lipca 2013 r. Komisja i in./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P i C-595/10 P, EU:C:2013:518, pkt 128).
- 50 Z powyższego wynika, że obliczanie składek ex ante na podstawie danych objętych tajemnicą handlową, zgodnie z art. 4–9 załącznikiem I do rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, jeżeli dane te nie są udostępniane zainteresowanemu, nie oznacza, że przepisy te są niezgodne z zasadą skutecznej ochrony sądowej.
- 51 Co do argumentacji skarżącej dotyczącej zakresu swobody, która przysługuje SRB, z orzecznictwa wynika, że chociaż w przypadku dziedzin wymagających dokonywania złożonych ocen ekonomicznych instytucja lub organ Unii ma swobodę uznania w kwestiach ekonomicznych, nie oznacza to jednak, że sąd Unii powinien powstrzymać się od kontroli interpretacji danych o charakterze ekonomicznych dokonanej przez tę instytucję lub organ. Sąd Unii powinien, w szczególności, dokonać weryfikacji nie tylko materialnej poprawności przytoczonego materiału dowodowego, jego wiarygodności i spójności, ale także tego, czy dowody te stanowią zbiór istotnych danych, które należy wziąć pod uwagę w celu oceny złożonej sytuacji, i czy mogą one stanowić oparcie dla wniosków wyciągniętych na ich podstawie (zob. wyrok z dnia 10 grudnia 2020 r., Comune di Milano/Komisja, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, pkt 115 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 52 W tych okolicznościach sam fakt, że SRB przysługuje pewien zakres swobody, nie prowadzi do wniosku, że Sąd nie ma możliwości dokonania skutecznej kontroli sądowej zaskarżonej decyzji.

- 53 Należy zatem oddalić zarzut skarżącej, zgodnie z którym rozporządzenie delegowane nr 2015/63 narusza zasadę skutecznej ochrony sądowej z uwagi na to, że sądy Unii nie mogą zweryfikować poprawności obliczenia składki *ex ante* dla danej instytucji.
- 54 W tym względzie skarżąca wskazuje jedynie, bez dodatkowych wyjaśnień, że taka weryfikacja wymaga posiadania przez Sąd oprogramowania, z którego korzysta SRB, a do który nie został mu udostępniony. Okoliczność ta nie podważa jednak zgodności z prawem art. 4–9 oraz załącznika I rozporządzenia delegowanego nr 2015/63. Ponadto przepisy te nie stoją na drodze ku temu, aby Sąd dokonał jednej z czynności, które przewiduje w szczególności regulamin postępowania, a które uzna on za właściwe, aby zweryfikować wysokość składki *ex ante*.
- 55 Mając powyższe na uwadze, część pierwszą zarzutu czwartego należy oddalić.

b) W przedmiocie części drugiej dotyczącej zarzucanego naruszenia zasady pewności prawa

- 56 Druga część zarzutu czwartego dzieli się w istocie na trzy zastrzeżenia.

*1) W przedmiocie pierwszego zastrzeżenia polegającego na tym, że art. 4–9 oraz załącznik I rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 nie pozwalają instytucjom na wcześniejsze obliczenie właściwej dla nich kwoty składki *ex ante**

- 57 Skarżąca podnosi, że art. 4–9 i załącznik I rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 naruszają zasadę pewności prawa poprzez to, że przepisy te nie pozwalają jej na wcześniejsze obliczenie składki *ex ante*, którą jest ona zobowiązana zapłacić za dany okres składkowy z powodu licznych elementów wiążących się ze swobodą uznania ze strony SRB, którą przyznają jej te przepisy. SRB miała z resztą skorzystać z tej swobody przy wydawaniu wewnętrznych decyzji doprecyzowujących metodologię obliczania składek *ex ante* (zwanym dalej „decyzjami pośrednimi”), które jednak nie zostały ani opublikowane ani udostępnione skarżącej. To [jej zdaniem], wskazuje na to, że kwestionowane przepisy przywołanego rozporządzenia delegowanego nie są „dostatecznie zwarte”, co pozwalałoby na wyeliminowanie wszelkiej arbitralności w postępowaniu właściwych organów Unii.
- 58 SRB i Komisja Europejska podważają tę argumentację.
- 59 Na wstępie należy zdefiniować dokładny zakres niniejszego zarzutu niezgodności z prawem.
- 60 W tym względzie należy, z jednej strony, stwierdzić, że pomimo brzmienia niniejszego zarzutu niezgodności z prawem sformułowanego przez skarżącą, jej argumentacja koncentruje się na problemie zgodności art. 6 i 7 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 z zasadą pewności prawa. Skarżąca nie przedstawia natomiast żadnej odrębnej argumentacji poświęconej wyraźnie kwestii zgodności z prawem art. 4, 5, 8 i 9 rozporządzenia delegowanego i załącznika I do owego rozporządzenia, która wykraczałaby poza argumentację przedstawioną przez nią w odniesieniu do art. 6 i 7 tego rozporządzenia delegowanego. W tych okolicznościach należy uznać, że niniejszy zarzut niezgodności z prawem dotyczy w rzeczywistości art. 6 i 7 tego rozporządzenia delegowanego.

- 61 Z drugiej strony wskazać należy, że zgodnie z tymi przepisami na SRB spoczywa obowiązek skorygowania podstawowej składki rocznej instytucji, uwzględniając cztery elementy ryzyka, z których każdy składa się ze wskaźników ryzyka, które, z kolei, same mogą składać się ze wskaźników składowych ryzyka.
- 62 Jeżeli chodzi o pierwsze trzy elementy ryzyka wskazane w art. 6 ust. 1 lit. a)–c) rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, skarżąca nie przedstawiła żadnego konkretnego dowodu pozwalającego podważyć ich zgodność z prawem z uwagi na ich rzekomą niezgodność z zasadą pewności prawa. Ponadto, odnosząc się do elementu ryzyka wskazanego w art. 6 ust. 1 lit. d) tego rozporządzenia delegowanego pod nazwą „dodatkowe wskaźniki ryzyka określone przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (zwanego dalej „elementem ryzyka IV”), skarżąca nie podniosła, że wskaźnik ryzyka „skala wcześniejszego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego”, który stanowi jeden ze wskaźników ryzyka elementu ryzyka IV, jest niejasny i narusza w związku z tym zasadę pewności prawa.
- 63 W tych okolicznościach należy przyjąć, że niniejszy zarzut niezgodności z prawem dotyczy niezgodności z zasadą pewności prawa wskaźników ryzyka elementu ryzyka IV z wyjątkiem wskaźnika ryzyka „skala wcześniejszego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego”.
- 64 Wyjaśnwszy tę kwestię, należy przypomnieć, że zgodnie z orzecnictwem zasada pewności prawa wymaga, z jednej strony, aby normy prawa były jasne i precyzyjne, zaś z drugiej strony, aby ich stosowanie było przewidywalne dla jednostek, w szczególności gdy normy te mogą mieć dla nich negatywne konsekwencje. Wspomniana zasada wymaga w szczególności, aby dana regulacja umożliwiała zainteresowanym dokładne zapoznanie się z zakresem obowiązków, jakie na nich nakłada, oraz aby mogli oni poznać jednoznacznie swoje prawa i obowiązki i podjąć w związku z tym odpowiednie działania (wyroki: z dnia 29 kwietnia 2021 r., Banco de Portugal i in., C-504/19, EU:C:2021:335, pkt 51; z dnia 16 lutego 2022 r., Polska/Parlament i Rada, C-157/21, EU:C:2022:98, pkt 319).
- 65 Wymogów tych nie można jednak rozumieć jako przeszkody ku temu, aby instytucja Unii w ramach przyjmowanej przez siebie normy stosowała abstrakcyjne pojęcia prawne, ani też jako elementu zobowiązującego do tego, aby taka abstrakcyjna norma wskazywała różne konkretne sytuacje, w których można ją zastosować, ponieważ instytucja ta nie jest w stanie określić z wyprzedzeniem wszystkich takich sytuacji (zob. podobnie i analogicznie wyroki: z dnia 20 lipca 2017 r., Marco Tronchetti Provera i in., C-206/16, EU:C:2017:572, pkt 39, 40; z dnia 16 lutego 2022 r., Polska/Parlament i Rada, C-157/21, EU:C:2022:98320, pkt 320).
- 66 W związku z tym, przepis aktu prawa Unii nie narusza zasady pewności prawa z uwagi na niepewność co do jego znaczenia, chyba że przepis ten jest na tyle niejednoznaczny, że stanowi to przeszkodę dla stron w pozbyciu się ewentualnych wątpliwości co do zakresu i znaczenia tego przepisu (zob. podobnie wyroki: z dnia 14 kwietnia 2005 r., Belgia/Komisja, C-110/03, EU:C:2005:223, pkt 31 z dnia 22 maja 2007 r., Mebrom/Komisja, T-216/05, EU:T:2007:148, pkt 108).
- 67 Podobnie przyznanie w akcie prawa Unii uprawnień dyskrecjonalnych organom odpowiedzialnym za jego wdrożenie nie narusza samo w sobie wymogu przewidywalności, pod warunkiem że zakres i warunki wykonania tych uprawnień są określone wystarczająco wyraźnie z perspektywy uzasadnionych interesów, które wchodzą w grę, w celu zapewnienia jednostce odpowiedniej ochrony przed arbitralnością (zob. wyrok z dnia 16 lutego 2022 r., Polska/Parlament i Rada, C-157/21, EU:C:2022:983207, pkt 321 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 68 Biorąc to pod uwagę, należy zbadać, czy metoda obliczania składek ex ante, w zakresie w jakim zależy ona od elementu ryzyka IV, jest określona dostatecznie precyzyjnie, aby strony miały możliwość pozbycia się ewentualnych wątpliwości co do zakresu i znaczenia przepisów dotyczących tego elementu ryzyka.
- 69 W tym względzie należy wskazać, że skarżąca nie podnosi tego, że pojęcia użyte w art. 6 i 7 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 są na tyle niejednoznaczne, że stanowi to przeszkodę dla stron w pozbyciu się ewentualnych wątpliwości co do ich zakresu i znaczenia.
- 70 Co się tyczy w szczególności pojęć użytych w art. 6 ust. 6 rozporządzenia delegowanego 2015/63, skarżąca przyznała podczas rozprawy, że rozumiała, w istocie, jakie znaczenie powinno się nadać tymże pojęciom. Chociaż nie podzielała ona stanowiska dotyczącego wykładni niektórych tych terminów dokonanej przez SRB, w tym pojęcia „ogólnego modelu biznesowego”, nie kwestionowała ona jednak tego, że pojęcia te miały dające się ustalić znaczenie, umożliwiając tym samym pozbycie się ewentualnych wątpliwości co do ich zakresu i znaczenia.
- 71 Jest tak tym bardziej, że większość pojęć użytych w art. 6 ust. 6 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 została zdefiniowana w treści motywu 98 zaskarżonej decyzji oraz w przypisach na s. 36–40 tej decyzji, które odnoszą się do wielu przepisów mającej zastosowanie regulacji prawnej. Skarżąca nie podniosła przy tym, że definicje te nie miały podstawy w tych przepisach.
- 72 Przeciwnie, należy wskazać za skarżącą, że art. 6 i 7 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 przyznają SRB pewien zakres swobody oceny.
- 73 Zgodnie bowiem z art. 6 ust. 6 akapit pierwszy rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, element ryzyka IV składa się z trzech wskaźników ryzyka, to jest, po pierwsze, wskaźnika „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”, po drugie, wskaźnika „ewentualna przynależność do SPI” oraz, po trzecie, wskaźnika „skala wcześniejszego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego”.
- 74 Zgodnie z art. 6 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 SRB przy dokonywaniu oceny tych wskaźników ryzyka powinna uwzględniać prawdopodobieństwo, że dana instytucja zostanie poddana restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i związanego z tym prawdopodobieństwa skorzystania z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przypadku gdy instytucja ta zostanie poddana restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”.
- 75 Z brzmienia art. 6 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, wynika, że przepis ten przyznaje SRB pewien zakres swobody, odnosząc się do sposobu, w jaki powinna ona „uwzględnić” przy ocenie przywołanych wskaźników ryzyka „prawdopodobieństwo, że dana instytucja zostanie poddana restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i związanego z tym prawdopodobieństwa skorzystania z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy instytucja ta zostanie poddana restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”, jako że kryteria wskaźników ujętych w tym przepisie muszą zostać doprecyzowane przez SRB, aby można je było zastosować do indywidualnej sprawy.
- 76 Co do pierwszego wskaźnika ryzyka przynależącego do elementu ryzyka IV, który odnosi się do działalności handlowej i ekspozycji pozabilansowych, instrumentów pochodnych, stopnia złożoności oraz możliwości restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji, art. 6 ust. 6

- rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 przewiduje liczne elementy, które SRB powinna wziąć pod uwagę przy ocenianiu tego wskaźnika, przy czym niektóre z nich mogą prowadzić do podwyższenia, a niektóre obniżenia profilu ryzyka danej instytucji.
- 77 Elementy, które mogą prowadzić do podwyższenia profilu ryzyka są cztery, to jest, po pierwsze, „znaczenie działalności handlowej w stosunku do sumy bilansowej, poziomu funduszy własnych, stopnia ryzyka ekspozycji i ogólnego modelu biznesowego”, po drugie, „znaczenie ekspozycji pozabilansowych w stosunku do sumy bilansowej, poziomu funduszy własnych i stopnia ryzyka ekspozycji”, po trzecie, „znaczenie kwoty instrumentów pochodnych w stosunku do sumy bilansowej, poziomu funduszy własnych, stopnia ryzyka ekspozycji i ogólnego modelu biznesowego” oraz, po czwarte „zakres, w jakim model biznesowy i strukturę organizacyjną instytucji uznaje się za złożone”.
- 78 Elementy, które mogą prowadzić do obniżenia profilu ryzyka są dwa, to jest „względna kwotę instrumentów pochodnych, które są rozliczane za pośrednictwem partnera centralnego” oraz „zakres, w jakim instytucja może zostać poddana restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji szybko i bez przeszkód prawnych”.
- 79 Z brzmienia art. 6 ust. 6 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 wynika, że przepis ten przyznaje SRB zakres uznania w odniesieniu do „znaczenia”, jakie SRB powinna przypisać „działalności handlowej”, „ekspozycji pozabilansowej”, „kwocie instrumentów pochodnych” oraz w stosunku do sumy bilansowej, poziomu funduszy własnych i stopnia ryzyka ekspozycji”, a także w odniesieniu do określenia związku pomiędzy elementami wskazanymi w tym przepisie.
- 80 W związku z tym, chociaż z art. 6 ust. 6 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 wynika to, że zgodnie z pierwszym wskaźnikiem składowym ryzyka wskazanym w tym przepisie, należy porównać „znaczenie działalności handlowej” w stosunku do sumy bilansowej, poziomu funduszy własnych, stopnia ryzyka ekspozycji i ogólnego modelu biznesowego instytucji, przepis ten nie precyzuje jednak w żaden sposób jak należy dokonać tego porównania.
- 81 Podobnie jest w przypadku drugiego i trzeciego wskaźnika składowego ryzyka, o których mowa w art. 6 ust. 6 lit. a) tiret (ii) i (iii) rozporządzenia delegowanego nr 2015/63.
- 82 Co do oceny wskaźnika IPS, to z art. 6 ust. 7 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 wynika, że SRB powinna brać pod uwagę adekwatność wysokości funduszy dostępnych niezwłocznie do funduszy koniecznych, aby „umożliwić udzielenie wiarygodnego i skutecznego wsparcia [danej instytucji]” oraz stopni pewności prawa lub pewności wynikającej ze stosunków umownych co do tego, że fundusze te „zostaną w pełni wykorzystane przed wystosowaniem wniosku o nadzwyczajne wsparcie publiczne”.
- 83 Z brzmienia tego przepisu wynika, że SRB dysponuje zakresem swobody, jeżeli chodzi o ocenę tego, czy warunki przewidziane w tym przepisie są zachowane, a które są związane z adekwatnością funduszy dostępnych danego systemu ochrony (SPI) do funduszy koniecznych do sfinansowania działania danej instytucji oraz stopnia pewności prawa oraz pewności wynikającej ze stosunków umownych w odniesieniu do tych funduszy.
- 84 To samo dotyczy ustalania wagi różnych wskaźników ryzyka w ramach elementu ryzyka IV, o którym mowa w art. 7 ust. 4 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63.

- 85 Chociaż art. 7 ust. 4 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 wskazuje względną wagę trzech wskaźników ryzyka, które składają się na element ryzyka IV, i które zostały wymienione w pkt 73 powyżej, nie wynika z tego przepisu jednakże, w jaki sposób należy dokonać ważenia różnych wskaźników składowych ryzyka w obrębie dwóch pierwszych wskaźników ryzyka. Przepis ten nie precyzuje, w szczególności, czy wagę tych wskaźników należy rozdzielić pomiędzy wskaźniki składowe w sposób proporcjonalny. Tym samym art. 7 ust. 4 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 przyznaje SRB uprawnienie dyskrecjonalne przy ustalaniu wagi różnych wskaźników składowych ryzyka, które składają się na te wskaźniki ryzyka, które należy wziąć pod uwagę zgodnie z art. 6 ust. 5–7 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63.
- 86 W takim wypadku należy zbadać, czy art. 6 ust. 5–7 i art. 7 ust. 4 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 można uznać, zgodnie z orzecznictwem przytoczonym w pkt 67, za przepisy, które wystarczająco jasno określają zakres i zasady wykonywania uprawnienia dyskrecjonalnego przyznanego SRB, mając na względzie uzasadniony interes, który wchodzi w grę, tak że zapewniają one odpowiednią ochronę przez arbitralnością, a strony mogły z wystarczającą pewnością rozwiązać ewentualne wątpliwości co do znaczenia i zakresu wskazanych przepisów.
- 87 Jeżeli przepis przyznaje instytucjom i organom Unii uprawnienie do nakładania ciężarów finansowych, należy ocenić w świetle wszystkich istotnych elementów, czy określa on w sposób wystarczająco jasny zakres i warunki wykonywania takiego uprawnienia, aby jednostki miały możliwość przewidzenia warunków, w których taki ciężar zostanie nałożony (zob. podobnie i analogicznie wyrok z dnia 16 lutego 2022 r., Polska/Parlament i Rada, C-157/21, EU:C:2022:983207, pkt 319–321).
- 88 Należy w szczególności ocenić, czy rozsądny uczestnik obrotu gospodarczego może, zasięgając w razie potrzeby porady prawnej lub konsultingowej, przewidzieć w sposób wystarczająco dokładny metodę obliczeń i rząd wielkości tych ciężarów, przy czym fakt, że tenże uczestnik obrotu nie może z góry dokładnie wiedzieć, w jakiej wysokości organ Unii nałoży te ciężary w każdym przypadku, nie stanowi naruszenia zasady pewności prawa (zob. podobnie i analogicznie wyrok z dnia 17 czerwca 2010 r., Lafarge/Komisja, C-413/08 P, EU:C:2010:346, pkt 95; a także wyrok z dnia 18 lipca 2013 r., Schindler Holding i in./Komisja, C-501/11 P, EU:C:2013:522, pkt 58 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 89 W tym względzie należy w szczególności ocenić, czy instytucja lub organ Unii kieruje się w ramach wykonywania swojego uprawnienia dyskrecjonalnego pewnymi obiektywnymi wskazaniem, które pozwalają jednostkom przewidzieć w sposób wystarczająco dokładny metodę obliczeń i rząd wielkości ciężarów, które mają zostać nałożone. Na wskazówki te składają się w szczególności reguły postępowania, które instytucja lub organ Unii sam na siebie nałożył w tym zakresie i które ograniczają jego swobodę uznania (zob. podobnie wyrok z dnia 17 czerwca 2010 r., Lafarge/Komisja, C-413/08 P, EU:C:2010:346, pkt 95). Takie wskazówki mogą przy tym wynikać także z ustalonej, znanej i dostępnej praktyki administracyjnej tej instytucji lub organu (zob. podobnie wyrok z dnia 12 grudnia 2012 r., Ecka Granulate i non ferrum Metallpulver/Komisja, T-400/09, niepublikowany, EU:T:2012:675, pkt 31).
- 90 Jasne zdefiniowanie w przepisach, które mają zastosowanie, rezultatu, jaki jest zamierzony, może podobnie stanowić odpowiednią wskazówkę dla jednostek, która pozwala im przewidzieć sposób, w jaki instytucja lub organ Unii wykonają swoje uprawnienie dyskrecjonalne (zob. podobnie i analogicznie wyrok z dnia 4 maja 2016 r., Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, pkt 100). Jest tak

tym bardziej, jeżeli metoda lub konkretne działanie, które mają prowadzić do osiągnięcia tego rezultatu, są określone przez właściwe przepisy (zob. podobnie wyrok z dnia 4 maja 2016 r., Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, pkt 101).

- 91 W niniejszej sprawie należy wskazać, po pierwsze, że przepisy, które znajdują zastosowanie, przewidują zamierzony rezultat, zgodnie z którym środki finansowe dostępne w SRF muszą osiągnąć ostateczny poziom docelowy pod koniec początkowego okresu wynoszącego osiem lat, począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r. (zwanego dalej „okresem początkowym”), a także metodę, która ma prowadzić do osiągnięcia tego rezultatu, co ogranicza wpływ swobody uznania, z której korzysta SRB przy określaniu składek ex ante. Z jednej strony, wysokość składki ex ante każdej instytucji zależy od wysokości rocznego poziomu docelowego, który określa SRB na podstawie szacunkowej oceny tej wysokości, która odpowiada, zgodnie ze stanem na dzień 31 grudnia 2023 r., co najmniej 1 % kwoty depozytów gwarantowanych we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich zgodnie z art. 69 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 806/2014.
- 92 Z drugiej strony, jak wynika z pkt 12, składka ex ante każdej instytucji jest określana, w szczególności, w oparciu o podstawową składkę roczną, która jest wyliczana na podstawie wysokości zobowiązań netto danych instytucji. SRB nie wykonuje uprawnienia o charakterze dyskrecyjnym przy określaniu tych kwot. Ponadto, dana instytucja zna wielkość swoich zobowiązań netto i może uzyskać dostęp do całościowej wysokości zobowiązań netto pozostałych instytucji, nie mając jednak, z uwagi na ochronę tajemnicy handlowej, prawa dostępu do indywidualnych, poufnych danych innych instytucji w celu zweryfikowania wyliczeń tych wysokości (zob. podobnie wyrok z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 114–125).
- 93 Po drugie, podstawowa składka roczna jest korygowana o profil ryzyka danej instytucji, przy czym zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 mnożnik korekty może mieć wartość pomiędzy 0,8 a 1,5.
- 94 Korekta ta wyliczana jest w oparciu o ocenę czterech elementów ryzyka przewidzianych w art. 6 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63. Tymczasem, jak wskazano powyżej w punkcie 62, skarżąca nie przedstawiła Sądowi żadnego dowodu wykazującego brak jasności trzech pierwszych elementów ryzyka, które składają się na 80 % profilu ryzyka każdej instytucji zgodnie z art. 7 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia delegowanego.
- 95 Skarżąca nie zakwestionowała także jasności wskaźnika ryzyka „skala wcześniejszego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego”, który stanowi część elementu ryzyka IV i który, zgodnie z art. 7 ust. 4 akapit pierwszy lit. c) rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, ma wagę 10 % w ramach tego elementu ryzyka.
- 96 Z tego wynika, że wskaźniki ryzyka, których jasność kwestionuje skarżąca, a które wiążą się z pewną swobodą uznania SRB, wpływają na profil ryzyka danej instytucji w stopniu, który odpowiada mniej niż 20 % wartości tego profilu. Wpływ tych wskaźników na ostateczną wysokość składki ex ante jest, poza tym, dodatkowo osłabiony w zakresie, w jakim SRB nie przysługuje dyskrecyjność przy określaniu kwoty podstawowej składki rocznej, a korekta tej składki o profil ryzyka danej instytucji jest ściśle uregulowana poprzez zdefiniowany uprzednio przedział możliwej wielkości takiej korekty wynoszący od 0,8 do 1,5, jak wskazano wyżej w punkcie 93.

- 97 W tych okolicznościach, zakres i zasady wykonywania uprawnienia dyskrecjonalnego przyznanego SRB na podstawie art. 6 ust. 5–7 i art. 7 ust. 4 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 nie mogą zatem zostać uznane za niewystarczająco określone lub zdefiniowane w sposób niedostatecznie jasny, mając na względzie uzasadniony interes, który wchodzi w grę, i, w związku z tym, nie mogą one zostać uznane za niezapewniające odpowiedniej ochrony przed arbitralnością.
- 98 Jest tak tym bardziej, że skarżąca jest rozsądnym uczestnikiem obrotu gospodarczego, który jest w stanie, zasięgając w razie potrzeby porady prawnej lub konsultingowej, przewidzieć w sposób wystarczająco dokładny metodę obliczeń i rząd wielkości swojej składki *ex ante*.
- 99 Wniosku tego nie podważa argument skarżącej, zgodnie z którym art. 6 i 7 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 naruszają zasadę pewności prawa poprzez to, że SRB skorzystała z uprawnienia dyskrecjonalnego poprzez wydanie decyzji pośrednich, które nie zostały ani opublikowane, ani udostępnione w inny sposób.
- 100 Ewentualne przyjęcie takich decyzji, czy też ich dostępność należy do SRB i nie jest przewidziane w art. 6 i 7 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63.
- 101 Biorąc pod uwagę powyższe, należy uznać, że skarżąca nie wykazała, że art. 6 i 7 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 naruszają zasadę pewności prawa.
- 102 W konsekwencji pierwsze zastrzeżenie drugiej część zarzutu czwartego należy oddalić.
- 2) W przedmiocie drugiego zastrzeżenia, zgodnie z którym Komisja powinna była ustalić inną metodę obliczania składek *ex ante**
- 103 Skarżąca podnosi, że Komisja powinna była ustalić inną metodę obliczania składek *ex ante*, która brałaby pod uwagę tylko dane określonej instytucji, dzięki czemu nie byłoby konieczne posługiwanie się poufnymi danymi innych instytucji. Taka metoda obliczania pozwalałaby w związku z tym lepiej zrozumieć zakres jej obowiązków i, w związku z tym, nie naruszałaby zasady pewności prawa.
- 104 SRB kwestionują tę argumentację.
- 105 Na wstępie należy przypomnieć, że w kontekście uprawnień delegowanych w rozumieniu art. 290 TFUE, Komisja dysponuje, w ramach przyznaných jej kompetencji, szerokim zakresem uznania jeżeli jest ona zobowiązana do dokonywania kompleksowych ocen (zob. podobnie wyrok z dnia 11 maja 2017 r., Dyson/Komisja, C-44/16 P, EU:C:2017:357, pkt 53 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 106 Tak jest w przypadku ustalania kryteriów korygowania składek *ex ante* o profil ryzyka w oparciu o art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE.
- 107 W tym względzie należy przypomnieć, że szczególny charakter tych składek polega na tym, jak wynika z motywów 105–107 dyrektywy 2014/59 oraz z motywu 41 rozporządzenia nr 806/2014, że mają one na celu zagwarantowanie, zgodnie z logiką ubezpieczeniową, aby sektor finansowy zapewniał SRM wystarczające środki finansowe, aby mógł on wypełniać swoje funkcje,

zachęcając jednocześnie do przyjmowania przez dane instytucje mniej ryzykownych sposobów funkcjonowania (zobacz podobnie wyrok z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 113).

- 108 W tym kontekście, jak wynika z motywu 114 dyrektywy 2014/59, prawodawca Unii zobowiązał Komisję do doprecyzowania w akcie delegowanym sposobu dokonywania korekty składek instytucji rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji proporcjonalnie do ich profilu ryzyka.
- 109 W tym samym celu motyw art. 107 te same dyrektywy precyzuje, że aby zapewnić sprawiedliwe obliczenie składek ex ante na rzecz krajowych mechanizmów finansowania i stworzyć zachętę do prowadzenia mniej ryzykownej działalności, składki te powinny uwzględniać wysokość ryzyka kredytowego, ryzyka utraty płynności i ryzyka rynkowego, na jakie narażone są instytucje.
- 110 Z tego wynika, że Komisja miała opracować reguły dokonywania korekty składek ex ante o profil ryzyka instytucji, kierując się dwoma względami, to jest, po pierwsze, uwzględnienia różnych ryzyk, które generują działania instytucji bankowych, lub szerzej instytucji finansowych, oraz, z drugiej strony, zachęcenia tychże instytucji do prowadzenia mniej ryzykownej działalności.
- 111 Jak wynika z dokumentów związanych z przyjęciem rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, w szczególności z dokumentu „JRC technical work supporting Commission second level legislation on risk based contributions to the (single) resolution fund” [„Analiza techniczna Wspólnego Centrum Badawczego celem wsparcia prawodawstwa drugiego stopnia Komisji dotyczącego składek opartych na ryzykach na rzecz (jednolitego) funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”] oraz „Commission Staff Working Document: estimates of the application of the proposed methodology for the calculation of contributions to resolution financing arrangements” (Dokument roboczy służb Komisji: przewidywania w zakresie stosowania zaproponowanej metody obliczania składek do instrumentów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji), określenie tych reguł wiązało się z dokonywaniem złożonych ocen i analiz ze strony Komisji w zakresie, w jakim musiała ona zbadać różne elementy, w świetle których oceniano różne rodzaje ryzyka w sektorze bankowym i finansowym.
- 112 W tych okolicznościach, odnosząc się do metody dokonywania korekty podstawowej składki rocznej zgodnie z art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59, kontrola sądu Unii musi ograniczać się do zbadania, czy skorzystanie z uprawnienia dyskrecjonalnego przyznanego Komisji nie jest dotknięte oczywistym błędem, nie stanowi nadużycia władzy lub też czy Komisja w sposób oczywisty nie przekroczyła granic tego uprawnienia (zob. podobnie wyrok z dnia 21 lipca 2011 r., Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, pkt 60).
- 113 W kontekście niniejszej sprawy należy wskazać, z jednej strony, że skarżąca nie tłumaczy, w jaki sposób sam fakt, że Komisja mogła ustalić inną metodę obliczania składek ex ante niż ta, którą zawarto w rozporządzeniu delegowanym nr 2015/63, oznacza, że to rozporządzenie delegowane jest dotknięte oczywistym błędem, stanowi nadużycie władzy lub też w sposób oczywisty wykracza poza granice uprawnienia dyskrecjonalnego przyznanego Komisji albo narusza wymogi wynikające z zasady pewności prawa, które przytoczono wyżej w punkcie 64.
- 114 Z drugiej strony prawdą jest, że przy braku danych odnoszących się do innych instytucji, które objęte są tajemnicą handlową, w związku z czym nie mogą być udostępnione skarżącej, nie może ona obliczyć z wyprzedzeniem dokładnej kwoty jej składki ex ante.

- 115 Jak wskazano jednak wyżej w punkcie 41, sama zasada metody obliczenia składek ex ante, która wynika z dyrektywy 2014/59 oraz z rozporządzenia nr 806/2014, których zgodność z prawem nie została podważona, zakłada korzystanie przez SRB z danych objętych tajemnicą handlową.
- 116 W tych okolicznościach, sam fakt, że Komisja mogła ustalić inną metodę obliczania składek ex ante nie stanowi naruszenia zasady pewności prawa.
- 117 Badane zastrzeżenie należy zatem oddalić.

3) W przedmiocie trzeciego zastrzeżenia dotyczącego naruszenia art. 12 rozporządzenia nr 2016/1011

- 118 Skarżąca podnosi, że art. 6 i 7 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 nie odpowiadają wymogowi wskazanemu w art. 12 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniającego dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz.U. 2016, L 171, s. 1). Zgodnie z tym przepisem, na potrzeby wyznaczania wskaźnika referencyjnego w obszarze regulacji rynków finansowych, konieczne jest korzystanie z metody, która jest „oparta na jasnych zasadach określających sposób i okoliczności korzystania ze swobody uznania przy wyznaczaniu danego wskaźnika referencyjnego”.
- 119 SRB kwestionują tę argumentację.
- 120 Należy wskazać, że rozporządzenie nr 2016/1011 odnosi się, jak wynika to z samego tytułu tego rozporządzenia, do indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych.
- 121 W związku z tym rozporządzenie nr 2016/1011 nie ma zastosowania do obliczania składek ex ante. W konsekwencji skarżąca nie może skutecznie podnosić, że rozporządzenie delegowane nr 2015/63 nie jest zgodne z wymogami przejrzystości i precyzyjności wynikającymi z art. 12 przytoczonego rozporządzenia.
- 122 Badane zastrzeżenie należy zatem oddalić.

c) Wniosek dotyczący zarzutu czwartego

- 123 W świetle powyższego zarzut czwarty należy oddalić.

2. W przedmiocie zarzutu piątego dotyczącego niezgodności z prawem art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 w zakresie, w jakim narusza on szereg norm wyższego rzędu

- 124 Zarzut piąty dzieli się na cztery części.

a) W przedmiocie części pierwszej, dotyczącej niezgodności art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 z art. 103 ust. 7 lit. h) dyrektywy 2014/59 i art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013

- 125 Skarżąca podnosi, że art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 jest niezgodny z art. 103 ust. 7 lit. h) dyrektywy 2014/59 oraz z art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013 w zakresie, w jakim przewiduje on ważenie wskaźnika ryzyka, który różnicuje instytucje należące do tego samego systemu ochrony ryzyka SPI, jako że podczas dokonywania tego ważenia SRB zobowiązana jest uwzględnić względną wagę wskaźnika ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”.
- 126 Efekt ochronny instytucjonalnego systemu ochrony powinien, zgodnie z art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013, działać w sposób kompleksowy i jednakowy dla wszystkich instytucji członkowskich. Co więcej, [zdaniem skarżącej] istnieje gwarancja, że fundusze SPI zostaną uruchomione w całości jeszcze przed możliwością zwrócenia się o nadzwyczajne wsparcie finansowe ze środków publicznych w oparciu o art. 113 ust. 7 lit. b) rozporządzenia nr 575/2013.
- 127 W tych okolicznościach, rozróżnienie instytucji należących do tego samego SPI na podstawie wskaźnika ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” na podstawie art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, miałyby naruszać jednakowe i spójne traktowanie wszystkich członków danego SPI, jakiego wymaga art. 103 ust. 7 lit. h) dyrektywy 2014/59 i art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013.
- 128 SRB i Komisja Europejska podważają tę argumentację.
- 129 Zgodnie z art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 przy stosowaniu wskaźnika ryzyka SPI, SRB uwzględnia względną wagę wskaźnika ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”.
- 130 W związku z tym w sytuacji, w której kilka instytucji należy do tego samego SPI, instytucje, które uzyskują lepszą wagę względną w odniesieniu do wskaźnika ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” w porównaniu do pozostałych członków tego SPI, mogą kwalifikować się do przypisania korzystniejszej wagi w ramach wskaźnika ryzyka SPI w stosunku do tych pozostałych członków.
- 131 W tym kontekście, z art. 103 ust. 7 lit. h) dyrektywy 2014/59 wynika, że Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych dla sprecyzowania koncepcji dostosowywania [podstawowych] składek [rocznych] odpowiednio do profilu ryzyka instytucji” „z uwzględnieniem” faktu, iż instytucja ta należy do instytucjonalnego systemu ochrony (SPI).
- 132 W art. 103 ust. 7 lit. h) dyrektywy 2014/59 ani w pozostałej części tego przepisu nie sprecyzowano, w jaki sposób Komisja powinna uwzględnić członkostwo [instytucji] w SPI. Nie jest zatem przewidziane, że Komisja jest zobowiązana przypisywać taką samą wagę wszystkim instytucjom należącym do tego samego SPI.

- 133 Ponadto, jak wynika z powyższych rozważań w pkt 107–111, Komisja dysponuje szerokim zakresem uznania w odniesieniu do metody dokonywania korekty podstawowej składki rocznej zgodnie z art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59, w tym w odniesieniu do ustalania kryteriów, które dotyczą członkostwa instytucji w SPI. W konsekwencji kontrola sądu Unii powinna ograniczać się do zbadania, czy skorzystanie z tej swobody uznania nie jest dotknięte oczywistym błędem, nie stanowi nadużycia władzy lub też czy Komisja w sposób oczywisty nie przekroczyła granic tej swobody uznania.
- 134 W tym względzie, po pierwsze, SRB i Komisja wyjaśniły, co nie zostało zakwestionowane, że członkowie SPI takiego jak ten, do którego należy skarżąca, nie dysponowali bezwarunkowym prawem otrzymania wsparcia ze strony SPI, które pokryłoby wszystkie zobowiązania, ale że SPI dysponowała pewnym zakresem uznania przy ocenie tego, czy należy wesprzeć jednego ze swoich członków.
- 135 SRB i Komisja wskazały następnie, że upadłość instytucji o wysokim i złożonym bilansie mogłaby doprowadzić do całkowitego wyczerpania zasobów takiego SPI. Skarżąca nie przedstawiła przy tym żadnych dowodów kwestionujących to twierdzenie.
- 136 Ponadto skarżąca nie przedstawiła żadnego konkretnego dowodu, który miałby podważyć to, że wskaźnik ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” pozwala na ocenę tego, czy instytucja ma wysoki i złożony bilans.
- 137 W tych okolicznościach skarżąca nie wykazała, że art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 był obarczony oczywistym błędem, stanowił nadużycie władzy lub oczywiście wykraczał poza granice zakresu uznania przysługującego Komisji na podstawie art. 103 ust. 7 lit. h) dyrektywy 2014/59.
- 138 Wreszcie co do zarzutu niezgodności z prawem z uwagi na niezgodność art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 z art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013 należy na wstępie stwierdzić, że tenże art. 113 ust. 7 tego rozporządzenia określa warunki uzyskania zezwolenia dla SPI do celów ostrożnościowych, a nie obliczania składek ex ante.
- 139 Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 8 dyrektywy 2014/59 SRB może rzeczywiście brać pod uwagę jedynie SPI, które uzyskały zezwolenie zgodnie z art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013. Jednakże z brzmienia art. 113 ust. 7 tego rozporządzenia nie wynika nic, co zakazywałoby różnicowania instytucji, które należą do tego samego SPI na potrzeby obliczania składek ex ante.
- 140 Ponadto, chociaż art. 113 ust. 7 lit. b) rozporządzenia nr 575/2013 przewiduje, że aby móc zostać uznanym do celów ostrożnościowych, SPI powinien być w stanie udzielić niezbędnego wsparcia swoim członkom zgodnie ze zobowiązaniami, które na nim spoczywają, w oparciu o fundusze, do których ma łatwy dostęp, przepis ten nie idzie na tyle daleko, żeby wymagać od SPI posiadania zasobów wystarczających do tego, aby uniknąć likwidacji wszystkich swoich członków, w tym wszystkich dużych instytucji.
- 141 Wniosku takiego nie podważa art. 5 wytycznych Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/1994 z dnia 4 listopada 2016 r. w sprawie metody uznawania instytucjonalnych systemów ochrony na potrzeby ostrożnościowe przez właściwe organy krajowe zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (EBC/2016/38),

przywołany przez skarżącą. Przepis ten, zawierający wytyczne w celu wdrożenia art. 113 ust. 7 lit. b) rozporządzeniem nr 575/2013, również nie przewiduje tego, że SPI powinien mieć wystarczające środki, aby zapobiec likwidacji wszystkich swoich członków.

142 Mając powyższe na uwadze, część pierwszą zarzutu piątego należy oddalić.

b) W przedmiocie części drugiej pierwszej, dotyczącej niezgodności art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 z „wymogiem obliczania składek w sposób współmierny do ryzyka” oraz z zasadą równego traktowania

143 Druga część zarzutu piątego dzieli się w istocie na dwa zastrzeżenia.

1) W przedmiocie pierwszego zastrzeżenia dotyczącego naruszenia „wymogu obliczania składek w sposób współmierny do ryzyka”

144 Skarżąca podnosi, że art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 narusza „wymóg obliczania składek w sposób współmierny do ryzyka” wynikający zasady proporcjonalności chronionej zgodnie z art. 16, 17 i 52 Karty, art. 70 ust. 2 rozporządzenia nr 806/2014 oraz art. 103 ust. 2 i 7 dyrektywy 2014/59.

145 Uwzględniając ten wymóg, sposób w jaki wskaźnik ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” ma odzwierciedlać ryzyko likwidacji skarżącej zgodnie z art. 6 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 nie jest jasny i precyzyjny.

146 Ponadto [zdaniem skarżącej], nie istnieje obiektywny związek pomiędzy wskaźnikiem ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”, o którym mowa w art. 7 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, a wskaźnikiem dotyczącym członkostwa w instytucjonalnym systemie ochrony SPI, o którym mowa w art. 7 ust. 4 akapit pierwszy lit. b) tego rozporządzenia delegowanego, który uzasadniałby względną wagę drugiego z tych wskaźników ryzyka.

147 Wreszcie dokonując powiązania tych dwóch wskaźników ryzyka, rozporządzenie delegowane nr 2015/63 prowadzić ma do ponownego użycia w obliczeniach pierwszego wskaźnika ryzyka, który jest już uwzględniany przy obliczeniach składki ex ante na podstawie art. 6 ust. 1 lit. a) wskazanego rozporządzenia delegowanego.

148 SRB i Komisja Europejska podważają tę argumentację.

149 Bez konieczności badania, czy dyrektywa 2014/59 lub inna norma prawa Unii ustanawia „wymóg obliczania składek w sposób współmierny do ryzyka”, pierwsze zastrzeżenie drugiej części zarzutu piątego skarżącej rozumieć należy tak, że podnosi ona, że art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 dotknięty jest oczywistym błędem w ocenie, ponieważ nie pozwala CRU na dokonanie, w sposób proporcjonalny, korekty podstawowej składki rocznej o rzeczywisty profil ryzyka instytucji.

- 150 W tym względzie, po pierwsze, z rozważań przedstawionych powyżej w pkt 107–111 wynika, że Komisji przysługuje „szeroki zakres uznania” w zakresie wdrażania art. 103 ust. 7 lit. h) dyrektywy 2014/59.
- 151 Skarżąca, następnie, nie przedstawiła niczego, co kwestionowałoby twierdzenie SRB, wedle którego wskaźnik ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” stanowi obiektywne kryterium, które pozwalało ocenić, w ramach art. 7 ust. 4 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, prawdopodobieństwo wystąpienia sytuacji, w której instytucja zwróciłaby się do SPI o wsparcie, którego ten nie mógłby udzielić, w związku z czym instytucja ta narażona byłaby na likwidację. W związku z tym nic nie wskazuje na to, że art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 nie pozwala na skorygowanie składki ex ante o rzeczywisty profil ryzyka danej instytucji.
- 152 Z kolei, przeciwnie do tego, co podnosi skarżąca, metoda przewidziana w art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, nie prowadzi do tego, że wskaźnik ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” liczony jest podwójnie.
- 153 Z jednej strony bowiem wskaźnik ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” stosuje się zgodnie z art. 6 ust. 5 lit. a) rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 do wszystkich instytucji, których składka ex ante jest przedmiotem korekty o ich profil ryzyka. Na potrzeby stosowania art. 7 ust. 4 akapit drugi tego rozporządzenia delegowanego, tenże wskaźnik ryzyka stosuje się natomiast jedynie do tych spośród wskazanych instytucji, które należą do SPI. Z drugiej strony, na gruncie art. 6 ust. 6 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, wskaźnik ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” ma na celu ocenienie ryzyka danej instytucji w oparciu o, w szczególności, posiadane przez nią aktywa, jej modelu biznesowy oraz strukturę organizacyjną. W przypadku stosowania tego wskaźnika ryzyka w ramach art. 7 ust. 4 akapit drugi tego rozporządzenia delegowanego, służy on wazeniu ryzyka SPI i ma na celu ocenienie ryzyka, jakie wiąże się z członkostwem danej instytucji w SPI, dla możliwości udzielania wsparcia przez tenże SPI swoim członkom. Jak wynika z rozważań przytoczonych powyżej w pkt 163 i 164, ryzyka oceniane przy użyciu tego wskaźnika ryzyka mogą w istocie różnić się pomiędzy instytucjami, a nawet mogą być na tyle wysokie, że SPI nie będzie w stanie ich pokryć na wypadek upadłości danej instytucji członkowskiej.
- 154 W tych okolicznościach art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 nie jest dotknięty oczywistym błędem w ocenie w zakresie, w jakim przewiduje, że wskaźnik ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” uwzględnia się w ramach procesu oceny wskaźnika ryzyka SPI.
- 155 Mając powyższe na uwadze, zastrzeżenie pierwsze drugiej części zarzutu piątego należy oddalić.

2) *W przedmiocie zastrzeżenia drugiego dotyczącego naruszenia zasady równego traktowania*

- 156 Skarżąca podnosi, że do samej istoty SPI należy ochrona swoich członków niezależnie od ich konkretnej sytuacji ryzyka, w taki sposób że żadna z instytucji nie będzie poddana restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, póki SPI istnieje i spełnia swoją funkcję. Członkostwo w SPI ma zatem stanowić okoliczność, która sprawia, że wszystkie instytucje, których to dotyczy, są w porównywalnej sytuacji.
- 157 Tymczasem, pozwalając na rozróżnienie pomiędzy tymi instytucjami, art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 narusza zasadę równego traktowania ustanowioną w art. 20 Karty. Nie istnieje przy tym żadne obiektywne kryterium, które uzasadniałoby takie odmienne traktowanie. Kryterium przewidziane w art. 6 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, to jest „prawdopodobieństwo, że dana instytucja zostanie poddana restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”, nie jest obiektywnie powiązane z kryterium zastosowanym w art. 7 ust. 4 tego rozporządzenia delegowanego w celu oceny wagi wskaźnika SPI, to jest ze wskaźnikiem ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”.
- 158 SRB i Komisja Europejska podważają tę argumentację.
- 159 Artykuł 20 Karty ustanawia zasadę równego traktowania, która wymaga, aby porównywalne sytuacje nie były traktowane w odmienny sposób, a sytuacje odmiennie nie były traktowane jednakowo, chyba że takie traktowanie jest uzasadnione w sposób obiektywny (zob. wyrok z dnia 3 lutego 2021 r., Fussl Modestraße Mayr, C-555/19, EU:C:2021:89, pkt 95).
- 160 W tym względzie należy na wstępie zbadać, czy instytucja należąca do SPI, taka jak skarżąca, znajduje się w sytuacji porównywalnej do pozostałych instytucji, które są członkami tego samego SPI.
- 161 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem porównywalność odmiennych sytuacji należy oceniać w świetle ogółu cechujących je elementów. Elementy te winny być w szczególności określone i ocenione w świetle przedmiotu i celu aktu Unii, który wprowadza rzeczzone rozróżnienie. Należy ponadto uwzględnić zasady i cele dziedziny prawa, do której należy ten akt (zob. wyrok z dnia 3 lutego 2021 r., Fussl Modestraße Mayr, C-555/19, EU:C:2021:89, pkt 99 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 162 W odniesieniu do zasad i celów dziedziny prawa, do której należy rozporządzenie delegowane nr 2015/63, należy przypomnieć, że szczególny charakter składek ex ante polega na tym, jak wynika z motywów 105–107 dyrektywy 2014/59 oraz z motywu 41 rozporządzenia nr 806/2014, że mają one na celu zagwarantowanie, zgodnie z logiką ubezpieczeniową, aby sektor finansowy zapewniał SRM wystarczające środki finansowe, aby mógł on wypełniać swoje funkcje, zachęcając jednocześnie do przyjmowania przez dane instytucje mniej ryzykownych sposobów funkcjonowania (zob. podobnie wyrok z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 113).
- 163 Mając na względzie te zasady i cele, należy wskazać, że wbrew temu, co utrzymuje skarżąca, wszystkie instytucje należące do SPI niekoniecznie znajdują się w porównywalnej sytuacji jedynie z uwagi na fakt przynależności do danego SPI. Jak zauważyła SRB, czemu skarżąca nie zaprzeczyła, członkowie SPI, takiego jak to, do którego należy skarżąca, nie dysponują w rzeczywistości

bezw warunkowym prawem otrzymania wsparcia ze strony SPI, które pokryłoby wszystkie zobowiązania, jako że SPI przysługuje pewien zakres uznania przy podejmowaniu decyzji o tym, czy wesprzeć jednego ze swoich członków.

- 164 SRB i Komisja wskazały następnie, że upadłość instytucji o wysokim i złożonym bilansie mogłaby doprowadzić do całkowitego wyczerpania zasobów takiego SPI, w odróżnieniu do przypadku upadłości instytucji o bardziej ograniczonych i prostych bilansach. Skarżąca nie przedstawiła przy tym żadnych dowodów kwestionujących także to twierdzenie.
- 165 Wreszcie jak wynika to z rozważań przytoczonych powyżej w pkt 151, wskaźnik ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” stanowi obiektywne kryterium do dokonania oceny, które instytucje należące do SPI są narażone na ryzyko, że SPI nie będzie miało możliwości udzielenia wsparcia w razie potrzeby. Wskaźnik ten stanowi zatem obiektywne kryterium oceny, które instytucje, w odniesieniu do tego ryzyka, znajdują się w porównywalnej sytuacji. Jest tak tym bardziej, że kryterium to okazuje się spójne z jednym z głównych celów SRM, to znaczy zachęcenia instytucji do prowadzenia mniej ryzykownej działalności.
- 166 W związku z tym drugie zastrzeżenie drugiej części zarzutu piątego należy oddalić, jako że skarżąca nie ma podstaw do twierdzenia, że wszystkie instytucje należące do tego samego SPI, znajdują się w porównywalnej sytuacji.

c) W przedmiocie części trzeciej dotyczącej niezgodności art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 z zasadą pewności prawa

- 167 Skarżąca twierdzi, że art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 nie spełnia wymogów wynikających z zasady pewności prawa. Przepis ten, w szczególności, nie wskazuje jasno, w jaki sposób SRB powinna uwzględnić „względną wagę wskaźnika [działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji]”. [Jej zdaniem] norma ta jest do tego stopnia niedookreślona, że SRB mogłaby klasyfikować instytucje zarówno do dwóch przedziałów, jak i do więcej niż trzech.
- 168 Przepis ten, ponadto, pozostawia SRB swobodę wyboru czynników, które wydają jej się odpowiednie w celu przyporządkowania instytucji do różnych przedziałów, co nie wyklucza działań o charakterze arbitralnym.
- 169 SRB i Komisja Europejska podważają tę argumentację.
- 170 Z jednej strony z art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 dostatecznie jasno wynika, że w ramach wskaźnika ryzyka SPI SRB zobowiązana jest zaklasyfikować instytucje do przedziałów, stosując wagę, która odpowiada wskaźnikom składowym ryzyka, które wchodzi w skład wskaźnika ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”.
- 171 Z drugiej strony, jak wskazano powyżej w pkt 68-85, art. 6 ust. 6 i art. 7 ust. 4 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 rzeczywiście przyznawały SRB uprawnienie dyskrecjonalne przy określaniu wskaźnik ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oraz wagi wskaźnika ryzyka SPI.

172 Jak stwierdzono jednakże powyżej w pkt 86-97, z rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 wynika, że zakres i zasady wykonywania tego uprawnienia są wystarczająco jasno określone, tak, że instytucje mogą przewidzieć w sposób wystarczająco dokładny metodę określania wskaźnik ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”.

173 Wobec tego część trzecią zarzutu piątego należy oddalić.

d) W przedmiocie części czwartej dotyczącej niezgodności art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 z zasadą uwzględniania całokształtu okoliczności stanu faktycznego

174 Skarżąca twierdzi, że art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 nie spełnia wymogów wynikających z zasady uwzględniania całokształtu okoliczności stanu faktycznego. Prawdopodobieństwa, że instytucja, która jest członkiem SPI zostanie poddana restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie da się ustalić jedynie na podstawie wskaźnika ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”. Należy wziąć pod uwagę również inne istotne czynniki, które wpływają na profil ryzyka w kontekście prawdopodobieństwa likwidacji.

175 SRB i Komisja Europejska podważają tę argumentację.

176 Zarzut naruszenia „wymogu uwzględniania całokształtu okoliczności stanu faktycznego”, na który powołuje się skarżąca, należy rozumieć jako odwołanie do zasady dobrej administracji ustanowionej w art. 41 Karty, która nakłada na instytucje i organy Unii obowiązek zbadania, przy zachowaniu staranności i bezstronności, wszystkich istotnych kwestii rozpatrywanego przypadku (zob. podobnie wyroki: z dnia 21 listopada 1991 r., Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, pkt 14; z dnia 23 września 2009 r., Estonia/Komisja, T-263/07, EU:T:2009:351, pkt 99 i przytoczone tam orzecznictwo).

177 W tym względzie skarżąca ograniczyła się do stwierdzenia, że Komisja pomięła przy wydawaniu rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 wraz z jego art. 7 ust. 4, niektóre „istotne czynniki”, które mogłyby wpłynąć na prawdopodobieństwo restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji, która jest członkiem SPI, nie precyzując jednakże, o jakie czynniki chodzi oraz dlaczego Komisja zobowiązana była je uwzględnić.

178 Wobec tego czwartą część zarzutu piątego należy oddalić.

e) Wniosek w przedmiocie zarzutu piątego

179 Uwzględniając powyższe należy oddalić zarzut piąty.

3. W przedmiocie zarzutu siódmego opartego na niezgodności z prawem art. 6, 7 i 9 oraz załącznika I rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 w zakresie, w jakim narusza on szereg norm wyższego rzędu

- 180 Skarżąca utrzymuje, że art. 6, 7 i 9, a także załącznika I do rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 naruszają „wymóg obliczania składek w sposób współmierny do ryzyka”, art. 16 i 20 Karty natomiast „wymóg uwzględniania całokształtu okoliczności stanu faktycznego” w zakresie, w jakim przepisy te określają elementy i wskaźniki ryzyka, a także procedurę i wzory stosowane do ich łączenia na podstawie „wyidealizowanego obrazu, który nie odpowiada rzeczywistej i faktycznej sytuacji wszystkich instytucji [zobowiązanych do uiszczania składek ex ante skorygowanych w sposób współmierny do ryzyka]”.
- 181 Wagi wskaźników ryzyka i ich zastosowanie w załączniku I do rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 przekłada się na ustalenie przedziałów i zaklasyfikowanie do nich poszczególnych instytucji, co [zdaniem skarżącej] prowadzi do powstania nieuzasadnionego obiektywnie, nieproporcjonalnego oraz dyskryminacyjnego obciążenia dla instytucji takich jak skarżąca.
- 182 W szczególności, jak wynika z załącznika II zaskarżonej decyzji, zastosowanie załącznika I pod tytułem „Krok 2” rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 prowadzić ma do stworzenia dużej różnicy pomiędzy granicznymi wartościami zakresów pierwszego oraz ostatniego przedziału. Tytułem przykładu, odnosząc się do wskaźnika ryzyka „aktywa ważone ryzykiem rynkowym podzielone przez sumę aktywów”, który jest częścią elementu ryzyka IV, dla części składki ex ante obliczanej w oparciu o podstawę unii”, skarżąca, dla której wartość wynosi [dane poufne]¹ dla przedziału [dane poufne], jest zrównana z instytucją, dla której wartość [dane poufne] razy większą, to jest [dane poufne]%, a więc [dane poufne]. Podobnie jest [zdaniem skarżącej] z częścią tego wskaźnika obliczaną na podstawie krajowej, a także w przypadku pozostałych wskaźników ryzyka, takich jak „ekspozycja na instrumenty pochodne podzielona przez kapitał podstawowy Tier I”
- 183 Ponadto, z załącznika II zaskarżonej decyzji wynikać ma, że – w odniesieniu do sześciu spośród nowych wskaźników ryzyka elementu ryzyka IV wymienionych w art. 6 ust. 5 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 - wiele przedziałów nie zostało wypełnionych, podczas gdy pierwsze z tych przedziałów zawierają za każdym razem wiele instytucji, co jest niezgodne z brzemieniem załącznika I do tego rozporządzenia delegowanego, zgodnie z którym SRB powinna zaklasyfikować taką samą liczbę instytucji do każdego z przedziałów. To pokazuje, że Komisja stworzyła regulację, której stosowanie prowadzi do niespójnych rezultatów i i nie odzwierciedla profilu ryzyka instytucji objętych składkami ex ante.
- 184 SRB i Komisja Europejska podważają tę argumentację.
- 185 W pierwszej kolejności należy zbadać zgodność załącznika I pod tytułem „Krok 2” rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 z zasadą równego traktowania zgodnie z art. 20 Karty.
- 186 W świetle orzecznictwa przytoczonego powyżej w pkt 159, należy na wstępie ocenić, czy instytucje te znajdują się w porównywalnej sytuacji.

¹ Utajnione dane poufne.

- 187 W ramach stosowania załącznika I pod tytułem „Krok 2” rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 SRB zobowiązana jest obliczyć, po pierwsze, liczbę przedziałów, aby porównać instytucje z uwzględnieniem różnych wskaźników i wskaźników składowych ryzyka. W drugiej kolejności SRB powinna, co do zasady, zaklasyfikować, do każdego przedziału taką samą liczbę instytucji, zaczynając od przypisania do pierwszego przedziału instytucji o najniższych wartościach surowego wskaźnika. W trzeciej kolejności SRB powinna przypisać wszystkim instytucjom ujętym w określonym przedziale taki sam wynik zwany „wskaźnikiem zdyskretyzowanym”, który musi uwzględnić przy pozostałych obliczeniach właściwego dla nich mnożnika korekty.
- 188 Niewykluczone, że stosowanie takiej metody zwanej „binningiem” (sortowanie), tak jak została ona ustanowiona w załączniku I pod tytułem „Krok 2” rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, może prowadzić w praktyce do sytuacji, w których instytucje, których wartości dla danego wskaźnika ryzyka są bliskie analogicznym wartościom instytucji znajdujących się w poprzednim przedziale, są mimo to zaklasyfikowane do kolejnego przedziału, w którym znajdują się instytucje, dla których wartości tego samego wskaźnika ryzyka mogą czasem być istotnie wyższe. Jest to konsekwencją zastosowania reguły przewidzianej w załączniku I, pod tytułem „Krok 2”, pkt 3 do rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, zgodnie z którą SRB klasyfikuje, co do zasady, taką samą liczbę instytucji do każdego przedziału.
- 189 Aby zbadać, czy instytucje zaklasyfikowane do tego samego przedziału, ale których wartości dotyczące tego samego wskaźnika ryzyka istotnie różnią się między sobą, znajdują się w porównywalnej sytuacji, należy uwzględnić, biorąc pod uwagę orzecznictwo przytoczone powyżej w pkt 161 i 162, cele SRM, a w szczególności cel zachęcenia instytucji do prowadzenia mniej ryzykownej działalności.
- 190 Należy stwierdzić, że – biorąc pod uwagę, że jednym z głównych celów MRU jest zachęcenie instytucji do prowadzenia mniej ryzykownej działalności – instytucje zaklasyfikowane do tego samego przedziału, ale których wartości dotyczące tego samego wskaźnika ryzyka istotnie różnią się między sobą, nie znajdują się w porównywalnej sytuacji, ponieważ mają one różną charakterystykę w zakresie poziomu ryzyka mierzonego przez ten wskaźnik.
- 191 Jak wynika jednakże z pkt 187 powyższych rozważań, instytucje ten traktowane są w równy sposób, ponieważ są one przypisane do tego samego przedziału dotyczącego tego wskaźnika ryzyka i, w związku z tym, przypisuje się im ten sam zdyskretyzowany wskaźnik ryzyka, który SRB uwzględnia przy obliczaniu mnożnika korekty.
- 192 Niemniej jednak, w sytuacji, w której osoby znajdujące się w różnych sytuacjach traktowane są w ten sam sposób, zasada równości nie jest naruszona, jeżeli takie traktowanie jest należycie uzasadnione (zob. wyrok z dnia 7 marca 2017 r., RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, pkt 52 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 193 Jest tak wtedy, gdy traktowanie to pozostaje w związku z dopuszczalnym prawnie celem realizowanym przez przepis skutkujący ustanowieniem takiego traktowania i gdy jest ono proporcjonalne do tego celu (zob. podobnie wyrok z dnia 7 marca 2017 r., RPO, C-390/12, EU:C:2017:174, pkt 53 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 194 W tym względzie Trybunał uznał słuszność celu polegającego na ustanowieniu przez instytucję Unii ogólnych reguł, które mogą być łatwo stosowane oraz w prosty sposób kontrolowane przez właściwe organy (zob. podobnie wyroki z dnia 7 marca 2017 r.: Sopora, C-512/13, EU:C:2015:108, pkt 33; RPO, C-390/12, EU:C:2017:174, pkt 60).

- 195 W niniejszej sprawie należy zaznaczyć, że rozporządzenie delegowane nr 2015/63 jest zgodne z tym celem.
- 196 Rozporządzenie delegowane nr 2015/63 przewiduje, w istocie, metodę korekty składek ex ante o profil ryzyka instytucji, który polega na porównaniu ich profilów ryzyka w oparciu o wartości uzyskanych przez te instytucje w odniesieniu do szeregu wskaźników ryzyka.
- 197 Metoda binningu, opisana w powyżej w pkt 187, pozwala SRB na opracowanie w sposób skuteczny dużego zasobu danych, który musi ona uwzględnić, aby dokonać porównania, o którym wspomniano powyżej w pkt 196, unikając przy tym, w miarę możliwości, sytuacji, w której obecność dużego zakresu różnicy pomiędzy wartościami granicznym, a tym samym dużej odległości od wartości średniej, prowadziłyby do wypaczenia porównania.
- 198 Jak wynika z analizy JRC dotyczącej rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, jednym z celów metody binningu jest ustanowienie prostej metody porównania dużej ilości danych zadeklarowanych przez instytucje, których składka ex ante jest poddawana korekcie o profil ryzyka. Metoda ta pozwala ponadto na uniknięcie sytuacji, w których instytucje, dla których wartości dotyczące niektórych wskaźników ryzyka są szczególnie negatywne, otrzymują jednak wynik, który wskazuje nieznacznie podwyższony poziom tego wskaźnika, ponieważ istnieją pewne instytucje, które mają wartości graniczne.
- 199 Co więcej, w kontekście proporcjonalności metody binningu w świetle celu zamierzonego przez przedmiotową regulację, przypomnieć należy, że – jak wynika z pkt 107–111 powyższych rozważań – Komisji przysługuje szeroki zakres uznania w zakresie wdrażania art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59.
- 200 W tych okolicznościach, zgodnie z orzecznictwem (zob. podobnie wyroki: z dnia 16 czerwca 2015 r., Gauweiler i in., C-62/14, EU:C:2015:400, pkt 80, 81, 91; z dnia 21 grudnia 2022 r., Firearms United Network i in./Komisja, T-187/21, niepublikowany, odwołanie w toku, EU:T:2022:848, pkt 122, 123 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 30 grudnia 2022 r., Trasta Komercbanka i in./EBC, T-698/16, niepublikowany, odwołanie w toku, EU:T:2022:737, pkt 221, 222 i przytoczone tam orzecznictwo) kontrola Sądu w zakresie poszanowania zasady proporcjonalności powinna ograniczyć się do zbadania, czy metoda binningu ma oczywiście niewłaściwy charakter w stosunku do zamierzonego przez Komisję celu, czy nie wykracza ona poza to, co konieczne do jego realizacji lub prowadzi do niedogodności, które są w oczywisty sposób niewspółmierne względem owego celu.
- 201 W odniesieniu do tego, czy metoda binningu pozwala na osiągnięcie zamierzonego celu, określonego powyżej w pkt 197-198, należy zauważyć, że metoda ta jest uznaną metodą statystyczną, jak wynika w szczególności z analizy technicznej JRC. Metoda ta, ponadto, korzysta z obiektywnych kryteriów do obliczania składek ex ante, to jest w szczególności z matematycznego wzoru ujętego w załączniku I, pod tytułem „Krok 2”, pkt 2 do rozporządzenia delegowanego nr 2015/63,
- 202 Metoda binningu pozwala, co więcej, na łatwe porównanie danych dotyczących dużej liczby instytucji oraz obliczenia w sprawny i obiektywny sposób ich składek ex ante.
- 203 W tych okolicznościach metoda ta pozwala na osiągnięcie zamierzonego celu, który polega na ustanowieniu prostej i łatwo poddającej się kontroli metody porównywania dużej ilości danych w celu obliczenia składek ex ante.

- 204 Skarżąca nie wykazała przy tym, że metoda binningu w sposób oczywisty wykracza poza granice tego, co konieczne do realizacji zamierzonego celu. Nie wykazała ona przede wszystkim tego, że inna metoda porównania profilów ryzyka instytucji prowadziłaby do mniejszych niedogodności dla tych instytucji niż binning, pozwalając przy tym na równie skuteczne osiągnięcie wskazanego celu.
- 205 Prawdą jest wreszcie, że – jak wskazano powyżej¹⁸⁸ - ta metoda statystyczna mogłaby prowadzić, w niektórych przypadkach, do tego, że instytucje, dla wartości dotyczące tego samego wskaźnika ryzyka istotnie różnią się między sobą, byłyby zaklasyfikowane do tego samego przedziału, co znajduje odzwierciedlenie w załącznik II zaskarżonej decyzji. Okoliczności tej nie można jednakże uznać za niedogodność, która jest w oczywisty sposób nieproporcjonalna względem celu zamierzonego przez przedmiotową regulację.
- 206 Należy bowiem pamiętać, że korekta składek *ex ante* może być zastosowana w oparciu o współczynnik mieszczący się w zakresie 0,8–1,5 zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63. „Podstawowa składka roczna” pozostaje zatem decydującym elementem obliczania składek *ex ante* skorygowanych w oparciu o profil ryzyka instytucji.
- 207 Po drugie, jak wynika z badania empirycznego przeprowadzonego przed przystąpieniem do przyjęcia rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, którego wyniki streszczono w analizie technicznej JRC, zjawisko statystyczne przywołane powyżej w pkt 188 i 205, jest ograniczone w zakresie, w jakim zdarza się ono głównie tylko w przypadku ostatnich przedziałów, a nie ich większości.
- 208 Po trzecie, jest normą, że instytucje znajdujące się w tych ostatnich przedziałach mają wyższe wartości dla danego wskaźnika ryzyka niż instytucje przypisane do niższych przedziałów.
- 209 Po czwarte, metoda korekty składek *ex ante* o profil ryzyka bierze pod uwagę wiele wskaźników ryzyka, jak wynika to z art. 6 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63. Instytucja jest zatem ostatecznie klasyfikowana do wielu przedziałów w zależności od właściwych jej i innym instytucjom wartości dla każdego ze wskaźników ryzyka.
- 210 Jak wynika przy tym z analizy technicznej JRC przytoczonej powyżej w pkt 207, instytucje znajdują się zwykle w różnych przedziałach dla różnych wskaźników ryzyka. W związku z tym, jeżeli instytucja znajduje się w ostatnim przedziale dla określonego wskaźnika ryzyka i, tym samym, jest traktowana na równi z instytucjami, dla których odpowiednie wartości są znacznie wyższe, inaczej jednak jest w przypadku pozostałych wskaźników ryzyka, co pozwala na dokonania ogólnego porównania danych instytucji.
- 211 W tych okolicznościach należy stwierdzić, że skarżąca nie wykazała, że art. 20 Karty oraz zasada proporcjonalności sprzeciwiają się korzystaniu z metody binningu.
- 212 Ponadto, zjawisko opisane powyżej w pkt 209 i 210 pokazane zostało na przykładzie obliczeń składki *ex ante* dla skarżącej za okres składkowy 2021, jak wskazano w jej nodzie indywidualnej. W odniesieniu do części jej składki *ex ante* wyliczanej na podstawie unii, skarżąca znajduje się w [dane poufne] dla [dane poufne]. Dla żadnego ze wskaźników ryzyka, które stanowią część elementu ryzyka [dane poufne], skarżąca nie została przy tym zaklasyfikowana do [dane poufne], ale [dane poufne].

- 213 Sytuacja ta wygląda podobnie w przypadku składki ex ante skarżącej wyliczonej w oparciu o podstawę krajową. Z noty indywidualnej wynika, że skarżąca zaklasyfikowana została do przedziału [*dane poufne*] dla [*dane poufne*]. Skarżąca nie została przy tym zaklasyfikowana do [*dane poufne*] dla żadnego ze wskaźników ryzyka, które stanowią część elementu ryzyka [*dane poufne*].
- 214 W drugiej kolejności, co do zarzutu opartego na naruszeniu „wymogu obliczania składek w sposób dostosowany do ryzyka”, nie jest konieczne rozstrzygnięcie, że wymóg taki istnieje w prawie Unii. Zastrzeżenie to można rozumieć w ten sposób, że skarżąca, w rzeczywistości, zarzuca Komisji popełnienie oczywistego błędu w ocenie poprzez przyjęcie metody binningu, jako że metoda ta nie pozwala SRB na skorygowanie, w odpowiedni sposób, podstawowej składki rocznej o rzeczywisty profil ryzyka instytucji.
- 215 W świetle rozważań przedstawionych powyżej w pkt 201–211 skarżąca nie może skutecznie podnosić, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie przypadku, ustanawiając metodę binningu.
- 216 Odnosząc się, w trzeciej kolejności, do zgodności metody binningu z art. 16 Karty oraz z wymogiem uwzględniania całokształtu okoliczności stanu faktycznego, skarżąca nie przedstawiła żadnej odrębnej argumentacji poświęconej wyraźnie kwestii naruszenia tego artykułu i tej zasady, ograniczając się do przywołania tego naruszenia.
- 217 W tym względzie, jak wynika z orzecznictwa, aby skarga była dopuszczalna, konieczne jest, żeby najbardziej istotne okoliczności stanu faktycznego i stanu prawnego, na których się ona opiera, były zawarte, przynajmniej w skrócie, lecz w sposób spójny i zrozumiały, w tekście samej skargi, a to w celu zagwarantowania pewności prawa i należytego sprawowania wymiaru sprawiedliwości. W związku z tym każdy zarzut, który nie został dostatecznie sformułowany w skardze wszczynającej postępowanie, należy uznać za niedopuszczalny. Analogiczne wymogi są niezbędne, w przypadku gdy zastrzeżenie jest powoływane na poparcie zarzutu. Istnienie tej bezwzględnej przeszkody procesowej sąd Unii powinien stwierdzić z urzędu (zob. podobnie wyroki: z dnia 30 czerwca 2021 r., Włochy/Komisja, T-265/19, EU:T:2021:392, niepublikowany, pkt 33 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 7 lipca 2021 r., Kampete/Rada, T-455/17, niepublikowany, EU:T:2021:411, pkt 135 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 218 Zastrzeżenia przywołane w pkt 216, z uwagi na to, że nie spełniają one tych wymogów, należy oddalić jako niedopuszczalne.
- 219 Skarżąca nie przedstawiła, wreszcie, w swojej skardze żadnej odrębnej argumentacji poświęconej wyraźnie kwestii zarzucanej niezgodności z prawem art. 4, 6, 7 i 9 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 lub części załącznika I innych niż te, które znajdują się w sekcji zatytułowanej „Krok 2”, co wykraczałoby poza argumentację, której oceny dokonano powyżej.
- 220 Wobec tego zarzut niezgodności z prawem dotyczący tych przepisów należy oddalić.
- 221 W świetle powyższego zarzut siódmy należy oddalić.

4. W przedmiocie dziesiątego zarzutu dotyczącego niezgodności z prawem art. 20 ust. 1 zdania pierwsze i drugie rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 z uwagi na naruszenie art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59 oraz „wymogu obliczania składek w sposób współmierny do ryzyka”

- 222 Skarżąca wywodzi zarzut niezgodności z prawem art. 20 ust. 1 zdania pierwsze i drugie rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 z tego, że w zakresie, w jakim przepis ten pozwala SRB na pominięcie stosowania w ramach obliczania składki ex ante – przez nieokreślony czas – jednego lub większej ilości wskaźników ryzyka, jeżeli dane konieczne do oceny tych wskaźników nie są dostępne, Komisja naruszyła art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59, który wymaga uwzględnienia wszystkich elementów wskazanych w tym przepisie podczas przyjmowania rozporządzenia delegowanego nr 2015/63.
- 223 Dokładniej rzecz ujmując, art. 20 ust. 1 zdania pierwsze i drugie rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 miał doprowadzić do tego, że SRB – w odniesieniu do okresu składkowego 2021 – nie uwzględniła w ramach elementu ryzyka „ekspozycja na ryzyko”, wskaźnika „fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne posiadane przez instytucję powyżej [minimalny wymóg dotyczący funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (FWZK)] w ramach elementu ryzyka „stabilność i dywersyfikacja finansowania”, wskaźnika „stabilnego finansowania netto” oraz w ramach elementu ryzyka IV wskaźników ryzyka „stopień złożoności” i „możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”.
- 224 Z tych samych powodów art. 20 ust. 1 zdania pierwsze i drugie rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 jest [zdaniem skarżącej] niezgodny z „wymogiem obliczania składek w sposób dostosowany do ryzyka”.
- 225 SRB i Komisja Europejska podważają tę argumentację.
- 226 Na wstępie należy sprecyzować, z jednej strony, że w ramach zarzutu dziesiątego skarżąca ogranicza się do podniesienia zarzutu niezgodności z prawem art. 20 ust. 1 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63.
- 227 Z drugiej strony, bez konieczności badania, czy dyrektywa 2014/59 lub inna norma prawa Unii ustanawia „wymóg obliczania składek w sposób współmierny do ryzyka”, zastrzeżenie skarżącej dotyczące naruszenia tej zasady należy rozumieć w ten sposób, że, w istocie, art. 20 ust. 1 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 dotknięty jest oczywistym błędem w ocenie, ponieważ nie pozwala SRB na dokonanie, w sposób proporcjonalny, korekty podstawowej składki rocznej o rzeczywisty profil ryzyka instytucji.
- 228 Uściślijmy powyższe, wskazać należy, że zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia nr 2015/63 pod tytułem „Przepisy przejściowe”, wskaźnika ryzyka nie stosuje się, jeżeli informacje wymagane przez szczegółowy wskaźnik, o którym mowa w załączniku II, nie są uwzględnione w mających zastosowanie wymogach sprawozdawczości, o którym mowa w art. 14 wskazanego rozporządzenia delegowanego, to jest wymogach sprawozdawczości ustanowionych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji nr 680/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne dotyczące sprawozdawczości nadzorczej instytucji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. 2014, L 191, s. 1) lub, w odpowiednim przypadku, na poziomie państw członkowskich.

- 229 Należy w tym względzie przypomnieć, że rozporządzenie delegowane nr 2015/63 zostało przyjęte na podstawie art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59, który zobowiązuje Komisję do uwzględnienia wszystkich elementów wymienionych w lit. a)–h) tego przepisu w celu doprecyzowania koncepcji „dostosowywania składek odpowiednio do profilu ryzyka instytucji”.
- 230 Mimo tego, art. 20 ust. 1 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 upoważnia SRB, na okres przejściowy, do niestosowania niektórych z tych elementów, które odzwierciedlają wskaźniki ryzyka przewidziane w tym rozporządzeniu delegowanym.
- 231 W tym zakresie należy podkreślić, że chociaż art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59 zobowiązuje Komisję do „uwzględnienia” wszystkich elementów wskazanych w art. 103 ust. 7 lit. a)–h) dyrektywy 2014/59, przepis ten nie wskazuje jednak sposobu, w jaki Komisja powinna jest uwzględnić. W tym celu, jak wspomniano powyżej w pkt 107–111, Komisja dysponuje szerokim zakresem uznania przy wdrażaniu tego przepisu.
- 232 Taki zakres uznania może przy tym, w odpowiednich przypadkach, oznaczać konieczność przewidzenia okresów przejściowych, jeżeli chodzi o stosowanie elementów wskazanych w art. 103 ust. 7 lit. a)–h) dyrektywy 2014/59, w szczególności z uwagi na brak dostępności danych koniecznych do obliczenia wskaźników ryzyka opartych na tych elementach.
- 233 Artykuł 20 ust. 1 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 wprowadza taki okres przejściowy, nie zezwalając jednakże SRB na niestosowanie niektórych ze wspomnianych elementów przez nieograniczony czas, ale jedynie na okres przejściowy, jak wynika to z tytułu art. 20 tego rozporządzenia delegowanego oraz warunków stosowania ust. 1 tego przepisu.
- 234 Należy ponadto wskazać, tak jak SRB i Komisja, że uzasadnienie tego okresu przejściowego przewidzianego przez ten przepis jest ściśle powiązane ze stopniowym charakterem wdrażania wymogów ostrożnościowych oraz odpowiadających im wymogów sprawozdawczości. Jak wynika zresztą między innymi z motywu 6 dyrektywy 2014/59, rozporządzenie delegowane nr 2015/63 zostało przyjęte w czasie, w którym wymogi te nie były jeszcze ostatecznie przyjęte i były przedmiotem dostosowań. W tym zakresie skarżąca nie zakwestionowała poważnie twierdzenia SRB, zgodnie z którym właściwe organy musiały stopniowo określać niektóre z tych wymogów, które to z kolei wpływały na to jakie dane miały być dostępne w celu obliczania wskaźników ryzyka wskazanych w rozporządzeniu delegowane nr 2015/63. Z tego wynika, że te dane konieczne do obliczenia wskaźników ryzyka mogły nie być dostępne dla wszystkich z zainteresowanych instytucji lub, co najmniej, dla wszystkich instytucji, które mają swoją siedzibę w państwie członkowskim, przynajmniej przez okres początkowy, uściślając, że dane te nie musiały być przedmiotem deklaracji w zakresie wymogu sprawozdawczości zgodnie z prawem Unii lub, w odpowiednim przypadku, z prawem krajowym.
- 235 W tym kontekście art. 20 ust. 1 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 ma na celu uniknięcie sytuacji, w której na instytucje nałożono by nieproporcjonalne i dyskryminacyjne obciążenie przy obliczaniu składek ex ante z uwagi na to właśnie stopniowe wdrażanie wymogów ostrożnościowych oraz związanych z nimi wymogów sprawozdawczości. Obliczenia te wiążą się bowiem z dokonywaniem porównania. W tym względzie SRB wyjaśniła, że w istocie, czemu skarżąca nie zaprzeczyła, skoro dane konieczne do obliczenia niektórych wskaźników ryzyka nie były zadeklarowane w ramach wymogu sprawozdawczości przez wszystkie instytucje lub, co najmniej, dla wszystkich instytucji, które mają swoją siedzibę w państwie członkowskim, SRB byłaby zobowiązana uwzględnić dane odnoszące się do tych wskaźników, które są jednakże nieporównywalne.

- 236 Prawdą jest, wreszcie, że wyjątek przewidziany w art. 20 ust. 1 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 może prowadzić do sytuacji, w której niektóre ze wskaźników ryzyka określonych w art. 6 tego rozporządzenia delegowanego nie są stosowane przez cały okres początkowy. Jest to jednakże, z jednej strony, wynikiem stopniowego charakteru wdrażania wymogów ostrożnościowych, jak wskazano powyżej w pkt 234. Z drugiej strony, jak wynika z art. 71 rozporządzenia nr 806/2014, wskaźniki te mają być stosowane także po zakończeniu okresu początkowego.
- 237 W tych okolicznościach, uwzględniając rozważania przedstawione powyżej w pkt 231, skarżąca nie wykazała, że art. 20 ust. 1 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 jest dotknięty oczywistym błędem w ocenie lub stanowi nadużycie władzy, czy też wreszcie w sposób oczywisty wykracza poza granice szerokiego uprawnienia dyskrecjonalnego przyznanego Komisji na podstawie art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59.
- 238 Należy zatem oddalić zarzut dziesiąty.

B. W przedmiocie zarzutów dotyczących zgodności z prawem zaskarżonej decyzji

1. W przedmiocie zarzutu pierwszego, opartego na naruszeniu art. 81 ust. 1 rozporządzenia nr 806/2014 w związku z art. 3 rozporządzenia nr 1

- 239 Z akt sprawy wynika, że do decyzji Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (federalny urząd nadzoru usług finansowych, Niemcy, zwany dalej „BaFin”) w sprawie poboru z dnia 21 kwietnia 2021 r. załączono wersję w języku angielskim zaskarżonej decyzji wraz z jej załącznikami oraz jej nieoficjalne tłumaczenie na język niemiecki. Zgodnie z treścią decyzji w sprawie poboru jedynie wersja angielska zaskarżonej decyzji jest autentyczna.
- 240 Skarżąca podnosi, że zaskarżana decyzja jest niezgodna z art. 81 ust. 1 rozporządzenia nr 806/2014 w zw. z art. 3 rozporządzenia nr 1 w zakresie, w jakim wskazuje ona, że jedynie wersja w języku angielskim jest autentyczna, podczas gdy wybrała on w sposób wyraźny język niemiecki jako urzędowy język postępowania administracyjnego. Jako że skarżąca nie zrezygnowała w żaden wyraźny sposób z przysługującego jej prawa komunikowania się z SRB w języku niemieckim, fakt, że SRB sporządziła wersję nieoficjalną zaskarżonej decyzji w języku niemieckim, nie wpływa na to uchybienie, tym bardziej że decyzja ta zawiera istotne rozbieżności względem zaskarżonej decyzji w języku angielskim.
- 241 SRB kwestionują tę argumentację.
- 242 Zgodnie z art. 81 ust. 1 rozporządzenia nr 806/2014, rozporządzenie nr 1 stosuje się do SRB.
- 243 Z art. 3 rozporządzenia nr 1 wynika, że dokumenty kierowane przez instytucje i organy Unii do państwa członkowskiego lub do osoby podlegającej jurysdykcji państwa członkowskiego muszą być sporządzane w języku tego państwa.
- 244 Zgodnie jednak z art. 81 ust. 4 rozporządzenia nr 806/2014, SRB może wspólnie z NRA uzgodnić każdym krajowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej (NRA) likwidacji język, w którym sporządza się dokumenty wysyłane do niej lub przez nią, jako że przepis ten stanowi przepis szczególny względem art. 3 rozporządzenia nr 1.

- 245 SRB zastosowała tenże art. 81 ust. 4 i zawarła z krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji porozumienie o praktycznych ustaleniach dotyczących współpracy w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które zostało przyjęte na podstawie decyzji SRB/PS/2018/15 z dnia 17 grudnia 2018 r. ustanawiającej ramy praktycznych ustaleń dotyczących współpracy w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pomiędzy SRB a NRA (zwanymi dalej „porozumieniem SRB-NRA”).
- 246 W rezultacie należy zbadać, czy zaskarżona decyzja jest zgodna z ustaleniami zawartymi w tym porozumieniu.
- 247 Zgodnie z art. 4 ust. 6 porozumienia SRB-NRA, akty prawne SRB kierowane do NRA w celu ich wdrożenia w oparciu o prawo krajowe, są przyjmowane w języku angielskim, a prawnie wiążąca jest wersja tych aktów w tym języku.
- 248 W tym względzie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego z 2015/81 wynika, że SRB zobowiązana jest do przekazywania swoich decyzji w sprawie składek ex ante do właściwych krajowych NRA.
- 249 Zgodnie z tym przepisem, jak doprecyzowała SRB w art. 2 sentencji zaskarżonej decyzji, że decyzja ta zostanie przekazana niemieckiemu NRA jako adresatowi na równi z innymi NRA.
- 250 Wynika z tego, że zaskarżona decyzja wchodzi w zakres stosowania art. 4 ust. 6 porozumienia SRB-NRA.
- 251 Zgodnie z art. 81 ust. 4 rozporządzenia nr 806/2014 SRB mogła zatem sporządzić zaskarżoną decyzję w języku angielskim. W tych okolicznościach skarżąca nie może skutecznie zarzucić SRB naruszenia art. 81 ust. 1 tego rozporządzenia, czy też art. 3 rozporządzenia nr 1.
- 252 Powyższego wniosku nie poddaje w wątpliwość argumentacja skarżącej.
- 253 W pierwszej kolejności należy odrzucić argument skarżącej, zgodnie z którym wybrała ona jako język postępowania na etapie administracyjnym język niemiecki, chcąc otrzymywać dokumenty w tym języku, w związku z czym SRB powinna była wysłać jej zaskarżoną decyzję w tym języku.
- 254 Chociaż z formularza zamieszczonego w załączniku A.10 do skargi skarżącą dokonała takiego wyboru, wybór ten dotyczył jedynie wymiany dokumentów pomiędzy nią a SRB i nie może on wpływać na decyzje dotyczące składek ex ante, jako że adresatami tych decyzji SRB są NRA.
- 255 W następnej kolejności, argument skarżącej, zgodnie z którym zaskarżona decyzja dotyczy jej bezpośrednio i indywidualnie, w związku z czym ma ona prawo otrzymać jej urzędową kopię w języku niemiecki, również należy odrzucić.
- 256 Z jednej strony, argument ten nie jest zgodny z brzmieniem art. 81 ust. 4 rozporządzenia nr 806/2014 w związku z art. 5 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego 2015/81 oraz art. 4 ust. 6 porozumieniem SRB-NRA.
- 257 Z drugiej strony, jak wynika z orzecznictwa, nie istnieje ogólna zasada prawa Unii zapewniająca każdej osobie prawo do tego, by wszelkie akty mogące wywrzeć wpływ na jej interesy zostały w każdym wypadku przedstawione w jej języku, i zobowiązująca instytucje, bez żadnej możliwości

odstępstwa, do używania wszystkich języków urzędowych w każdej sytuacji (zob. podobnie wyrok z dnia 26 marca 2019 r., Hiszpania/Parlament, C-377/16, EU:C:2019:249, pkt 37 i przytoczone tam orzecznictwo).

258 W rezultacie zarzut pierwszy należy oddalić.

2. W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego braku uzasadnienia

259 Zarzut drugi dzieli się na siedem części.

a) Uwagi wstępne

260 Artykuł 296 akapit drugi TFUE stanowi, że akty prawne są uzasadniane. Podobnie, prawo do dobrej administracji, usankcjonowane w art. 41 Karty, wiąże się z nałożonym na instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii obowiązkiem uzasadniania ich decyzji.

261 Uzasadnienie decyzji instytucji, organu lub jednostki organizacyjnej Unii ma szczególne znaczenie, ponieważ pozwala zainteresowanemu na podjęcie z pełną znajomością rzeczy decyzji, czy zamierza on wnieść skargę na tę decyzję, właściwemu sądowi zaś – na dokonanie kontroli, a zatem stanowi jedną z przesłanek skuteczności kontroli sądowej gwarantowanej przez art. 47 Karty (zob. wyrok z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 103 i przytoczone tam orzecznictwo).

262 Takie uzasadnienie powinno być dostosowane do charakteru danego aktu i kontekstu, w jakim został on wydany. W tym względzie nie ma wymogu, by uzasadnienie wyszczególniało wszystkie istotne okoliczności faktyczne i prawne, ponieważ ocena, czy uzasadnienie aktu jest wystarczające, winna nie tylko opierać się na jego brzmieniu, ale także uwzględniać okoliczności jego wydania, jak również całość przepisów prawa regulujących daną dziedzinę oraz w szczególności interes, jaki w uzyskaniu informacji mogą mieć podmioty, których akt ten dotyczy. W szczególności akt niekorzystny jest wystarczająco uzasadniony, jeżeli został wydany w okolicznościach znanych zainteresowanemu, pozwalających mu na zrozumienie treści przyjętego względem niego środka (zob. podobnie wyrok z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 104 i przytoczone tam orzecznictwo).

263 Badając, czy uzasadnienie to jest wystarczające w odniesieniu do decyzji ustalającej składki ex ante, należy, po pierwsze, przypomnieć, że z orzecznictwa Trybunału nie można wywieść, jakoby uzasadnienie każdej decyzji instytucji, organu lub jednostki organizacyjnej Unii nakładającej na podmiot prywatny obowiązek zapłaty kwoty pieniężnej musiało koniecznie obejmować wszystkie elementy umożliwiające jej adresatowi sprawdzenie prawidłowości obliczenia tej kwoty pieniężnej (wyrok z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 105 i przytoczone tam orzecznictwo).

264 Po drugie, instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii są co do zasady zobowiązane na podstawie zasady ochrony tajemnicy handlowej, która stanowi skonkretyzowaną w szczególności w art. 339 TFUE ogólną zasadę prawa Unii, do nieujawniania konkurentom prywatnego podmiotu gospodarczego poufnych informacji dostarczonych przez ten podmiot (zob. wyrok z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 109 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 265 Po trzecie, uznanie, że uzasadnienie decyzji SRF ustalającej składki ex ante musi umożliwić instytucjom finansowym sprawdzenie prawidłowości obliczenia ich składki ex ante, musiałyby oznaczać zakazanie prawodawcy Unii ustanowienia sposobu obliczania tej składki z uwzględnieniem danych, których poufny charakter jest chroniony prawem Unii, i, tym samym, stanowiłoby nadmierne ograniczenie zakresu uznania, jakim powinien dysponować w tym celu ów prawodawca, co uniemożliwiłoby mu w szczególności wybór metody mogącej zapewnić dynamiczne dostosowanie finansowania SRF do zmian w sektorze finansowym poprzez uwzględnienie i porównanie w szczególności sytuacji finansowej każdej instytucji posiadającej zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium państwa członkowskiego uczestniczącego w SRF (wyrok z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 118).
- 266 Po czwarte, choć z powyższych rozważań wynika, że ciążący na SRB obowiązek uzasadnienia należy wyważyć, z uwagi na logikę systemu finansowania SRF i ustanowiony przez prawodawcę Unii sposób obliczania, z obowiązkiem poszanowania przez SRB tajemnicy handlowej danych instytucji, ten ostatni obowiązek nie powinien być interpretowany tak szeroko, by pozbawiał on obowiązek uzasadnienia jego istoty (wyrok z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 120).
- 267 Jednakże w ramach wyważania obowiązku uzasadnienia z zasadą ochrony tajemnicy handlowej nie można uznać, że uzasadnienie decyzji zobowiązującej podmiot prywatny do zapłaty kwoty pieniężnej bez dostarczenia mu wszystkich informacji pozwalających na dokładne sprawdzenie obliczenia tej kwoty pieniężnej narusza w każdym wypadku istotę obowiązku uzasadnienia (wyrok z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 121).
- 268 Co się tyczy decyzji SRB ustalającej składki ex ante, obowiązek uzasadnienia należy uznać za spełniony, jeżeli adresaci decyzji ustalającej składki ex ante na rzecz SRF, mimo że nie zostały im przekazane dane objęte tajemnicą handlową, dysponują metodą obliczania stosowaną przez SRB oraz informacjami wystarczającymi, aby zrozumieć w istocie, w jaki sposób ich indywidualna sytuacja została uwzględniona w celu obliczenia ich składek ex ante na rzecz SRF w kontekście sytuacji wszystkich pozostałych instytucji, których to dotyczy (zob. podobnie wyrok z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 122).
- 269 W takim przypadku podmioty te są bowiem w stanie zweryfikować, czy ich składki ex ante zostały ustalone w sposób arbitralny, z pominięciem ich rzeczywistej sytuacji gospodarczej lub przy wykorzystaniu danych dotyczących reszty sektora finansowego, które nie są wiarygodne. Podmioty te mogą zatem zrozumieć uzasadnienie decyzji ustalającej ich składki i ocenić, czy celowe jest wniesienie skargi na tę decyzję, w związku z czym przesadnym byłoby wymaganie od SRB przekazania każdego elementu składowego danych liczbowych, na których opiera się obliczenie składek każdej z zainteresowanych instytucji (wyrok z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 123).
- 270 Z powyższego wynika, że SRB nie jest w szczególności zobowiązana dostarczyć danej instytucji danych pozwalających jej na dokonanie pełnej weryfikacji prawidłowości wartości mnożnika korekty, ponieważ weryfikacja ta zakładałaby dysponowanie objętymi tajemnicą handlową

danymi dotyczącymi sytuacji gospodarczej każdej z pozostałych instytucji finansowych (zob. podobnie wyrok z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 135).

- 271 Natomiast to do SRB należy opublikowanie lub przekazanie instytucjom finansowym, których decyzja ta dotyczy, w formie zbiorczej i zanonimizowanej, informacji dotyczących tych instytucji danych wykorzystanych do obliczenia tej składki, w zakresie, w jakim informacje te mogą zostać przekazane bez naruszenia tajemnicy handlowej (zob. podobnie wyrok z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 166).
- 272 Wśród informacji, które powinny zostać przekazane tym instytucjom finansowym, znajdują się w szczególności graniczne wartości każdego z „przedziałów” i odnoszących się do nich wskaźników, na podstawie których składki *ex ante* tych instytucji zostały dostosowane do ich profilu ryzyka (zob. podobnie wyrok z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 167).
- 273 Argumentację sformułowaną przez skarżącą w ramach zarzutu drugiego należy zbadać w świetle powyższych rozważań.

b) W przedmiocie części pierwszej, dotyczącej języka wersji autentycznej zaskarżonej decyzji

- 274 Skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja nie istnieje w języku wyraźnie przez nią wybranym w oparciu o art. 81 ust. 1 rozporządzenie nr 806/2014, to znaczy w języku niemieckim. Ponadto, [zdaniem skarżącej] w istotnych punktach decyzji istnieją rozbieżności pomiędzy tekstem autentycznym oraz jego tłumaczeniem na język niemiecki.
- 275 SRB kwestionują tę argumentację.
- 276 Co do, z jednej strony, zastrzeżenia dotyczącego nieistnienia zaskarżonej decyzji w języku wybranym przez skarżącą, zarzut ten pokrywa się co do istoty z zarzutem pierwszym, w związku z czym należy go odrzucić ze względów przytoczonych powyżej w pkt 242–257. Z drugiej strony, w odniesieniu do zastrzeżenia dotyczącego rozbieżności między wersjami językowymi wskazanej decyzji, skarżąca zidentyfikowała jedynie jeden punkt tejże decyzji, którego wersja autentyczna w języku angielskim różniła się od tłumaczenia na język niemiecki, to jest jej motyw 114 dotyczący utworzenia trzech przedziałów dla wskaźnika ryzyka SPI. Nawet jeżeli przyjmie się, że taka rozbieżność językowa występuje, skarżąca nie wyjaśnia, w jaki sposób rozbieżność ta uniemożliwia jej zrozumienie uzasadnienia utworzenia trzech przedziałów dla wskaźnika ryzyka SPI.
- 277 Wobec tego część pierwszą zarzutu drugiego należy oddalić.

c) W przedmiocie części drugiej, dotyczącej złożoności uzasadnienia w zakresie obliczenia składki *ex ante*

- 278 Skarżąca podnosi, na wstępie, że wyjaśnienia przedstawione przez SRB w zaskarżonej decyzji, które są podzielone w ramach czterech odrębnych dokumentów, są zbyt złożone i niejasne.

- 279 Następnie, [zdaniem skarżącej], do narzędzia wykorzystanego przez SRB do obliczania składek ex ante nie ma dostępu ani skarżąca ani Sąd.
- 280 Nieprawidłowości w zakresie uzasadnienia zaskarżonej decyzji, potwierdza według niej fakt, że SRB pogłębiła uzasadnienie decyzji ustalającej składkę ex ante za okres składkowy 2022.
- 281 SRB kwestionują tę argumentację.
- 282 Skarżąca, po pierwsze, nie wyjaśnia w sposób wystarczający z punktu widzenia prawa, w jaki sposób to, że zaskarżona decyzja jest podzielona pomiędzy cztery dokumenty, sprawia, że jest ona niezrozumiała i stanowi wadę uzasadnienia.
- 283 Podobnie, chociaż skarżąca twierdzi, że dokumenty składające się na zaskarżoną decyzję są powiązane ze sobą za pomocą licznych odniesień i wzajemnych odesłań tak, że nie jest możliwe całkowite zrozumienie każdego z elementów obliczeń, nie podaje ona jednak żadnego przykładu takiego elementu, który miałby być niezrozumiały z tego względu.
- 284 Jeżeli chodzi o narzędzia wykorzystanego przez SRB do obliczania składek ex ante, wskazać należy, że zastrzeżenie skarżącej dotyczy, zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi na rozprawie, narzędzia obliczeniowego w postaci programu komputerowego, z którego SRB korzystała wewnętrznie, aby obliczyć składki ex ante za okres składkowy 2021 dla wszystkich instytucji.
- 285 Skarżąca nie może skutecznie zarzucać SRB, że nie udostępniła jej takiego narzędzia, jako że nie przedstawiła ona Sądowi żadnego konkretnego argumentu, który wyjaśniałby powody, dla których dostęp do tego narzędzia był konieczny, aby zapewnić zgodność z wymogami wynika z orzecznictwa przytoczonego w pkt 268, 271 i 272 powyżej.
- 286 Wreszcie fakt, że SRB pogłębiła uzasadnienie decyzji ustalającej składkę ex ante za okres składkowy 2022 nie ma znaczenia dla oceny, czy zaskarżona decyzja jest wystarczająco uzasadniona. Uzasadnienie tejże decyzji nie może być poddane ocenie z punktu widzenia aktu przyjętego prawie rok po zaskarżonej decyzji.
- 287 Mając powyższe na uwadze, drugą część zarzutu drugiego należy oddalić.

d) W przedmiocie części szóstej, dotyczącej zachowania danych innych instytucji

- 288 Zdaniem skarżącej uzasadnienie zaskarżonej decyzji jest niewystarczające, ponieważ SRB nie zawarła w nim danych innych instytucji, które stanowiły podstawę obliczeń składek ex ante, bez których nie mogła ona mieć pewności co do prawidłowości obliczeń jej składki ex ante. Tym samym SRB nie zapewniła właściwej równowagi między obowiązkiem uzasadnienia i tajemnicą handlową
- 289 SRB kwestionują tę argumentację.
- 290 W motywie 88 zaskarżonej decyzji SRB zauważyła, że „tajemnice handlowe instytucji – to znaczy wszystkie informacje dotyczące prowadzonej przez nie działalności, które w przypadku ujawnienia ich konkurentowi lub szerszej opinii publicznej mogłyby poważnie naruszyć interesy

instytucji – uznaje się za informacje poufne”. Dodała ona, że „[w] ramach obliczania składek ex ante informacje dostarczone przez instytucje za pośrednictwem formularza [deklaracji], służące [SRB] za podstawę przy obliczaniu składek ex ante, zostały uznane za tajemnice handlowe”.

- 291 Następnie w motywach 90–92 zaskarżonej decyzji SRB wskazała, że nie mogła ona „ujawniać punktowych danych poszczególnych instytucji, które stanowią podstawę obliczeń dokonanych w [tej decyzji]”; była ona uprawniona jedynie do „ujawnienia zagregowanych i uwspólnionych punktowych danych w zakresie, w jakim dane te [zostały] skumulowane”. Jednak zgodnie z tą decyzją instytucje korzystają z „całkowitej przejrzystości w zakresie obliczania ich [podstawowej składki rocznej] i mnożnika korekty” w odniesieniu do poszczególnych etapów obliczania tej składki, zdefiniowanych w załączniku I rozporządzenia nr 2015/63, a które dotyczyły „obliczania wskaźników brutto” (etap 1), „przeskalowania wskaźników” (etap 3) i „obliczania wskaźnika złożonego” (etap 5). Ponadto instytucje były w stanie uzyskać „punktowe uwspólnione dane wykorzystywane przez SRB bez różnicy w odniesieniu do wszystkich instytucji i skorygowanych w oparciu o ich profil ryzyka” na etapach obliczania dotyczących „dyskretyzacji wskaźników” (etap 2), „uwzględnienia przypisanego znaku” (etap 4) i „obliczania składek rocznych” (etap 6).
- 292 W tym względzie należy przypomnieć w pierwszej kolejności, że to sama zasada rządząca metodą obliczania składek ex ante, jaka wynika z dyrektywy 2014/59 i rozporządzenia nr 806/2014, wiąże się z wykorzystywaniem przez SRB danych objętych tajemnicą handlową, które nie mogą być zawarte w uzasadnieniu decyzji ustalającej składki ex ante (wyrok z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 114).
- 293 W drugiej kolejności wbrew temu, co twierdzi skarżąca, tenże obowiązek uzasadnienia nie nakłada na SRB wymogu, aby ta przedstawiła w zaskarżonej decyzji szczegółowe względy świadczące o poufnym charakterze poszczególnych kategorii danych dostarczonych przez instytucje.
- 294 Jak bowiem wynika z orzecznictwa przytoczonego powyżej w pkt 262, nie ma wymogu, by w uzasadnieniu tym należało wyszczególnić wszystkie istotne okoliczności faktyczne i prawne, ponieważ ocena, czy uzasadnienie aktu jest wystarczające, winna nie tylko opierać się na jego brzmieniu, ale także uwzględniać okoliczności jego wydania, jak również całość przepisów prawa regulujących daną dziedzinę oraz w szczególności interes, jaki w uzyskaniu informacji mogą mieć adresaci aktu.
- 295 Po pierwsze zaś, z rozważań zawartych w motywie 88 zaskarżonej decyzji wynika, że SRB uznała, iż tajemnicą handlową objęty jest całokształt danych zadeklarowanych przez poszczególne instytucje, ponieważ ujawnienie ich konkurentowi lub szerszemu kręgowi opinii publicznej mogłoby poważnie naruszać interesy danej instytucji.
- 296 Po drugie, ze względu na to, że skarżąca przedstawiła swoje własne dane w celu obliczenia składek ex ante zgodnie z art. 14 rozporządzenia delegowanego 2015/63, miała ona pełną znajomość charakteru i cech ogólnych poszczególnych kategorii tych danych. Była ona zatem w stanie ocenić w szczególności, w jakim zakresie każda z tych kategorii danych może obejmować informacje poufne.
- 297 W tych okolicznościach skarżąca dysponowała informacjami wystarczającymi do zrozumienia i, w razie potrzeby, zakwestionowania powodów, dla których SRB uznała, że indywidualne dane innych instytucji są objęte tajemnicą handlową. Mogła ona w szczególności zakwestionować, w świetle charakteru i ogólnych cech poszczególnych kategorii tych danych, zawartą

w motywie 88 zaskarżonej decyzji dokonanej przez SRB ocenę, zgodnie z którą dane te mają charakter poufny, a ich ujawnienie mogłoby poważnie naruszać interesy instytucji, której dotyczą. Dysponowała ona zatem wszystkimi informacjami niezbędnymi do tego, aby zakwestionować nieprzestrzeganie przez SRB wymogów wypracowanych przez Trybunał w odniesieniu do wyważenia obowiązku uzasadnienia z zasadą ochrony tajemnicy handlowej, przypomnianych w pkt 268, 271 i 272 powyżej.

- 298 Skarżąca nie przedstawiła przy tym niczego, co podważyłoby ocenę dokonaną przez SRB, zgodnie z którą dane indywidualne innych instytucji były objęte tajemnicą handlową.
- 299 Uwzględniając powyższe, skarżąca nie może skutecznie podnosić, że zaskarżona decyzja jest niewystarczająco uzasadniona w zakresie, w jakim SRB nie zawarła w niej indywidualnych danych innych instytucji pozwalających zweryfikować, jak została obliczona jej składka ex ante.
- 300 Wniosku tego nie podważa argument skarżącej, zgodnie z którym SRB, aby zrealizować ciążący na niej obowiązek uzasadnienia decyzji, powinna udostępnić jej w zanonimizowanej formie listę wszystkich danych instytucji, które znajdują się w tym samym przedziale, co ona.
- 301 Nałożenie na SRB takiego obowiązku wykraczałoby, z jednej strony, poza wymogi nałożone przez orzecznictwo przypomnianych w pkt 268, 271 i 272 powyżej.
- 302 Z drugiej strony, SRB podniosła, przy czym nikt jej poważnie nie zaprzeczył w tym względzie, że nawet lista zanonimizowanych danych dla określonego przedziału mogłaby pozwolić podmiotom gospodarczym działającym w sektorze bankowym, którzy są rozsądnymi uczestnikami obrotu gospodarczej, na zapoznanie się z tajemnicą handlową niektórych instytucji. W tym względzie skarżąca nie zakwestionowała w szczególności tego, że tacy uczestnicy wiedzieli, które instytucje miały zwykle wysokie wartości dla niektórych wskaźników ryzyka. Tymczasem, gdyby mieli oni dostęp do listy z takimi danymi każdego roku, mogliby oni śledzić zmiany wskaźników ryzyka dla tych instytucji, chociaż składają się na nie dane handlowe szczególnie chronione. Ryzyko takie istnieje w szczególności w przypadku dużych instytucji, a także tych, które mają siedzibę w państwach członkowskich, w których istnieje ograniczona liczba instytucji, które objęte są składkami ex ante. Nie da się wykluczyć zatem, przy takich założeniach, że rozsądny uczestnik obrotu gospodarczego byłby w stanie wydedukować tożsamość tych instytucji, nawet jeżeli zostałyby one zanonimizowane. W związku z tym nie można zarzucać SRB, że nie sporządziła listy wszystkich zanonimizowanych danych instytucji, które znajdowały się w tym samym przedziale.
- 303 Mając powyższe na uwadze, szóstą część zarzutu drugiego należy oddalić.

e) W przedmiocie części trzeciej, dotyczącej uzasadnienia rocznego poziomu docelowego

- 304 Zdaniem skarżącej określenie rocznego poziomu docelowego nie jest należycie uzasadnione. SRB powinna była, w szczególności, wyjaśnić, w jakim zakresie uwzględniła ewentualny wpływ procyklicznych składek na sytuację finansową tych instytucji. Ponadto SRB nie zakomunikowała prognozowanego rocznego poziomu docelowego, ani swojego stanowiska w sprawie kwoty maksymalnej, o której mowa w akapicie pierwszym art. 70 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 806/2014. Jak wskazuje na to decyzja ustalająca składki ex ante za okres składkowy 2022, SRB uznała się za uprawnioną do swobodnego podwyższenia rocznego poziomu docelowego poprzez zastosowanie współczynnika, który nie jest przewidziany przez mające zastosowanie przepisy oraz do nałożenia, tym samym, nieproporcjonalnego obciążenia na instytucje.

- 305 SRB Kadi podnosi w odpowiedzi, że z motywów 35–48 zaskarżonej decyzji, że wynika z motywu 35 48, SRB wywiązała się z ciężącego na niej obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do rocznego poziomu docelowego za okres składkowy 2021.
- 306 W szczególności z motywów 43–48 zaskarżonej decyzji, że SRB uwzględniła pandemię COVID-19 w swojej analizie fazy cyklu gospodarczego i potencjalne procykliczne skutki składek na sytuację finansową instytucji wpłacających składki. W tym względzie SRB wyjaśniła, że przewidywała ożywienie gospodarcze w 2021 roku, nawet jeżeli ożywienia tego ciężko było się spodziewać.
- 307 SRB, ponadto, opublikowanego na swojej stronie internetowej prognozowany końcowy poziom docelowy, a skarżąca wiedziała o tej publikacji. Rzekome nieopublikowanie stanowiska SRB dotyczącego 12,5 % pułapu określonego w art. 70 ust. 2 rozporządzenia nr 806/2014 nie mogłoby natomiast wpłynąć na zgodność z prawem uzasadnienie zaskarżonej decyzji.
- 308 Na wstępie należy przypomnieć, że, zgodnie z art. 69 ust. 1 rozporządzenia nr 806/2014, po upływie okresu początkowego, środki finansowe dostępne w SRF muszą osiągnąć ostateczny poziom docelowy, który odpowiada co najmniej 1 % kwoty depozytów gwarantowanych wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium wszystkich uczestniczących państw członkowskich.
- 309 Zgodnie z art. 69 ust. 2 rozporządzenia nr 806/2014 w okresie początkowym składki ex ante powinny być rozłożone w czasie możliwie równomiernie, aż do osiągnięcia wspomnianego w pkt 308 powyżej poziomu docelowego, jednak przy należyтым uwzględnieniu fazy cyklu koniunkturalnego oraz wpływu, jaki procykliczne składki mogą mieć na sytuację finansową instytucji je wpłacających.
- 310 W art. 70 ust. 2 rozporządzenia nr 806/2014 wyjaśniono, że w każdym roku składki należne od wszystkich instytucji kredytowych, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium wszystkich państw członkowskich uczestniczących w SRM, nie przekraczają 12,5 % ostatecznego poziomu docelowego.
- 311 Co do sposobu obliczania składek ex ante, zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia delegowanego 2015/63, SRB oblicza je – dla wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium wszystkich uczestniczących państw członkowskich – na podstawie rocznego poziomu docelowego, który należy ustalić przy uwzględnieniu ostatecznego poziomu docelowego, oraz na podstawie obliczanej kwartalnie średniej kwoty depozytów gwarantowanych z poprzedniego roku.
- 312 Podobnie, zgodnie z art. 4 rozporządzenia wykonawczego 2015/81, SRB oblicza składkę ex ante dla każdej instytucji na podstawie rocznego poziomu docelowego, który należy ustalić na podstawie ostatecznego poziomu docelowego i zgodnie z metodą określoną w rozporządzeniu delegowanym 2015/63.
- 313 W niniejszej sprawie, jak wynika z motywu 48 zaskarżonej decyzji, SRB ustaliła dla okresu składkowego 2021 kwotę rocznego poziomu docelowego na 11 287 677 212,56 EUR.
- 314 W motywach 36 i 37 zaskarżonej decyzji SRB wyjaśniła w istocie, że ten roczny poziom docelowy powinien zostać określony na podstawie analizy dotyczącej zmian, jakim podlegały depozyty gwarantowane w poprzednich latach, wszelkich istotnych zmian sytuacji gospodarczej, a także analizy dotyczącej wskaźników odnoszących się do fazy cyklu koniunkturalnego oraz wpływu

procyklicznych składek na sytuację finansową charakteryzującą instytucje. Następnie SRB uznała za właściwe, aby ustalić współczynnik, którego wartość opiera się na tej analizie i na środkach finansowych dostępnych w SRF (zwany dalej „współczynnikiem”). W celu uzyskania rocznego poziomu docelowego SRB zastosowała ten współczynnik do jednej ósmej średniej kwoty depozytów gwarantowanych w 2020 r.

- 315 To podejście przyjęte przez SRB w celu ustalenia współczynnika zostało przedstawione w motywach 38–47 zaskarżonej decyzji.
- 316 W motywie 38 zaskarżonej decyzji SRB odnotowała stałą tendencję wzrostową depozytów gwarantowanych w przypadku wszystkich instytucji w państwach członkowskich uczestniczących w SRM. Konkretnie rzecz ujmując, obliczana kwartalnie średnia kwota tych depozytów w 2020 r. wynosiła 6,689 bln EUR.
- 317 W motywach 40 i 41 zaskarżonej decyzji SRB przedstawiła prognozę tego, jak będą ewoluować depozyty gwarantowane w przypadku pozostałych trzech lat okresu początkowego, a mianowicie w latach 2021–2023. Oszacowała ona, że roczne stopy wzrostu depozytów gwarantowanych do końca okresu początkowego wyniosą od 4 % do 7 %.
- 318 W motywach 42–45 zaskarżonej decyzji SRB przedstawiła ocenę fazy cyklu gospodarczego i przewidywanego efektu procyklicznego, jakie składki ex ante mogą wywierać na sytuację finansową instytucji finansowych. W tym względzie SRB wskazała, że uwzględniła szereg informacji, takich jak sporządzona przez Komisję prognoza dotycząca wzrostu produktu krajowego brutto, podobne prognozy sporządzone przez EBC, gdzie przepływ kredytów w sektorze prywatnym wyrażony jako odsetek produktu krajowego brutto.
- 319 W motywie 46 zaskarżonej decyzji SRB stwierdziła, że, nawet gdyby można było racjonalnie oczekiwać dalszego wzrostu depozytów gwarantowanych w ramach unii bankowej, tempo tego wzrostu byłoby niższe niż w 2020 roku. W tym względzie w motywie 47 zaskarżonej decyzji SRB wskazała, że przyjęła „ostrożne podejście” w odniesieniu do stóp wzrostu depozytów gwarantowanych na nadchodzące lata aż do 2023 roku.
- 320 Uwzględniając powyższe, SRB ustaliła w motywie 48 zaskarżonej decyzji wartość współczynnika na 1,35 %. Następnie obliczyła ona kwotę rocznego poziomu docelowego, mnożąc średnią kwotę depozytów gwarantowanych w 2020 r. przez ten współczynnik i dzieląc wynik tego obliczenia przez osiem, zgodnie z następującym wzorem matematycznym, który został zawarty w motywie 48 tej decyzji:

$$\text{„Cel}_0 \text{ [kwota rocznego poziomu docelowego]} = \text{Łączna kwota depozytów gwarantowanych}_{2020} * 0,0135 * \frac{1}{8} = \text{EUR } 11\,287\,677\,212,56\text{”}.$$

- 321 Na rozprawie SRB wskazała jednak, że ustaliła ten roczny poziom docelowy dla okresu składkowego 2021 w następujący sposób:
- 322 Po pierwsze, po przeprowadzeniu analizy prospektywnej SRB ustaliła kwotę depozytów gwarantowanych wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium wszystkich państw członkowskich uczestniczących w SRM, prognozowaną na koniec okresu początkowego, na około 7,5 bln EUR. W celu ustalenia tej kwoty SRB uwzględniła średnią

kwotę depozytów gwarantowanych w 2020 r., a mianowicie 6,689 bln EUR, wynoszącą 4 % roczną stopę wzrostu depozytów gwarantowanych, a także liczbę pozostałych okresów składkowych do końca okresu początkowego, wynoszącą trzy.

- 323 Po drugie, zgodnie z art. 69 ust. 1 rozporządzenia nr 806/2014 SRB obliczyła 1 % z tych 7,5 bln EUR, aby uzyskać szacunkową kwotę ostatecznego poziomu docelowego, który miał zostać osiągnięty do dnia 31 grudnia 2023 r., czyli około 75 mld EUR.
- 324 Po trzecie, SRB odjęła od tej ostatniej kwoty zasoby finansowe dostępne w SRF już w 2021 r., tj. około 42 mld EUR, aby uzyskać w ten sposób kwotę, jaka pozostawała do pobrania w okresach składkowych pozostałych do końca okresu początkowego, a mianowicie w latach 2021–2023. Kwota ta wynosiła około 33 mld EUR.
- 325 Po czwarte, SRB podzieliła tę ostatnią kwotę na trzy, aby rozdzielić ją równomiernie między te trzy pozostałe okresy składkowe. Roczny poziom docelowy dla okresu składkowego 2021 został zatem ustalony na kwotę, o której mowa w pkt 313 powyżej, tj. około 11,287 mld EUR.
- 326 Na rozprawie SRB stwierdziła również, że upubliczniła informacje, na których została oparta metoda opisana w pkt 322–325 powyżej i które umożliwiają skarżącej zrozumienie metody, za pomocą której ustalony został roczny poziom docelowy. SRB wyjaśniła w szczególności, że w maju 2021 r., czyli już po wydaniu zaskarżonej decyzji, lecz jeszcze przed wniesieniem skargi, opublikowała na swojej stronie internetowej notę informacyjną o nazwie „Fact Sheet 2021” (zwaną dalej „notą informacyjną”), w której wskazana została szacunkowa kwota ostatecznego poziomu docelowego. Podobnie SRB stwierdziła, że kwota środków finansowych dostępnych w ramach SRF była również dostępna na jej stronie internetowej, a także w innych publicznych źródłach, i to na długo przed wydaniem zaskarżonej decyzji.
- 327 W celu zbadania, czy SRB wywiązała się z ciążącego na niej obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do określenia rocznego poziomu docelowego, należy przede wszystkim przypomnieć, że brak lub jego niewystarczający charakter stanowi bezwzględną przeszkodę procesową, która może, a nawet powinna zostać uwzględniona przez sąd Unii z urzędu (zob. wyrok z dnia 2 grudnia 2009 r., Komisja/Irlandia i in., C-89/08 P, EU:C:2009:742, pkt 34 i przytoczone tam orzecznictwo). Wynika z tego, że Sąd może, a nawet powinien uwzględnić również braki w uzasadnieniu inne niż te, na które powołuje się skarżąca, w szczególności w przypadku, gdy zostaną one ujawnione w toku postępowania.
- 328 W tym celu na ustnym etapie postępowania strony zostały wysłuchane na okoliczność wszelkich ewentualnych braków w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, które mogłyby odnosić się do określenia rocznego poziomu docelowego. W szczególności, wielokrotnie wyraźnie o to pytana, SRB opisała, krok po kroku, metodę, według której rzeczywiście postępowała, określając roczny poziom docelowy dla okresu składkowego 2021 tak, jak została ona przedstawiona w pkt 321–325 powyżej.
- 329 Następnie, jeśli chodzi o treść obowiązku uzasadnienia, z orzecznictwa wynika, że uzasadnienie decyzji wydanej przez instytucję lub organ Unii powinno być w szczególności pozbawione sprzeczności, co umożliwia zainteresowanym zapoznanie się z rzeczywistymi motywami leżącymi u podstaw decyzji w celu obrony ich praw przed właściwym sądem, a temu sądowi – przeprowadzenie kontroli (zob. podobnie wyroki: z dnia 10 lipca 2008 r., Bertelsmann i Sony

Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, pkt 169 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 22 września 2005 r., Suproco/Komisja, T-101/03, EU:T:2005:336, pkt 20, 45–47; z dnia 16 grudnia 2015 r., Grecja/Komisja, T-241/13, EU:T:2015:982, pkt 56).

- 330 Podobnie, gdy autor zaskarżonej decyzji przedstawia w toku postępowania przed sądem Unii pewne wyjaśnienia dotyczące jej uzasadnienia, wyjaśnienia te powinny być spójne z rozważaniami przedstawionymi w tej decyzji (zob. podobnie wyroki: z dnia 22 września 2005 r., Suproco/Komisja, T-101/03, EU:T:2005:336, pkt 45–47; z dnia 13 grudnia 2016 r., Printeos i in./Komisja, T-95/15, EU:T:2016:722, pkt 54, 55).
- 331 Jeśli bowiem rozważania przytoczone w zaskarżonej decyzji nie są spójne z wyjaśnieniami przedstawionymi w toku postępowania sądowego, uzasadnienie danej decyzji nie spełnia funkcji, które zostały przypomniane w pkt 261 i 262 powyżej. W szczególności taka niespójność uniemożliwia, po pierwsze, zainteresowanym zapoznanie się przed wniesieniem skargi z rzeczywistymi motywami leżącymi u podstaw decyzji i przygotowanie swej obrony w dotyczącym ich zakresie, i, po drugie, sądowi Unii, określenie powodów, które stanowiły rzeczywistą podstawę prawną tej decyzji, oraz zweryfikowanie ich zgodności z mającymi zastosowanie przepisami.
- 332 Wreszcie należy przypomnieć, że w sytuacji gdy SRB wydaje decyzję ustalającą składki ex ante, musi podać do wiadomości instytucji będących adresatami tej decyzji metodę służącą obliczeniu tych składek (zob. wyrok z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 122).
- 333 To samo powinno dotyczyć metody ustalania kwoty rocznego poziomu docelowego, ponieważ kwota ta ma istotne znaczenie dla systematyki takiej decyzji. Jak wynika bowiem z art. 4 rozporządzenia wykonawczego 2015/81, sposób obliczania składek ex ante polega na podziale tej kwoty między wszystkie instytucje, które mają je uiścić, efektem czego podwyższenie lub obniżenie tej kwoty pociąga za sobą odpowiednie podwyższenie lub obniżenie składki ex ante poszczególnych instytucji.
- 334 Z powyższego wynika, że choć SRB jest zobowiązana przedstawić instytucjom, w drodze zaskarżonej decyzji, wyjaśnienia dotyczące metody określania rocznego poziomu docelowego, to wyjaśnienia te powinny być spójne z wyjaśnieniami przedstawionymi przez SRB w toku postępowania sądowego i dotyczącymi faktycznie zastosowanej metody.
- 335 Taka sytuacja nie ma miejsca w niniejszej sprawie.
- 336 Należy bowiem przede wszystkim zaznaczyć, że w motywie 48 zaskarżonej decyzji przedstawiono wzór matematyczny, który został przedstawiony przez SRB jako podstawa dla określenia kwoty rocznego poziomu docelowego. Jak zaś wyjaśniono na rozprawie, okazuje się, że we wzorze tym nie ujęto elementów składowych metody faktycznie zastosowanej przez SRB. Jak wynika bowiem z pkt 322–325 powyżej, w ramach tej metody SRB uzyskała kwotę rocznego poziomu docelowego, odejmując od ostatecznego poziomu docelowego środki finansowe dostępne w SRF w celu obliczenia kwoty, którą nadal miała otrzymać do końca okresu początkowego, i dzieląc tę ostatnią kwotę przez trzy. Te dwa etapy obliczania nie znajdują zaś żadnego odzwierciedlenia we wspomnianym wzorze matematycznym.

- 337 Z argumentacji skarżącego w ramach niniejszego zarzutu rzeczywiście wynika, że znała ona notę informacyjną oraz, w związku z tym, ewentualne wysokości ostatecznego poziomu docelowego wskazane w zakresie, który był w niej ujęty. Jednakże, zakładając że znała ona także wysokości środków finansowych dostępnych w ramach SRF, okoliczności te nie umożliwiały jej zrozumienia tego, że SRB rzeczywiście zastosowała dwie operacje, o których mowa w pkt 336 powyżej, bowiem dodatkowo należy wyjaśnić, że we wzorze matematycznym wskazanym w motywie 48 zaskarżonej decyzji nawet o nich nie wspomniano.
- 338 Podobne niespójności mają również wpływ na sposób ustalenia współczynnika 1,35 %, który odgrywa jednak kluczową rolę we wzorze matematycznym, o którym mowa w 337 powyżej. Współczynnik ten można bowiem rozumieć w ten sposób, że uwzględnia on, oprócz innych parametrów, prognozę dotyczącą tego, jak będą ewoluować depozyty gwarantowane w pozostałych latach okresu początkowego. Jak zaś przyznała SRB na rozprawie, współczynnik ten został ustalony w sposób umożliwiający uzasadnienie wyniku obliczenia kwoty rocznego poziomu docelowego, czyli po obliczeniu przez SRB tej kwoty w zastosowaniu czterech etapów przedstawionych w pkt 322–325 powyżej, i, w szczególności, poprzez podział na trzy kwoty wynikającej z odliczenia środków finansowych dostępnych w SRF od ostatecznego poziomu docelowego. Takie postępowanie nie wynika zaś w żaden sposób z zaskarżonej decyzji.
- 339 Ponadto należy przypomnieć, że zgodnie z notą informacyjną ta kwota ostatecznego poziomu docelowego mieściła się w przedziale od 70 do 75 mld EUR. Przedział ten okazuje się zatem niespójny z tym zawartym w motywie 41 zaskarżonej decyzji i dotyczącym stopy wzrostu depozytów gwarantowanych z 4 % do 7 %. SRB wskazała bowiem na rozprawie, że w celu określenia rocznego poziomu docelowego wzięła pod uwagę stopę wzrostu depozytów gwarantowanych w wysokości 4 % - która była najniższą stopą w drugim przedziale - i że uzyskała ona w ten sposób szacowany ostateczny poziom docelowy w wysokości 75 mld EUR, który stanowił najwyższą wartość pierwszego przedziału. Okazuje się zatem, że zachodzi rozbieżność pomiędzy tymi dwoma przedziałami. Po pierwsze bowiem, przedział odnoszący się do stopy zmian depozytów gwarantowanych obejmuje również wartości wyższe od 4 %, których zastosowanie doprowadziłoby jednak do uzyskania szacunkowej wartości ostatecznego poziomu docelowego wyższej niż kwoty zawarte w przedziale odnoszącym się do tego poziomu docelowego. Po drugie, skarżąca nie jest w stanie zrozumieć powodu, dla którego SRB włączyła do przedziału odnoszącego się do tego poziomu docelowego kwoty niższe niż 75 mld EUR. Aby bowiem osiągnąć tę kwotę, konieczne byłoby zastosowanie wartości poniżej 4 %, która nie jest jednak zawarta w przedziale odnoszącym się do stopy wzrostu depozytów gwarantowanych. W tych okolicznościach skarżąca nie była w stanie określić sposobu, w jaki SRB wykorzystwała, w celu obliczenia szacunkowej wartości ostatecznego poziomu docelowego, przedział odnoszący się do stopy zmian depozytów gwarantowanych.
- 340 Wynika z tego, że, jeśli chodzi o określenie rocznego poziomu docelowego, metoda rzeczywiście zastosowana przez SRB, objaśniona przez nią na rozprawie, nie odpowiada metodzie opisanej w zaskarżonej decyzji, w związku z czym rzeczywiste powody, w świetle których został ustalony ten poziom docelowy, nie mogły zostać zidentyfikowane na podstawie zaskarżonej decyzji ani przez instytucje kredytowe, ani przez Sąd.
- 341 W świetle powyższego należy stwierdzić, że zaskarżona decyzja jest nieprawidłowo uzasadniona w zakresie dotyczącym określenia rocznego poziomu docelowego.

342 Część trzecią zarzutu drugiego należy zatem uwzględnić. Biorąc pod uwagę wyzwania prawne i gospodarcze związane z niniejszą sprawą, w interesie prawidłowego administrowania wymiarem sprawiedliwości należy jednak przeprowadzić analizę pozostałych zarzutów skargi.

f) W przedmiocie części czwartej, dotyczącej braku wystarczającego uzasadnienia podstawowej składki rocznej

343 Skarżąca podnosi, że SRB nie sprecyzowała wszystkich konkretnych elementów obliczeń podstawowej składki rocznej podmiotu w odniesieniu do skarżącej. Nota indywidualna nie zawiera, w szczególności, mianownika, jaki należy zastosować do tej składki, to jest sumy zobowiązań netto objętych składkami instytucji, skorygowanej zgodnie z art. 5 rozporządzenia delegowanego 2015/63, ani też „wysokości [...] podstawowej składki skarżącej po zastosowaniu wzoru wskazanego w [zaskarżonej] decyzji”.

344 SRB kwestionuje tę argumentację.

345 Tytułem wstępu należy przypomnieć, że w odniesieniu do instytucji, które zobowiązane są uiszczać składki ex ante skorygowane o ich profil ryzyka, obliczanie składki ex ante odbywa się w dwóch etapach.

346 W etapie pierwszym SRB oblicza podstawową składkę roczną w oparciu o zobowiązania netto danej instytucji, zgodnie z art. 70 ust. 1 rozporządzenia nr 806/2014 oraz art. 103 ust. 2 dyrektywy 2014/59. Na podstawie art. 5 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 niektóre zobowiązania są uwzględniane w tej kwocie zobowiązań netto.

347 W drugim etapie SRB dokonuje korekty podstawowej składki rocznej o profil ryzyka danej instytucji zgodnie z art. 70 ust. 2 akapit drugi lit. b) rozporządzenia nr 806/2014 oraz art. 103 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2014/59.

348 Część czwarta zarzutu drugiego dotyczy pierwszego etapu obliczania składki ex ante.

349 W motywach 62–65 zaskarżonej decyzji SRB wyjaśniła metodę określania licznika i mianownika, które są podstawą tych obliczeń.

350 Ponadto, na stronie 1 noty indywidualnej SRB wskazała, w części zatytułowanej „Podstawowa składka roczna: licznik”, wartości licznika, który został uwzględniony celem obliczenia podstawowej składki rocznej dla skarżącej oraz dane, na podstawie których obliczono tę składkę.

351 Co więcej, na s. 2 noty indywidualnej, w części zatytułowanej „Wyliczenie składki brutto ([rozporządzenie delegowane nr 2015/63] załącznik 1, „Krok 6”)”, zaskarżona decyzja wskazuje wartość mianownika, którą uwzględniono przy tych obliczeniach.

352 Skarżąca dysponowała zatem wystarczającymi informacjami, aby zrozumieć, w istocie, jak uwzględniono jej indywidualną sytuację zgodnie z orzecznictwem przytoczonym powyżej w pkt 268.

353 Prawdą jest, że SRB nie wydzieliła ani w części głównej, ani w załącznikach zaskarżonej decyzji, elementów składających się na wartość mianownika podstawowej składki rocznej, to jest sumy zobowiązań netto wszystkich instytucji, których to dotyczy, zgodnie z art. 5 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63.

- 354 Tymczasem, jak przyznała skarżąca na rozprawie, elementy te obejmują zindywidualizowane dane wszystkich zainteresowanych instytucji.
- 355 Elementy te okazują się przy tym nie być konieczne, aby skarżąca mogła zrozumieć, w jaki sposób jej indywidualna sytuacja została uwzględniona przy obliczaniu jej składki ex ante w świetle sytuacji charakteryzującej wszystkie pozostałe instytucje.
- 356 W związku z tym nałożenie na SRB wymogu podania wskazanych elementów wykraczałoby poza wymogi przewidzianego przez orzecznictwo przypomnianych w pkt 268, 271 i 272 powyżej.
- 357 Część czwartą zarzutu drugiego należy zatem odrzucić.

g) W przedmiocie części piątej, dotyczącej braku wystarczającego uzasadnienia korekty podstawowej składki rocznej o ryzyko

- 358 Piąta część zarzutu drugi dzieli się w istocie na trzy zastrzeżenia.

1) W przedmiocie pierwszego zastrzeżenia dotyczącego braku możliwości zweryfikowania objęcia całości instytucji, których to dotyczy, składką skorygowaną o profil ryzyka

- 359 Zdaniem skarżącej nie jest możliwe zweryfikowanie, czy całość instytucji rzeczywiście została objęta korektą o profil ryzyka, jako że istnieje rozbieżność pomiędzy, z jednej strony, liczbą instytucji podaną w statystykach publikowanych na stronie internetowej SRB oraz, z drugiej strony, liczbą tychże instytucji wskazaną w nocie informacyjnej.
- 360 SRB kwestionują tę argumentację.
- 361 Po pierwsze, należy wskazać, że zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 SRB oblicza mnożnik korekty dla wszystkich instytucji poza tymi, które kwalifikują się do składki ryczałtowej na podstawie art. 10 tego rozporządzenia delegowanego oraz tymi, o których mowa w art. 11 wspomnianego rozporządzenia delegowanego, poprzez zestawienie wskaźników ryzyka wymienionych w art. 6 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 zgodnie z wzorem matematycznym i procedurami określonymi w załączniku I do tego rozporządzenia delegowanego.
- 362 Następnie, w zakresie w jakim argumentację skarżącej należy rozumieć w ten sposób, że zarzuca ona SRB to, że nie wskazała ona w zaskarżonej decyzji z nazwy wszystkich instytucji uczestniczących w SRM, których składka ex ante została skorygowana o ich profil ryzyka, należy wskazać, że skarżąca nie przedstawiła Sądowi dowodu, który pozwoliłby dojść do wniosku, że informacja ta była istotna, aby zrozumieć sposób, w jaki jej indywidualna sytuacja została uwzględniona przy obliczaniu jej składki ex ante w świetle sytuacji charakteryzującej wszystkie pozostałe instytucje zgodnie z orzecznictwem przytoczonym powyżej w pkt 268.
- 363 Wreszcie w zakresie, w jakim argumentację skarżącej należy rozumieć tak, że wymaga ona przekazania przez SRB informacji jedynie o licznie instytucji, których składki ex ante zostały skorygowane w oparciu o ich profil ryzyka za okres składkowy 2021, należy stwierdzić, że załącznik II zaskarżonej decyzji pozwala na zidentyfikowanie liczby tych instytucji. W odniesieniu do części jej składki ex ante wyliczanej na podstawie krajowej, liczbę tę można w rzeczywistości sprawdzić dla każdego z państw członkowskich w rubryce „N” na s. 6–131

załącznika II do zaskarżonej decyzji. Podobnie jest w odniesieniu do części składek ex ante wyliczanej na podstawie unii, dla których informacje statystyczne przedstawiono na s. 132–137 załącznika II do tej decyzji. Z informacji tych wynika, że za okres składkowy 2021 składką ex ante skorygowaną o profil ryzyka objęto w sumie 1627 instytucji.

364 Mając powyższe na uwadze, zastrzeżenie pierwsze części piątej zarzutu drugiego należy oddalić.

2) W przedmiocie drugiego zastrzeżenia, dotyczącego uwzględnienia wskaźnika ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”

365 Skarżąca podnosi, że SRB nie przedstawiło wystarczającego uzasadnienia w odniesieniu do określenia wskaźnik ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”, w szczególności poprzez pominięcie dokonanej przez nią analizy elementów, które prowadziły do zwiększenia profilu ryzyka instytucji, a które wskazano w art. 6 ust. 6 lit. a) tiret (i)–(iv) rozporządzenia delegowanego nr 2015/63. SRB przedstawiła tymczasem taką analizę elementów, które prowadziły do obniżenia profilu instytucji, a które zdefiniowano w art. 6 ust. 6 lit. b) tiret (i) i (ii) tego rozporządzenia delegowanego.

366 SRB kwestionują tę argumentację.

367 Należy po pierwsze wskazać, że wskaźniki składowe dotyczące wskaźnika „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” są określone przez SRB zgodnie z warunkami określonymi w art. 6 ust. 6 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63.

368 Po drugie, w treści motywów 98–100 zaskarżonej decyzji SRB wyjaśniła, w jaki sposób określiła wskaźniki składowe wskaźnika ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”. SRB zawarła w tym miejscu, w szczególności, listę tych wskaźników wraz z ich definicjami oraz wyjaśniła, z jednej strony, konkretne dane, które były podstawą tych wskaźników składowych oraz, z drugiej strony, sposób, w jaki dokonała ważenia tychże wskaźników składowych na potrzeby obliczenia tego elementu ryzyka.

369 Takie uzasadnienie pozwala skarżącej zrozumieć, w jaki sposób SRB zastosowała wskaźnik ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji” i, tym samym, spełnia wymogi określone w orzecznictwie przytoczonym w pkt 268, 271 i 272 powyżej.

370 Mając powyższe na uwadze, zastrzeżenie drugie części piątej zarzutu drugiego należy oddalić.

3) W przedmiocie zarzutu trzeciego dotyczącego uzasadnienia w zakresie kroków 1–6 korekty podstawowej składki rocznej o profil ryzyka skarżącej

371 Skarżąca podnosi, że uzasadnienie w zakresie kroków 1–6 korekty podstawowej składki rocznej o profil ryzyka przedstawione w nocie indywidualnej jest niewystarczające.

372 SRB kwestionują tę argumentację.

373 Aby dokonać oceny niniejszego zastrzeżenia, należy zbadać, czy skarżąca dysponowała metodą obliczania stosowaną przez SRB oraz wystarczającymi informacjami, aby zrozumieć w istocie, w jaki sposób jej indywidualna sytuacja została uwzględniona w celu obliczenia składek ex ante w kontekście sytuacji wszystkich pozostałych instytucji, których to dotyczy, na różnych etapach tych obliczeń, jakie zdefiniowano w załączniku I rozporządzenia nr 2015/63.

i) Krok 1

374 W kroku 1 SRB wylicza dla każdego ze wskaźników i wskaźników składowych ryzyka „surowy wskaźnik”. W odniesieniu do trzech pierwszych elementów ryzyka, surowy wskaźnik oblicza się w oparciu o definicje i działania wskazane w tabeli umieszczonej w załączniku I pod tytułem „Krok 1” rozporządzenia delegowanego nr 2015/63. W odniesieniu do elementu ryzyka IV surowy wskaźnik wylicza się na podstawie definicji i działań wskazanych w motywów 98–101 zaskarżonej decyzji. Wszystkie surowe wskaźniki oblicza się, uwzględniając informacje dostarczone przez każdą z instytucji. Te surowe wskaźniki, wykorzystane następnie przez SRB w celu dokonania obliczeń składki ex ante każdej instytucji, zostały przedstawione w nocie indywidualnej.

375 W zakresie, w jakim nota indywidualna została przekazana skarżącej, dysponowała ona wystarczającymi danymi do sprawdzenia, w istocie, prawidłowości obliczeń surowych wskaźników w odniesieniu do niej.

376 Wniosku tego nie podważa argument skarżącej, zgodnie z którym SRB nie wskazała – w ramach elementu ryzyka „znaczenie instytucji dla stabilności systemu finansowego lub gospodarki” - mianownika obliczeń wskaźnika ryzyka „udział w kredytach i depozytach międzybankowych w Unii Europejskiej”, jaki wskazano w załączniku I, pod tytułem „Krok 1”, wiersz siódmy rozporządzenia delegowanego nr 2015/63.

377 W tym względzie skarżąca nie przedstawiła Sądowi żadnego dowodu, który wyjaśniałby, w jaki sposób znajomość tych danych umożliwiłaby zrozumienie, w istocie, w jaki sposób jej indywidualna sytuacja została uwzględniona w celu obliczenia jej składki ex ante w kontekście sytuacji wszystkich pozostałych instytucji, których to dotyczy. W rzeczywistości, skarżąca może, dla tego wskaźnika ryzyka, sprawdzić swoje usytuowanie względem innych instytucji, opierając się na swoim udziale w kredytach i depozytach międzybankowych, który ujęto w rubrykach 4C6 oraz 4C7 pod tytułem „Pozostałem dane wykorzystane przy obliczeniach” na stronie trzeciej noty indywidualnej. Może ona, w następnej kolejności, porównać tę wartość z wartościami granicznymi przedziału, do którego została ona zaklasyfikowana przy tym wskaźniku ryzyka, jako że wartości te zostały podane do jej wiadomości na s. 31 (w odniesieniu do podstawy krajowej) oraz na s. 133 (w odniesieniu do podstawy unii) załącznika II do zaskarżonej decyzji.

378 Ponadto, skarżąca mogła zresztą dotrzeć do informacji o wysokości mianownika wzoru, którego SRB użyła, aby obliczyć wspomniany wskaźnik ryzyka, to jest do sumy agregowanych kredytów międzybankowych i depozytów międzybankowych posiadanych przez instytucje w każdym państwie członkowskim lub w unii bankowej, poprzez pomnożenie całkowitej liczby instytucji (N) przez średnią wartość tego wskaźnika [$Moy. (\bar{x})$]. Dane potrzebne do wykonania tego pomnożenia również znajdują się na s. 31 i 133 załącznika II do zaskarżonej decyzji.

ii) Krok 2

- 379 W kroku 2, dla każdego z surowych wskaźników obliczonych w kroku 1 dla każdego ze wskaźników i wskaźników składowych ryzyka z wyjątkiem wskaźnika ryzyka „stopień, w jakim instytucja korzystała w przeszłości z nadzwyczajnego publicznego wsparcia, SRB wykonuje następujące działania. W pierwszej kolejności wylicza liczbę przedziałów, aby porównać surowe wskaźniki instytucji. W drugiej kolejności SRB przypisuje taką samą liczbę instytucji do każdego przedziału, zaczynając od przypisania do pierwszego przedziału instytucji o najniższych wartościach surowego wskaźnika. Tym sposobem każdy z przedziałów charakteryzują wartości krańcowe, które odpowiadają najniższemu i najwyższemu surowemu wskaźnikowi. W trzeciej kolejności SRB przypisuje do wszystkich instytucji wchodzących w skład danego przedziału „wskaźnik zdyskretyzowany” $I_{ij,n}$, którego wartość odpowiada kolejności tego przedziału, licząc od lewej do prawej, w taki sposób że wartość zdyskretyzowanego wskaźnika jest określona jako 1, 2, 3 i tak dalej aż do ostatniej cyfry odpowiadającej ostatniemu przedziałowi.
- 380 W odniesieniu do, po pierwsze, obliczania liczby przedziałów, opiera się ono na wzorze matematycznym ujętym w załączniku I, pod tytułem „Krok 2”, pkt 2 do rozporządzenia delegowanego nr 2015/63. Wzór ten obejmuje trzy następujące elementy:
- liczba instytucji wnoszących składki do SRF określona jako N ;
 - wartość σ_g wyliczana na podstawie tej liczby instytucji N ;
 - wartość g_{ij} wyliczana na podstawie tej samej liczby instytucji N , średniej właściwych surowych wskaźników zwanej \bar{x} oraz surowych wskaźników instytucji zwanych $x_{i,j}$.
- 381 Jak wynika więc z rozważań przedstawionych powyżej w pkt 363, skarżąca mogła dowiedzieć się, jaka jest wartość liczby instytucji N wnoszących składki do SRF.
- 382 SRB podała poza tym na s. 30–34 oraz 132–136 załącznika II do zaskarżonej decyzji wartości g_{ij} i σ_g oraz średnią surowych wskaźników \bar{x} dla każdego ze wskaźników i wskaźników składowych ryzyka.
- 383 Wreszcie, jak wskazano w powyżej w pkt 292–302, SRB nie miała obowiązku podania instytucjom surowych wskaźników wszystkich innych instytucji, których to dotyczy.
- 384 W związku z tym, w zakresie obliczeń liczby przedziałów, SRB zachowała względem instytucji bardzo wysoki standard przejrzystości w ramach granic wyznaczonych przez ciążący na niej obowiązek przestrzegania tajemnicy handlowej tychże instytucji tak, że skarżąca dysponowała wystarczającymi informacjami, aby zrozumieć, w istocie, sposób, w jaki SRB dokonała tych obliczeń.
- 385 Pod drugie, skarżąca miała, z jednej strony, dostęp do wartości minimalnych i maksymalnych każdego z przedziałów dla wszystkich wskaźników i wskaźników składowych ryzyka, ponieważ zostały one wskazane na s. 30–34 oraz 132–136 załącznika II do zaskarżonej decyzji. Z drugiej strony, znała ona wartości surowych wskaźników przyjętych przez SRB na potrzeby obliczenia należnej od niej składek ex ante, jako że wartości te były ujęte w jej nocie indywidualnej. Skarżąca miała więc możliwość sprawdzenia, czy przypisane jej surowe wskaźniki mieściły się pomiędzy minimalnymi i maksymalnymi wartościami przedziałów, do których została ona zaklasyfikowana.

- 386 Po trzecie, instytucje mogą sprawdzić w nocie indywidualnej, jaki wskaźnik zdyskretyzowany został im przypisany dla danego wskaźnika lub wskaźnika składowego ryzyka.
- 387 W tych okolicznościach skarżąca dysponowała wystarczającymi informacjami, aby zrozumieć, w istocie, obliczenia przeprowadzone w kroku 2.
- 388 Wniosku tego nie podważają argumenty skarżące.
- 389 Skarżąca podnosi, po pierwsze, że w ramach stosowania załącznika I, pod tytułem „Krok 2”, pkt 3 do rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, nie da się sprawdzić, czy instytucje, które charakteryzuje ten sam surowy wskaźnik, zostały rzeczywiście zaklasyfikowane do tego samego przedziału. SRB powinna była zatem przedstawić listę klasyfikacyjną wszystkich instytucji, aby skarżąca była w stanie sprawdzić, czy ich przyporządkowanie do różnych przedziałów było prawidłowe. Ponadto, jako że zaskarżona decyzja nie zawiera szczegółów dotyczących trzeciego etapu kroku 2, to jest przypisania instytucjom wskaźnika zdyskretyzowanego, skarżąca nie miała możliwości zweryfikowania przydzielonego jej wskaźnika zdyskretyzowanego w odniesieniu do różnych wskaźników ryzyka.
- 390 W tym względzie zgodnie z orzecznictwem przytoczonym powyżej w pkt 265, z obowiązku uzasadnienia nie wynika to, że skarżąca powinna mieć dostęp do wszystkich elementów umożliwiających jej sprawdzenie prawidłowości obliczenia jej składki ex ante.
- 391 W szczególności, jak wynika z orzecznictwa przytoczonego powyżej w pkt 270 wynika, że SRB nie jest zobowiązana do dostarczenia skarżącej objętych tajemnicą handlową danych dotyczących sytuacji gospodarczej poszczególnych pozostałych instytucji, do których została skierowana ta decyzja.
- 392 SRB miała przy tym prawo uznać, że przypisany danej instytucji wskaźnik zdyskretyzowany jest objęty tajemnicą handlową. W istocie, SRB mogła uznać, że ewentualne ujawnienie tej informacji mogłoby doprowadzić do upublicznienia sytuacji gospodarczej takiej instytucji i, w szczególności, poziomu ryzyka właściwego tej instytucji w odniesieniu do niektórych typów działalności finansowej, umożliwiając bezpośrednie porównanie tych poziomów ryzyka z ryzykiem ponoszonym przez inne instytucje.

iii) Krok 3

- 393 W kroku 3 SRB dokonuje przeskalowania – w odniesieniu do każdego wskaźnika i wskaźnika składowego ryzyka – wskaźników zdyskretyzowanych wynikających z kroku 2 w skali od 1 do 1000, aby otrzymać „wskaźnik przeskalowany” zwany $RI_{ij,n}$.
- 394 Aby obliczyć ten wskaźnik przeskalowany, SRB stosuje wzór, który odwołuje się do trzech następujących elementów:
- wskaźnika zdyskretyzowanego przypisanego danej instytucji w kroku 2;
 - argumentu funkcji maksymalnej, którego wartość odpowiada cyfrze ostatniego przedziału dla danego wskaźnika lub wskaźnika składowego ryzyka;
 - argumentu funkcji minimalnej, którego wartość odpowiada cyfrze pierwszego przedziału dla danego wskaźnika lub wskaźnika składowego ryzyka.

395 Skarżąca miała dostęp do tych elementów. Z jednej strony, wskaźnik zdyskretyzowany jest wynikiem działania przeprowadzonego w kroku 2, które opisano powyżej w pkt 379. Z drugiej strony, wartości argumentów funkcji minimalnej i maksymalnej, o których wspomniano wyżej w pkt 394, znaleźć można na s. 30–34 oraz 132–136 załącznika II do zaskarżonej decyzji w wierszach oznaczonych „Bin. min.” i „Bin. max”.

396 W związku z tym skarżąca dysponowała wystarczającymi informacjami, aby zrozumieć obliczenia przeprowadzone w kroku 3 i wyliczyć wskaźnik przeskalowany.

iv) Krok 4

397 W kroku 4 SRB wylicza dla każdego ze wskaźników i wskaźników składowych ryzyka „przekształcony wskaźnik przeskalowany” zwany $TRI_{ij,n}$.

398 W tym względzie załącznik I, pod tytułem „Krok 4”, pkt 1 do rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 przyporządkowuje każdemu wskaźnikowi ryzyka znak minus lub znak plus. W przypadku wskaźników oznaczonych znakiem plus wyższe wartości odpowiadają wyższemu profilowi ryzyka instytucji. W przypadku wskaźników oznaczonych znakiem minus wyższe wartości odpowiadają niższemu profilowi ryzyka instytucji.

399 Po oznaczeniu wskaźników SRB oblicza przekształcone wskaźniki przeskalowane w oparciu o wzór przewidziany w tym celu w załączniku I, pod tytułem „Krok 4”, pkt 2 do rozporządzenia delegowanego nr 2015/63,

400 Obliczeń przekształconego wskaźnika przeskalowanego dokonuje się, wykorzystując wskaźnik przeskalowany wyliczony w trakcie kroku 3. Tym samym, jeżeli dany wskaźnik ryzyka oznaczono znakiem minus, przekształcony wskaźnik przeskalowany ma tę samą wartość co wskaźnik przeskalowany. Jeżeli jednak dany wskaźnik ryzyka oznaczono znakiem plus, należy odjąć wskaźnik przeskalowany od liczby 1001 zgodnie ze wzorem $1001 - RI_{ij,n}$.

401 Po pierwsze, biorąc pod uwagę charakter działań wspomnianych powyżej w pkt 400, które albo nie polegają na żadnych obliczeniach, albo opierają się na prostych obliczeniach bez wykorzystania dodatkowych danych, skarżąca nie może skutecznie podnosić, że nie dysponowała wystarczającymi informacjami, by zweryfikować prawidłowość tych działań wykonanych przez SRB.

402 Następnie oddalić należy argument skarżącej, zgodnie z którym – w ramach stosowania kroku 4 – SRB nie wyjaśniła powodów, dla których systematycznie oznaczała wskaźniki ryzyka elementu ryzyka IV znakiem plus.

403 W tym kontekście SRB doprecyzowała w motywie 112 zaskarżonej decyzji, że oznaczenie danego wskaźnika ryzyka znakiem plus lub znakiem minus zależało od jego charakteru. Następnie przypominała, że w przypadku wskaźników oznaczonych znakiem plus wyższe wartości odpowiadają wyższemu profilowi ryzyka instytucji. SRB oznaczyła w związku z tym wszystkie wskaźniki ryzyka składające się na element ryzyka IV, za wyjątkiem wskaźnika ryzyka SPI, znakiem plus, ponieważ wyższe wartości tych wskaźników odpowiadają wyższemu profilowi ryzyka instytucji.

404 Poza tym skarżąca niesłusznie podnosi, że nie ma możliwości sprawdzenia prawidłowości działań wykonanych w kroku 4, jako że opierają się one na wartościach uzyskanych w kroku 3, których nie jest ona w stanie poznać.

- 405 W istocie, jak zostało wskazane powyżej w pkt 393-395, skarżąca może samodzielnie obliczyć wskaźniki przeskalowane, które wobec niej zastosowane, tak, że może ona również zweryfikować, czy wynik ich przekształcenia w kroku 4, który wskazano w kolumnie „Score du bin (TRI)” w jej nocie indywidualnej, jest prawidłowy.
- 406 Skarżąca twierdzi, wreszcie, że w ramach kroku 4 SRB nie uzasadniła swojej decyzji dotyczącej wagi wskaźnika ryzyka SPI. SRB [zdaniem skarżącej] nie sprecyzowała w szczególności tego, w jaki sposób uwzględniła, zgodnie z art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, względną wagę wskaźnika ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” na potrzeby zastosowania wskaźnika ryzyka SPI. Podobnie nie przedstawiła ona powodów podziału instytucji na trzy przedziały, przydzielenia czynników korygujących 7/9 i 5/9 dwóm z tych przedziałów, kryteriów, zgodnie z którymi instytucje zaklasyfikowano do tychże przedziałów oraz powodów, dla których skarżąca została przypisana do jednego z tych przedziałów.
- 407 W tym kontekście należy wskazać, z jednej strony, że SRB wyjaśniła w motywie 114 zaskarżonej decyzji, że nawet jeżeli art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015 zobowiązuje ją do wyważenia wskaźnika ryzyka SPI w odniesieniu do wskazanych tam wskaźników ryzyka, musiała ona zapewnić, żeby nawet instytucje o najwyższym profilu ryzyka mogły skorzystać z członkostwa w SPI w ramach obliczania składek ex ante. W tym świetle SRB wskazała w motywach 114–116 zaskarżonej decyzji oraz w pkt 131 załącznika III do tej decyzji, że aby osiągnąć ten cel, utworzyła ona trzy przedziały, aby wyważyć wskaźnik ryzyka SPI, i przyporządkowała instytucje, które charakteryzowały się najmniejszym profilem ryzyka do przedziału trzeciego, dla którego nie przewidziano żadnej korekty tego wskaźnika ryzyka. Z tych wyjaśnień wynika także, że SRB, kierując się podobnym rozumowaniem, przypisała instytucje o średnim i najwyższym profilu ryzyka odpowiednio do drugiego i pierwszego przedziału, stosując wobec nich czynników korygujących 7/9 i 5/9 dla wspomnianego wskaźnika ryzyka.
- 408 W tym kontekście SRB dodała w pkt 131 załącznika III do zaskarżonej decyzji, że poprzez zastosowanie czynników korygujących wskazanych powyżej w pkt 407 nawet instytucje o najwyższym profilu ryzyka nadal korzystały z więcej niż 50 % korzyści maksymalnej, która mogły uzyskać w związku z członkostwem w SPI w ramach obliczania składek ex ante.
- 409 Wyjaśnienia te pozwalają skarżącej zrozumieć powody, jakimi kierowała się SRB przy wazieniu wskaźnika ryzyka SPI, oraz Sądowi na przeprowadzenie kontroli sądowej.
- 410 Jeżeli chodzi, z drugiej strony, o powody, dla których skarżąca została przyporządkowana do danego przedziału wskaźnika ryzyka SPI, wystarczy stwierdzić, że w motywie 115 zaskarżonej decyzji SRB wyjaśniła, zaklasyfikowała instytucje, których to dotyczy, na podstawie równo ważonej średniej arytmetycznej wartości przekształconych wskaźników przeskalowanych dziewięciu wskaźników składowych elementu ryzyka IV.
- 411 Uzasadnienie takie jest wystarczające, w związku z czym argumentację skarżącej należy oddalić.
- v) *Krok 5*
- 412 W kroku 5 SRB dokonuje następujących działań.

- 413 W pierwszej kolejności SRB agreguje wskaźniki ryzyka i w ramach każdego elementu ryzyka j według ważonej średniej arytmetycznej, stosując wzór przewidziany w tym celu w załączniku I, pod tytułem „Krok 5”, pkt 1 do rozporządzenia delegowanego nr 2015/63.
- 414 Wzór ten stosuje się w oparciu o, z jednej strony, wagę danego wskaźnika ryzyka w ramach określonego elementu ryzyka zwaną w_{ij} oraz, z drugiej strony, wagę przekształconego wskaźnika ryzyka. Wagi te wskazane są nie tylko w art. 7 ust. 2–4 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, ale także w nocie indywidualnej skarżącej na stronie 5 załącznika II do zaskarżonej decyzji. Przekształcony wskaźnik przeskalowany uzyskano, ponadto, w kroku 4.
- 415 W tych okolicznościach skarżąca nie może skutecznie podnosić, że nie miała ona dostępu do danych niezbędnych do wykonania obliczeń na podstawie wskazanego wzoru.
- 416 W drugiej kolejności SRB agreguje elementy ryzyka j , aby otrzymać „wskaźnik złożony” zwany CI_n , przy wykorzystaniu ważonej średniej geometrycznej, za pomocą wzór przewidziany w tym celu w załączniku I pod tytułem „Krok 5”, pkt 2 do rozporządzenia delegowanego nr 2015/63.
- 417 Wzór ten stosowany jest w oparciu o wagę elementu ryzyka zwaną W_j , o której mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2015/63 oraz wartości otrzymanych w wyniku agregacji wskaźników ryzyka w ramach każdego elementu ryzyka przy wykonaniu działania opisanego powyżej w pkt 413 i 414. Wartości te podano do wiadomości skarżącej w jej nocie indywidualnej.
- 418 PW trzeciej kolejności, SRB koryguje wskaźnik złożony CI_n w oparciu o wzór przewidziany w tym celu w załączniku I, pod tytułem „Krok 5”, pkt 3 do rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, to jest $1000 - CI_n$, aby otrzymać „ostateczny złożony wskaźnik” zwany FCI_n . W konsekwencji instytucje, które mają wyższy profil ryzyka uzyskują wyższy ostateczny złożony wskaźnik.
- 419 Skarżąca utrzymuje, w tym kontekście, że w ramach kroku 5 SRB powinna była wyjaśnić, z jednej strony, procedurę agregacji wskaźników ryzyka w ramach każdego z elementów ryzyka, biorąc pod uwagę w szczególności względne wagi wskaźników wymienionych w art. 7 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 oraz wskazując, w jaki sposób ustaliła agregację tychże wskaźników i , z drugiej strony, w jaki sposób obliczono wskaźnik złożony. Przemawia za tym w dodatku to, że w okresie składkowym 2021 niektóre spośród tych wskaźników nie były stosowane przez SRB, w związku z czym ich waga musiała zostać rozdzielona.
- 420 W tym względzie należy przede wszystkim wskazać, że – jak wynika z pkt 412–418 powyższych rozważań, agregacja wskaźników ryzyka opiera się na wzorach przewidzianej w załączniku I, pod tytułem „Krok 5” pkt 1–3 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63.
- 421 Z tychże rozważań wynika następnie, że skarżąca dysponowała wszystkimi informacjami niezbędnymi do wykonania obliczeń w oparciu o te wzory.
- 422 Wreszcie SRB w motywie 94 zaskarżonej decyzji wyjaśniła, że – jako że niektóre ze wskaźników ryzyka nie zostały zastosowane w okresie składkowym 2021, dostępne wagi wskaźników były proporcjonalnie przeskalowane w taki sposób, żeby suma ich wag wyniosła 100 %, przy czym takie przeskalowanie zostało przewidziane w art. 20 ust. 1 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63.
- 423 W związku z powyższym skarżąca dysponowała wystarczającymi informacjami, aby zrozumieć obliczenia przewidziane w kroku 5 i przeprowadzone przez SRB.

vi) Krok 6

- 424 W kroku 6 SRB dokonuje dwóch następujących działań.
- 425 W pierwszej kolejności, SRB dokonuje obliczenia mnożnik korekty, zwanego \tilde{R}_n , przeskalowując ostateczny złożony wskaźnik wynikających z kroku 5 w przedziale liczbowym od 0,8 do 1,5 zgodnie ze wzorem określonym w załączniku I, pod tytułem „Krok 6”, pkt 1 do rozporządzenia delegowanego nr 2015/63.
- 426 Aby dokonać obliczeń z wykorzystaniem tego wzoru SRB opiera się na trzech typach danych, to jest na:
- ostatecznym złożonym wskaźniku danej instytucji;
 - argumencie funkcji minimalnej ostatecznego złożonego wskaźnika zwanej $\min FCI_n$, który odpowiada minimalnej wartości tego wskaźnika dla wszystkich instytucji uiszczających składki do SRF, dla których oblicza się ten wskaźnik;
 - argumencie funkcji maksymalnej ostatecznego złożonego wskaźnika zwanej $\max FCI_n$, który odpowiada maksymalnej wartości tego wskaźnika dla wszystkich wskazanych instytucji.
- 427 Ostateczny złożony wskaźnik danej instytucji wynika z kroku 5. Oprócz tego funkcja minimalna i funkcja maksymalna, o których mowa w pkt 426 powyżej, stanowią dane, które są identyczne dla wszystkich instytucji, których podstawowa składka roczna korygowana o ich profil ryzyka. Dane te znajdują się w nocie indywidualnej każdej instytucji oraz na stronie 4 załącznika II do zaskarżonej decyzji, w czwartej i w piątej kolumnie widniejącej tam tabeli, które zatytułowane są odpowiednio „k” i „l”. W związku z tym skarżąca miała dostęp do danych niezbędnych do dokonania obliczeń w oparciu o wzór przewidziany w załączniku I, pod tytułem „Krok 6”, pkt 1 do rozporządzenia delegowanego nr 2015/63.
- 428 W drugi kolejności SRB dokonuje obliczenia ostatecznej składki dla danej instytucji elementy ryzyka j , aby otrzymać, zwanej c_n , zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku I pod tytułem „Krok 6”, pkt 2 do rozporządzenia delegowanego nr 2015/63.
- 429 Obliczenia te opierają się na pięciu danych, to jest na podstawie:
- rocznego poziomu docelowego skorygowanego zgodnie z załącznikiem I pod tytułem „Krok 6”, pkt 2 do rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, zwanego „Target”;
 - zobowiązań netto danej instytucji skorygowanych zgodnie z art. 5 rozporządzenia nr 2015/63, które stanowią licznik podstawowej składki rocznej, zwanych B_n ;
 - sumy podstawowych składek rocznych skorygowanych o ryzyko wszystkie instytucji, których to dotyczy ($\sum_{p=1}^N (B_p * \tilde{R}_p)$);
 - łącznych zobowiązań netto wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium wszystkich uczestniczących państw członkowskich, które stanowią mianownik podstawowej składki rocznej ($\sum_{q=1}^N B_q$);
 - mnożnik korekty dla danej instytucji.

- 430 Kwota zobowiązań netto skarżącej skorygowana zgodnie z art. 5 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 oraz właściwy dla niej mnożnik korekty, jak i kwota łącznych zobowiązań netto wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium wszystkich uczestniczących państw członkowskich zostały przekazane do wiadomości skarżącej w jej nocie indywidualnej. Oprócz tego w załączniku II do zaskarżonej decyzji wskazano na s. 4 skorygowany roczny poziom docelowy (pierwsza kolumna pod nazwą „h” widniejącej na tej stronie tabeli), a także sumę podstawowych składek rocznych skorygowanych o ryzyko dla wszystkich instytucji, których to dotyczy (trzecia kolumna pod nazwą „j” we wskazanej tabeli).
- 431 Wreszcie w motywach 118–121 zaskarżonej decyzji SRB zawarła dodatkowe wyjaśnienia dotyczące kroku 6.
- 432 W tych okolicznościach skarżąca dysponowała wystarczającymi informacjami, aby zrozumieć obliczenia przeprowadzone w kroku 6.
- 433 Powyższego wniosku nie poddaje w wątpliwość argumentacja skarżącej.
- 434 Co do obliczeń mnożnika korekty w trakcie kroku 6, o czym mowa powyżej w pkt 425 i 426, skarżąca niesłusznie podnosi, że wobec nieprzekazania jej ostatecznych złożonych wskaźników dla wszystkich instytucji, nie była ona w stanie sprawdzić, czy wartości argumentów minimalnych i maksymalnych ostatecznych złożonych wskaźników, o których mowa powyżej w pkt 426, nie stanowią wyjątku, który prowadzi do wypaczenia mnożników korekty.
- 435 W tym kontekście z orzecznictwa przytoczonego powyżej w pkt 263 wynika, że z obowiązku uzasadnienia nie wynika to, że skarżąca powinna mieć dostęp do wszystkich elementów umożliwiających jej sprawdzenie prawidłowości obliczenia jej składki ex ante. Pośród elementów, których SRB nie ma obowiązku przekazać skarżącej, znajdują się również ostateczne złożone wskaźniki wszystkich instytucji. Wartości tych wskaźników mogą bowiem stanowić informacje o sytuacji gospodarczej poszczególnych instytucji oraz, w szczególności, o poziomie ponoszonego przez nie ryzyka na rynku, mając na uwadze to, że instytucje o wyższym profilu ryzyka uzyskują wyższy ostateczny złożony wskaźnik. SRB miała w tych okolicznościach prawo uznać, że udostępnienie ostatecznych złożonych wskaźników wszystkim instytucji naruszałoby ciężący na niej obowiązek ochrony tajemnicy handlowej zainteresowanych instytucji. W konsekwencji, w świetle orzecznictwa przytoczonego powyżej w pkt 265, wyjaśnienia przedstawione przez SRB w motywie 118 zaskarżonej decyzji oraz dane przekazane za pośrednictwem noty indywidualnej oraz na s. 4 załącznika II do tej decyzji uznać można za wystarczające.
- 436 Podobnie, jeśli chodzi o obliczenia wysokości ostatecznej składki w kroku 6, o których mowa powyżej w pkt 428 i 429, skarżąca nie może skutecznie podnosić, że pomimo odzwierciedlenia użytego w tym celu wzoru oraz wyjaśnień dotyczących jego różnych składowych w zaskarżonej decyzji, SRB nie wyjaśniła, w jaki sposób otrzymała – w odniesieniu do niej – wynik tych obliczeń wskazany w nocie indywidualnej.
- 437 Z jednej strony, jak wynika z motywów 119–121 zaskarżonej decyzji, ostateczna składka skarżącej została obliczona zgodnie z wzorem przedstawionym w załączniku I pod tytułem „Krok 6”, pkt 2 do rozporządzenia delegowanego nr 2015/63. Z drugiej strony, jak wskazano powyżej w pkt 430, skarżąca mogła znaleźć niezbędne dane do wykonania obliczeń w oparciu o ten wzór w swojej nocie indywidualnej oraz w kolumnach h i j tabeli znajdującej się na s. 4 załącznika II do zaskarżonej decyzji.

438 Z powyższych rozważań wynika, że korzystając, z jednej strony, ze wzorów przewidzianych w załączniku I do rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 oraz, z drugiej strony, z danych znajdujących się w załącznikach I i II do zaskarżonej decyzji, skarżąca jest rzeczywiście w stanie sprawdzić, krok po kroku, prawidłowość wyliczenia jej składki ex ante przez SRB.

439 W konsekwencji trzecie zastrzeżenie piątej części zarzutu drugiego należy oddalić.

h) W przedmiocie części siódmej, dotyczącej niepublikowanych decyzji pośrednich

440 Skarżąca podnosi, że uzasadnienie zaskarżonej decyzji jest niewystarczające z uwagi na przyjęcie przez SRB decyzji pośrednich, które nie zostały ani opublikowane, ani w inny sposób udostępnione skarżącej.

441 SRB kwestionuje tę argumentację.

442 Z orzecznictwa wynika, że uzasadnienie decyzji określającej składki ex ante należy uznać za niewystarczające, jeżeli uzasadnienie to – w odniesieniu do niektórych elementów, co do których SRB zobowiązana jest przedstawić uzasadnienie – opiera się jedynie na innych aktach prawnych, takich jak decyzje pośrednie, które SRB przyjęła w celu doprecyzowania oraz, w niektórych przypadkach, uzupełnienia niektórych kwestii dotyczących ustalania tychże składek, ale których nie opublikowała ani nie udostępniła instytucjom w inny sposób (zob. wyroki: z dnia 28 listopada 2019 r., Hypo Vorarlberg Bank/SRB, T-377/16, T-645/16 i T-809/16, EU:T:2019:823, pkt 194, 199; z dnia 28 listopada 2019 r., Portigon/SRB, T-365/16, EU:T:2019:824, pkt 171, 176).

443 W niniejszej sprawie SRB przedstawiła w odpowiedzi na zarządzone w dniu 9 listopada 2022 r. środki dowodowe decyzje pośrednie, które miały znaczenie dla obliczania składek ex ante za okres składkowy 2021. Decyzje te, które zostały następnie doręczone skarżącej w wersji jawnej, zawierają w szczególności stanowiska na potrzeby wewnętrzne, które były skierowane do pracowników SRB w celu udzielenia im wskazówek dotyczących procesu obliczania składek ex ante.

444 Niemniej jednak, jak wynika ze streszczenia zaskarżonej decyzji w pkt 5–18 powyższych rozważań, decyzja ta zawiera uzasadnienie dotyczące ustalenia składek ex ante za okres składkowy 2021.

445 Ponadto, skarżąca nie wskazała żadnego elementu decyzji pośrednich, który nie zostałby ponownie przywołany w samej zaskarżonej decyzji, a który byłby uwzględniony przy określaniu składek ex ante za okres składkowy 2021.

446 W związku z tym nic nie wskazuje na to, że istnienie decyzji pośrednich mogło mieć jakikolwiek wpływ na zakres informacji, jakimi dysponowała skarżąca dla zweryfikowania zgodności z prawem ustalenia jej składki ex ante oraz jej podważenia przed sądem Unii. W szczególności, jak wynika z oceny pierwszych sześciu części zarzutu drugiego, skarżąca była w stanie zrozumieć wszystkie elementy obliczeń składki ex ante – za wyjątkiem sposobu określenia rocznego poziomu docelowego – wyłącznie na podstawie zaskarżonej decyzji.

447 W związku z tym zaskarżona decyzja różni się od decyzji SRB ustalającej składki ex ante, która była przedmiotem postępowań zakończonych wyrokami z dnia 28 listopada 2019 r., Hypo Vorarlberg Bank/SRB (T-377/16, T-645/16 i T-809/16, EU:T:2019:823), oraz z dnia 28 listopada 2019 r., Portigon/SRB (T-365/16, EU:T:2019:824). Decyzja ta nie zawierała bowiem

w szczególności informacji dotyczących określenia przez SRB elementu ryzyka IV, a informacje te znajdowały się jedynie w decyzjach pośrednich, których dotyczyły te postępowanie (zob. wyroki: z dnia 28 listopada 2019 r., Hypo Vorarlberg Bank/SRB, T-377/16, T-645/16 i T-809/16, EU:T:2019:823, pkt 195; z dnia 28 listopada 2019 r., Portigon/SRB, T-365/16, EU:T:2019:824, pkt 172).

- 448 Skarżąca nie wyjaśniła wreszcie, w jaki sposób – biorąc pod uwagę rozważania przedstawione powyżej w pkt 444–446 – opublikowanie decyzji pośrednich umożliwiłoby jej skorzystanie w lepszych warunkach z jej praw przed sądami Unii, ani też w jaki sposób opublikowanie tych decyzji pozwoliłoby tymże sądom na skuteczniejsze dokonanie ich kontroli.
- 449 W tych okolicznościach, sam fakt, że decyzje pośrednie nie zostały opublikowane ani udostępnione, jako taki, nie prowadzi do wadliwości uzasadnienia zaskarżonej decyzji.
- 450 W świetle powyższych rozważań siódmą część zarzutu drugiego należy oddalić.

i) Wnioski w przedmiocie drugiego zarzutu

- 451 W świetle powyższych rozważań część trzecią zarzutu drugiego należy uwzględnić. Pozostałe części tego zarzutu należy oddalić.

3. W przedmiocie zarzutu trzeciego dotyczącego naruszenia prawa do skutecznej ochrony sądowej z uwagi na brak możliwości zweryfikowania zaskarżonej decyzji

- 452 Skarżąca podnosi, że SRB naruszyła zasadę skutecznej ochrony sądowej, ponieważ sądowa kontrola zaskarżonej decyzji jest w praktyce niemożliwa. Z jednej strony [zdaniem skarżącej], ani Trybunał, ani skarżąca nie dysponują danymi dotyczącymi instytucji innych niż skarżąca, pomimo tego, że dane te są niezbędne do sprawdzenia prawidłowości obliczeń uiszczonych przez nią składki ex ante. Z drugiej strony, nawet jeżeli Sąd uzyskałby dostęp do wskazanych danych, nie miałby możliwości ich wykorzystania, ponieważ nie dysponuje programem wykorzystywanym przez SRB przy obliczaniu składek ex ante, celem prześledzenia kolejnych kroków obliczeń zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia delegowanego nr 2015/63.
- 453 SRB kwestionuje tę argumentację.
- 454 Jak wskazano powyżej w pkt 43, zadaniem Komisji oraz Rady, przy ustanawianiu systemu obliczania składek ex ante w rozporządzeniu delegowanym nr 2015/63 oraz w rozporządzeniu wykonawczym nr 2015/81, było pogodzenie poszanowania tajemnicy handlowej z zasadą skutecznej ochrony sądowej, tak aby dane objęte tą tajemnicą nie mogły być przekazywane zainteresowanym oraz, w szczególności, żeby nie były one ujawniane w uzasadnieniu decyzji w sprawie wysokości składek ex ante.
- 455 Ponadto, zgodnie z art. 339 TFUE oraz art. 88 rozporządzenia nr 806/2014 SRB była również w obowiązku – przy przekazywaniu zaskarżonej decyzji – czuwać nad tym, aby dane objęte tajemnicą handlową nie zostały ujawnione.
- 456 Niemniej jednak, sąd Unii ma obowiązek sprawdzić zasadność powodów, na które powołuje się SRB, odmawiając udostępnienia danych wykorzystanych przy obliczaniu wskazanych składek, jak wskazano w powyżej w pkt 48.

457 W niniejszym przypadku, jak wynika z oceny przeprowadzonej w pkt 292–302, SRB miała podstawy do odmowy udostępnienia skarżącej danych indywidualnych dotyczących innych instytucji.

458 Ponadto z tych samych powodów, które przywołano powyżej w pkt 54, należy oddalić argument skarżącej, zgodnie z którym wykorzystywanie przez SRB programu do obliczeń składek ex ante uniemożliwia przeprowadzenia późniejszej kontroli sądowej.

459 W tych okolicznościach zarzut trzeci należy oddalić.

4. W przedmiocie zarzutu szóstego, opartego na naruszeniu wielu przepisów prawa pierwotnego i prawa wtórniego z uwagi na zastosowanie wobec skarżącej mnożnika dla wskaźnika ryzyka SPI

460 Zarzut szósty dzieli się na cztery części.

a) W przedmiocie części pierwszej, dotyczącej naruszenia art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013 i art. 103 ust. 7 lit. h) dyrektywy 2014/59

461 Skarżąca przypomina, że w odniesieniu do wskaźnika ryzyka SPI w zaskarżonej decyzji zastosowano wobec niej czynnik korygujący wynoszący [*dane poufne*]. Zastosowanie takiego czynnika [jej zdaniem] jest niezgodne z wymogami określonymi w art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013 i w art. 103 ust. 7 lit. h) dyrektywy 2014/59. SPI, do którego należy skarżąca ma bowiem chronić wszystkie instytucje, które są jego członkami, w ten sam sposób, przez co rozróżnienie tych instytucji w zakresie wskaźnika SPI jest sprzeczne z brzmieniem i duchem tych przepisów.

462 SRB kwestionuje tę argumentację.

463 Z jednej strony, jak wynika z pkt 132–139 powyżej, brzmienie art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59 lub skarżąca podnosi, że art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 jest niezgodny z art. 103 ust. 7 lit. h) dyrektywy 2014/59 oraz z art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013, nie zawiera nic, co zakazywałoby Komisji określenia w art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63w zakresie, w jakim przewiduje on ważenie wskaźnika ryzyka, że SRB, przy stosowaniu wskaźnika ryzyka SPI, powinna wziąć pod uwagę względną wagę wskaźnika ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”.

464 Z drugiej strony, z motywów 114–116 zaskarżonej decyzji oraz z pkt 131 załącznika III do tej decyzji wynika, że SRB wypełniła obowiązek, jaki na niej ciążył zgodnie z art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, którego niezgodność z prawem nie została zresztą stwierdzona.

465 W konsekwencji należy oddalić pierwszą część zarzutu szóstego.

b) W przedmiocie części drugiej, dotyczącej naruszenia art. 16 Karty i zasady proporcjonalności

- 466 Skarżąca utrzymuje, że – w odniesieniu do wskaźnika ryzyka SPI – zaklasyfikowanie jej do [*dane poufne*] i – wobec tego – przypisanie jej czynnika korygującego [*dane poufne*] jest nieproporcjonalne i narusza przysługującą jej wolność prowadzenia działalności gospodarczej ustanowioną w art. 16 Karty, a także określoną w jej art. 52 ust. 1 zasadę proporcjonalności.
- 467 Przyporządkowanie wskazanego czynnika korygującego do wskaźnika ryzyka SPI było [zdaniem skarżącej] w sposób oczywisty nieuzasadnione i arbitralne, ponieważ skarżąca dysponowała dobrą kapitalizacją oraz pozytywnym profilem ryzyka, dzięki czemu prawdopodobieństwo jej likwidacji było niewielkie. Jest to widoczne w szczególności w świetle wyników własnej analizy skarżącej dotyczącej wskaźników ryzyka oraz statystyk EBC na podstawie informacji dostępnych za rok 2019.
- 468 SRB kwestionuje tę argumentację.
- 469 Tytułem wstępu należy stwierdzić, że skarżąca ogranicza się do przywołania naruszenie wolności prowadzenia działalności gospodarczej ustanowionych w art. 16 Karty oraz zasady proporcjonalności, nie podając żadnej konkretnej argumentacji dotyczącej tych zasad.
- 470 W świetle orzecznictwa przytoczonego powyżej w pkt 217, zastrzeżenia skarżącej należy w związku z tym oddalić w zakresie, w jakim dotyczą one naruszenia tych zasad.
- 471 Ponadto, jeżeli argumentację sformułowaną przez skarżącą należy rozumieć w ten sposób, że utrzymuje ona w rzeczywistości, że SRB dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, gdy przypisała jej [*dane poufne*] dla wskaźnika ryzyka SPI, należy wskazać, co następuje.
- 472 SRB i Komisja doprecyzowały w w zakresie wskaźnika do wskaźnika ryzyka SPI, że upadłość instytucji o wysokim i złożonym bilansie, takiej jak skarżąca, mogłaby doprowadzić do całkowitego wyczerpania zasobów danego SPI, w odróżnieniu do przypadku upadłości instytucji o bardziej ograniczonym i prostym bilansie. W związku z tym ryzyko wystąpienia sytuacji, w której skarżąca musiałaby skorzystać z SRF, nie jest w całości pokryte poprzez jej członkostwo w SPI. Skarżąca nie przedstawiła przy tym żadnych dowodów kwestionujących to twierdzenie.
- 473 Ponadto skarżąca nie może powołać się swoją własną analizę dotyczącą wskaźników ryzyka lub na statystyki EBC, aby podważyć ocenę wskaźnika ryzyka SPI dokonaną przez SRB.
- 474 Z jednej strony, analiza ta oraz te statystyki nie dotyczą wszystkich instytucji, których dane zostały uwzględnienie przy obliczaniu wskaźnika ryzyka SPI dla skarżącej. W swojej własnej analizie skarżąca porównuje się, w istocie, z sześcioma innymi instytucjami niemieckimi. Tymczasem, jak wynika z załącznika II zaskarżonej decyzji, SRB uwzględniła dane 1627 instytucji, aby określić przedziały dla wskaźnika ryzyka SPI na podstawie unii oraz dane 776 instytucji, aby określić przedziały dla wskaźnika ryzyka na podstawie krajowej.
- 475 To samo odnosi się do statystyk EBC. Statystyki te dotyczą jedynie 113 instytucji, a więc pewnej frakcji instytucji, których dane zostały uwzględnienie przez SRB przy tworzeniu przedziałów dla wskaźnika ryzyka SPI.

- 476 Z drugiej strony, własna analiza skarżącej oraz statystyki EBC dotyczą czynników, które nie mają znaczenia dla wagi wskaźnika ryzyka SPI.
- 477 Zgodnie bowiem z art. 7 ust. 4 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, SRB, ustalając wagę wskaźnika ryzyka SPI, powinna uwzględnić wskaźnik ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”, który ma zastosowanie do danej instytucji w rozumieniu art. 6 ust. 5 lit. a) tego rozporządzenia delegowanego.
- 478 Tymczasem ani różne czynniki ujęte we własnej analizie wskaźników ryzyka skarżącej, to jest współczynnik kapitału podstawowego Tier I, łączny współczynnik kapitałowy, współczynnik kapitału Tier I, współczynnik pożyczek zagrożonych [non-performing loan quote (NPL)], współczynnik pokrycia, współczynnik okresu karencji (forbearance) oraz współczynnik ekspozycji nieobsługiwanych [non-performing exposures (NPE)], ani czynniki wskazane w statystykach EBC, to jest łączny współczynnik kapitałowy, współczynnik kapitału podstawowego Tier I, wskaźnik dźwigni, nie są uwzględnione w art. 7 ust. 4 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 ani w art. 6 ust. 5 lit. a) tego rozporządzenia delegowanego.
- 479 W konsekwencji należy oddalić drugą część zarzutu szóstego.

c) W przedmiocie części trzeciej, dotyczącej naruszenia art. 20 karty i zasady równego traktowania

- 480 Skarżąca podnosi, że zastosowanie wobec niej czynnika korygującego [*dane poufne*] dla wskaźnika ryzyka SPI prowadzi do nieuzasadnionej różnicy w traktowaniu względem instytucji, którym przypisuje się [*dane poufne*] dla wskaźnika ryzyka SPI, wynikiem czego zaskarżona decyzja narusza art. 20 Karty oraz zasadę równego traktowania.
- 481 Członkostwo w SPI miałyby być przy tym okolicznością przesądzającą o tym, że wszystkie instytucje, których to dotyczy, są w porównywalnej sytuacji, i nie ma do tego żadnego obiektywnego kryterium, które uzasadniałoby różnice w traktowaniu różnych instytucji należących do SPI. Wskaźnik ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” nie stanowi [jej zdaniem] odpowiedniego kryterium, jak wskazano w ramach piątego zarzutu.
- 482 Ponadto, przyporządkowanie skarżącej czynnika korygującego [*dane poufne*] stanowi zróżnicowanie w sposób oczywisty nieodpowiednie w świetle prawdopodobieństwa upadłości z jej strony, jej likwidacji lub wniosku o wsparcie do SRF.
- 483 SRB kwestionuje tę argumentację.
- 484 Z jednej strony, jak wskazano powyżej w pkt 160–163, skarżąca nie może skutecznie podnosić, że wszystkie instytucje należące do SPI znajdują się w porównywalnej sytuacji.
- 485 Z drugiej strony, jak stwierdzono powyżej w pkt 165, elementy dotyczące wskaźnika ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”, wykorzystywane przy ustalaniu wagi wskaźnika ryzyka SPI pomiędzy różne instytucje należące do SPI stanowią obiektywne

kryteria, które, ponadto, są spójne z jednym z celów jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, to znaczy zachęcenia instytucji do prowadzenia mniej ryzykownej działalności.

486 W świetle orzecznictwa przytoczonego powyżej w pkt 159, część trzecią zarzutu szóstego należy oddalić.

d) W przedmiocie części czwartej, dotyczącej naruszenia zasady dobrej administracji

487 Część czwarta dzieli się na dwa zastrzeżenia.

1) W przedmiocie pierwszego zastrzeżenia dotyczącego braku należytego uzasadnienia zaskarżonej decyzji

488 Skarżąca podnosi, że w zaskarżonej decyzji SRB nie wyjaśnia w sposób wystarczający z punktu widzenia prawa, z jednej strony, powodów dla których odpowiednim jest stworzenie trzech przedziałów dla ustalania wagi wskaźnika ryzyka SPI oraz, z drugiej strony, dlaczego czynnik korygujący pierwszego przedziału powinien wynosić 5/9, a dla drugiego przedziału 7/9, aby „zdywersyfikować skutki uczestnictwa w [SPI] w zależności od dodatkowych czynników związanych ze stopniem ryzyka instytucji”.

489 SRB kwestionuje tę argumentację.

490 Należy wskazać, że skarżąca powtarza w istocie część argumentów przywołanych w odniesieniu do kroku 4 na poparciu zastrzeżenia trzeciego części piątej zarzutu drugiego.

491 W związku z tym, z tych samych powodów, co wskazane powyżej w pkt 407–409, zastrzeżenie pierwsze części czwartej zarzutu szóstego należy oddalić.

2) W przedmiocie zastrzeżenia drugiego dotyczącego uchybienia przez SRB obowiązkowi zbadania sprawy

492 Skarżąca podnosi, że przypisując ją do przedziału [*dane poufne*] dla wskaźnika ryzyka SPI, SRB nie uwzględniła wszystkich istotnych okoliczności faktycznych w sposób całkowity, rzetelny i bezstronny. Nie zbadała ona bowiem, w jaki sposób ochrona zapewniana przez SPI, którego skarżąca jest członkiem, przynosi swoim członkom korzyści. Podobnie nie sprawdziła ona czy i w jakim zakresie art. 7 ust. 4 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 mógł uzasadniać utworzenie przedziału oraz rozróżnienia w oparciu o ryzyko w stosunku do innych członków SPI, do którego należy skarżąca. Tak samo jest w odniesieniu do oceny tego, czy i w jakim zakresie profil ryzyka skarżącej oraz inne okoliczności w sprawie nie uzasadniałyby przyporządkowania, które byłoby dla niej korzystniejsze.

493 W tym kontekście [zdaniem skarżącej] SRB dopuściła się także błędu w ocenie. Proces klasyfikowania do przedziałów prowadzić miał bowiem do błędnych rezultatów, w szczególności na wypadek połączenia dwóch instytucji należących do jednego SPI. W takim wypadku przypisanie pozostałych instytucji do przedziałów uległyby zmianie, ponieważ byłoby mniej instytucji do przydzielenia do różnych przedziałów, podczas gdy kryteria rozstrzygające dla uznania wskaźnika ryzyka SPI wskazane w art. 6 ust. 7 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 pozostałyby niezmienione.

- 494 SRB kwestionuje tę argumentację.
- 495 Zasada dobrej administracji, ustanowiona w art. 41 Karty, nakłada na instytucje i organy Unii obowiązek zbadania, przy zachowaniu staranności i bezstronności, wszystkich istotnych kwestii rozpatrywanego przypadku (zob. podobnie wyroki: z dnia 21 listopada 1991 r., Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, pkt 14; z dnia 23 września 2009 r., Estonia/Komisja, T-263/07, EU:T:2009:351, pkt 99 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 496 W niniejszej sprawie wskazać należy po pierwsze, że SRB może uwzględniać - przy ustalaniu wagi wskaźnika ryzyka SPI – jedynie elementy wskazane w art. 7 ust. 4 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, SRB, to jest wskaźnik ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” w rozumieniu art. 6 ust. 5 lit. a) tego rozporządzenia delegowanego.
- 497 Po drugie, SRB jest zobowiązana dokonać obliczeń wskaźnika ryzyka SPI w oparciu o dane przekazane przez instytucje zgodnie z art. 14 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63.
- 498 W tych okolicznościach nie można zarzucać SRB, że nie uwzględniła przy obliczaniu składki ex ante skarżącej elementów, które ona przywołała, takich jak te przywołane powyżej w pkt 492, a które nie zostały przewidziane w art. 7 ust. 4 ani w art. 14 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63.
- 499 Po trzecie, należy oddalić zastrzeżenie dotyczące popełnienia przez SRB oczywistego błędu w ocenie przy ustaleniu przedziałów do określania wagi wskaźnika ryzyka SPI.
- 500 Przede wszystkim, z rozważań przedstawionych powyżej w pkt 159-165 wynika, że SRB może wprowadzać rozróżnienia pomiędzy członkami danego SPI, aby dokonać oceny profilu ryzyka różnych instytucji na potrzeby obliczania składki ex ante.
- 501 Z jednej strony, jak wynika z oceny zarzutu piątego zaprezentowanej powyżej, SRB mogła dokonać takich rozróżnień na podstawie kryterium wskazanego w art. 7 ust. 4 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, zgodnie z którym ustala ona wagę wskaźnika ryzyka SPI w oparciu o wskaźnika ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”.
- 502 Skarżąca nie przedstawiła wreszcie Sądowi żadnego konkretnego dowodu, który miałby kwestionować stosowanie tego kryterium.
- 503 Po czwarte, jak wyjaśniła w istocie SRB, niezależnie od przywołania tego przez skarżącą, jeżeli dwie instytucje należące do jednego SPI łączą się, okoliczność ta prowadzi do zmniejszenia liczby instytucji, które należy przyporządkować do przedziałów utworzonych dla ustalenia wagi wskaźnika ryzyka SPI, a okoliczność ta zostanie automatycznie uwzględniona w końcowych obliczeniach tego wskaźnika ryzyka, pod warunkiem że połączenie instytucji ma miejsce przed końcem odnośnego roku, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63.
- 504 W konsekwencji należy oddalić czwartą część zarzutu szóstego.

e) Konkluzja w przedmiocie szóstego zarzutu

- 505 Wobec powyższego zarzut szósty należy oddalić.

5. W przedmiocie zarzutu ósmego, dotyczącego naruszenia art. ust. 16 i ust. 52 Karty z uwagi na nieodpowiedniość czynnika korygującego

- 506 Skarżąca utrzymuje, że mnożniki korekty zastosowanej wobec niej – to jest mnożnik, który zastosowano wobec niej przy obliczaniu jej składki ex ante na podstawie unii oraz tejże składki na podstawie krajowej – nie są zgodne z jej profilem ryzyka, przez co zaskarżona decyzja narusza art. 16 Karty oraz zasadę proporcjonalności ustanowioną w jej art. 52 ust. 1.
- 507 Skarżąca podnosi, w szczególności, że dysponowała dobrą kapitalizacją oraz pozytywnym profilem ryzyka. W związku z tym prawdopodobieństwo jej likwidacji jest niewielkie. Jest to widoczne w szczególności w świetle wyników własnej analizy skarżącej oraz statystyk EBC na podstawie informacji dostępnych za rok 2019.
- 508 Ponadto, co do wskaźnika ryzyka SPI, SRB nie przedstawiła skarżącej żadnego obiektywnego powodu, który uzasadniał przydzielenie jej do przedziału [*dane poufne*], pomimo całkowitej ochrony zapewnianej przez SPI, do którego należy. Wynikiem tego jest składka ex ante [*dane poufne*], w związku z którą skarżąca decyzja narusza [zdaniem skarżącej] art. 16 Karty, zasadę proporcjonalności oraz art. 20 Karty.
- 509 SRB podważa tę argumentację.
- 510 Tytułem wstępu należy stwierdzić, że skarżąca ogranicza się do przywołania wolności ustanowionych w art. 16 i 20 Karty oraz zasady proporcjonalności, nie podając żadnej konkretnej argumentacji dotyczącej tych zasad.
- 511 W świetle orzecznictwa przytoczonego powyżej w pkt 217, argumentację skarżącej należy w związku z tym oddalić w zakresie, w jakim dotyczy ona naruszenia tych zasad.
- 512 Ponadto, jeżeli argumentację sformułowaną przez skarżącą należy, w każdym razie, rozumieć w ten sposób, że utrzymuje ona w rzeczywistości, że SRB dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przy obliczaniu jej mnożników korekty, należy wskazać, co następuje.
- 513 W pierwszej kolejności, co do zastrzeżenia dotyczącego przyporządkowania skarżącej do niewłaściwego przedziału dla wskaźnika ryzyka SPI, należy je oddalić z tych samych powodów, które zostały przedstawione powyżej w pkt 500–502.
- 514 W drugiej kolejności, skarżąca nie może powoływać się na swoją własną analizę dotyczącą wskaźników ryzyka, aby podważyć obliczenia jej mnożników korekty. Z jednej strony, z motywu 112 zaskarżonej decyzji wynika, że SRB wzięła pod uwagę szesnaście wskaźników ryzyka przy obliczeniach składek ex ante. Analiza skarżącej odnosi się przy tym tylko jednego spośród tych szesnastu wskaźników, to jest to współczynnik kapitałowy kapitału podstawowego Tier 1. Z drugiej strony, w tej analizie skarżąca porównuje się z sześcioma innymi instytucjami niemieckimi. Tymczasem, jak wynika z załącznika II zaskarżonej decyzji, SRB uwzględniła dane 1627 instytucji, aby określić przedziały dla wskaźnika ryzyka SPI na podstawie unii oraz dane 776 instytucji, aby określić przedziały dla wskaźnika ryzyka na podstawie krajowej.
- 515 Skarżąca, podobnie, nie może powoływać się na statystyki EBC, aby podważyć obliczenia jej mnożników korekty. Z jednej strony, statystyki dotyczą jedynie dwóch spośród szesnastu wskaźników ryzyka uwzględnionych przez SRB przy obliczaniu składek ex ante, to jest

współczynnika kapitału podstawowego Tier I oraz wskaźnika dźwigni. Z drugiej strony, statystyki te dotyczą jedynie 113 instytucji, a więc pewnej frakcji instytucji, których dane zostały uwzględnienie przez SRB przy przedziałów dla wskaźnika ryzyka SPI.

516 W świetle powyższego zarzut ósmy należy oddalić.

6. W przedmiocie zarzutu dziewiątego, dotyczącego naruszenia art.. 16, 20, 41 i 52 Karty z uwagi na oczywisty błąd w ocenie

517 Skarżąca podnosi, że SRB w sposób nieprawidłowy skorzystała ze swojego uprawnienia dyskrecjonalnego i, w związku z tym, naruszyła art. 16, 20, 41 Karty, jak również zasadę proporcjonalności ustanowioną w art. 52 tejże Karty z uwagi na liczne oczywiste błędy w ocenie popełnione przy obliczaniu jej składki ex ante.

518 Po pierwsze, [zdaniem skarżącej] SRB nie wzięła należyście pod uwagę i określiła:

- wpływu, jaki procykliczne składki mogą mieć na sytuację finansową instytucji przy określaniu rocznego poziomu docelowego, o którym mowa w art. 69 ust. 2 rozporządzenia nr 806/2014;
- wskaźnika ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”;
- wskaźnika ryzyka SPI;
- przeskalowania wag wskaźników ryzyka w ramach danego elementu ryzyka w przypadku niezastosowania niektórych wskaźników ryzyka.

519 Po drugie, wskaźniki ryzyka oraz wagi w oparciu o rozporządzenie delegowane nr 2015/63 pozwalają [zdaniem skarżącej] na tworzeniu przedziałów i przyporządkowywanie do nich [instytucji], które prowadzą do nałożenia na skarżącą obciążenia, które jest oczywiście nieuzasadnione co do istoty, nieproporcjonalne oraz dyskryminacyjne. Jak wskazano w kontekście zarzutu siódmego, załącznik I do tego rozporządzenia delegowanego prowadzi do sytuacji, w której zakres pomiędzy wartościami minimalnymi i maksymalnymi jest nieproporcjonalnie szeroki w przypadku pierwszego i ostatniego przedziału, w której niektóre przedziały są puste, a niektóre zawierają w sposób oczywisty zbyt dużą liczbę instytucji. W tym względzie, [zdaniem skarżącej] SRB nieprawidłowo wykonała swoje uprawnienie dyskrecjonalne i zaniechała dostosowania składek ex ante koniecznych z punktu widzenia zasady równego traktowania i zasady proporcjonalności.

520 SRB podważa tę argumentację.

521 Należy przede wszystkim stwierdzić, że skarżąca ogranicza się do przywołania zasad ustanowionych w art. 16, 20 i 41 Karty oraz zasady proporcjonalności ustanowionej w jej art. 52, nie przywołując żadnej konkretnej i odrębnej argumentacji dotyczącej tych zasad.

522 W świetle orzecznictwa przytoczonego powyżej w pkt 217, argumentację skarżącej należy w związku z tym oddalić w zakresie, w jakim dotyczy ona naruszenia tych zasad.

- 523 Następnie, w zakresie, w jakim skarżąca utrzymuje, że SRB dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przy tworzeniu przedziałów i przyporządkowywaniu instytucji do tychże przedziałów, zastrzeżenie to nie zostało oparte na żadnych szczegółowych argumentach. Skarżąca nie precyzuje przede wszystkim, w jaki sposób uprawnienie dyskrecjonalne przyznane SRB wiąże się z czynnikami wskazanymi powyżej w pkt 518, ani w jaki konkretnie sposób SRB powinna była uwzględnić te czynniki.
- 524 Podobnie, chociaż skarżąca zarzuca SRB, że ta zaniechała „koniecznych korekt indywidualnych” wyników zastosowania wzorów matematycznych ujętych w załączniku I, pod tytułem „Krok 2”, pkt 2 do rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, które odpowiadałyby zasadzie równego traktowania i zasadzie proporcjonalności, nie wskazuje ona jednak, jaki charakter miałyby mieć te korekty.
- 525 Skarżąca przedstawiła wreszcie niejednoznaczną argumentację dotyczącą metody binningu. Z jednej strony, odwołując się do swoich argumentów w kontekście zarzutu siódmego, skarżąca zarzuca SRB, że nie przyznała ona, że zastosowanie kroku 2 prowadziło do nieproporcjonalnie szerokiego zakresu wartości krańcowych w przypadku pierwszego i ostatniego przedziału, do tego, że różne przedziały są puste, a niektóre zawierały w sposób oczywisty zbyt dużą liczbę instytucji. Poprzez swoje zastrzeżenie zdaje się zatem sugerować, że metoda binningu jest niezgodna z regułami prawa wyższego rzędu, nie powołując się jednakże na niezgodność z prawem w ramach niniejszego zarzutu. Zarzut taki należy przy tym podnieść w sposób jasny, aby umożliwić autorowi aktu obronę jego zgodności z prawem (zob. podobnie postanowienie z dnia 20 stycznia 2009 r., Sak/Komisja, C-38/08 P, EU:C:2009:21, pkt 21, 22). Z drugiej strony skarżąca zarzuca SRB, że – z tych samych powodów – naruszyła regulacje zawarte w załączniku I rozporządzenia delegowanego nr 2015/63. W tych okolicznościach nie jest możliwe precyzyjne zidentyfikowanie przez Sąd zakresu argumentacji skarżącej w tym względzie i zbadanie ich zasadności.
- 526 W świetle powyższych rozważań zarzut dziewiąty należy oddalić.

7. W przedmiocie zarzutu jedenastego, opartego na naruszeniu art. 70 ust. 2 rozporządzenia nr 806/2014 oraz niezgodności art. 69 i 70 rozporządzenia nr 806/2014 z przepisami wyższego rzędu

- 527 Bezsporne jest, że zarzuty jedenasty został podniesiony przez skarżącą po raz pierwszy w replice. Mimo to, uważa ona, że zarzut ten jest dopuszczalny w zakresie, w jakim jest on oparty na elementach stanu faktycznego i prawnego, które pojawiły się w toku postępowania sądowego. Element niezbędny do zrozumienia, czy roczny poziom docelowy przekracza pułap 12,5 % ostatecznego poziomu docelowego, który jest przewidziany w art. 70 ust. 2 rozporządzenia nr 806/2014, został jej przekazany za pośrednictwem decyzji SRB/ES/2020/18 z dnia 11 kwietnia 2022 r. w sprawie składek wnoszonych ex-ante za rok 2022 na rzecz SRF.
- 528 SRB wnosi, z jednej strony, o uznanie niniejszego zarzutu za niedopuszczalny za względu na to, że jest on spóźniony, oraz, z drugiej strony, jego oddalenie co do istoty.
- 529 Zgodnie z art. 84 ust. 1 regulaminu postępowania podnosić nowych zarzutów w toku postępowania jest niedozwolone, chyba że ich podstawą są okoliczności prawne i faktyczne ujawnione dopiero w toku postępowania lub stanowią one rozwinięcie zarzutu lub twierdzenia

podniesionych wcześniej, wyraźnie lub w sposób dorozumiany, w skardze i które pozostają z nimi w ścisłym związku (zob. podobnie wyrok z dnia 5 października 2020 r., HeidelbergCement i Schwenk Zement/Komisja, T-380/17, EU:T:2020:471, pkt 87 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 530 Tymczasem, z jednej strony, jest bezsporne, że SRB wskazała w nocie informacyjnej wspomnianej powyżej w pkt 326 wysokość ostatecznego poziomu docelowego przewidywanego przez nią w formie zakresu pomiędzy 70 a 75 mld EUR w celu ustalenia składek ex ante za okres składkowy 2021. Z drugiej strony, ze skargi wynika, że skarżąca mogła zapoznać się z tą notą przez wniesieniem skargi, jako że odniosła się do niej w ramach argumentacji podniesionej na poparcie drugiego zarzutu.
- 531 W tych okolicznościach skarżąca nie może skutecznie podnosić, że elementów stanu faktycznego przywołane przez nią na poparcie zarzutu jedenastego, które uzasadniałyby podniesienie tego zarzutu na etapie repliki, nie były jej znane w chwili wniesienia skargi.
- 532 Ponadto skarżąca nie podniosła, że niniejszy zarzut stanowi rozwinięcie zarzutu sformułowanego wcześniej.
- 533 W tej sytuacji zarzut jedenasty należy odrzucić jako niedopuszczalny.
- 534 Niezależnie od tego, nawet gdyby jedenasty zarzut był dopuszczalny, Sąd nie byłby w stanie zbadać jego zasadności. Jak wynika z pkt 308–340 powyższych rozważań, zaskarżona decyzja jest dotknięta wadą uzasadnienia w odniesieniu do określenia rocznego poziomu docelowego za okres składkowy 2021 i z tego powodu należy stwierdzić jej nieważność. Wada tego rodzaju uniemożliwia z kolei Sądowi zbadanie zasadności zarzutu jedenastego.

C. Wnioski

- 535 Z całości powyższych rozważań wynika, że należy uznać trzecią część zarzutu drugiego za zasadną, podczas gdy pozostałe części tego zarzutu oraz wszystkie pozostałe zarzuty, które zostały podniesione, należy oddalić. Jako że trzeciej części zarzutu drugiego sama w sobie stanowi podstawę do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji, należy decyzję tę uchylić w zakresie, w jakim dotyczy skarżącej.

V. W przedmiocie ograniczenia skutków wyroku w czasie

- 536 SRB wnosi do Sądu o utrzymanie, w przypadku stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji, jej skutków w mocy aż do momentu jej zastąpienia lub, co najmniej, na okres sześciu miesięcy począwszy od daty uprawomocnienia się niniejszego wyroku.
- 537 Skarżąca poinformowała na rozprawie, że w istocie nie wyraża sprzeciwu wobec tego wniosku w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja zostanie uchylona na podstawie naruszenia istotnych wymogów proceduralnych.
- 538 Należy przypomnieć, że zgodnie z art. 264 akapit drugi TFUE sąd Unii może, jeśli uzna to za niezbędne, wskazać, które skutki aktu, o którego nieważności orzekł, powinny być uważane za ostateczne.

- 539 W tym względzie z orzecznictwa wynika, że skutki takiego aktu mogą zostać utrzymane w mocy ze względów pewności prawa, a w szczególności wówczas, gdy bezpośrednie skutki stwierdzenia nieważności tego aktu wywołałyby poważne negatywne konsekwencje oraz gdy zgodność z prawem tego aktu jest kwestionowana nie ze względu na cel jego przyjęcia czy też jego treść, ale ze na uchybienie istotnym wymogom proceduralnym (zob. wyrok z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 175 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 540 W niniejszej sprawie zaskarżona decyzja została przyjęta z naruszeniem istotnych wymogów proceduralnych. Z drugiej strony Sąd nie stwierdził w niniejszym postępowaniu błędu wpływającego na zgodność z prawem tej decyzji co do istoty.
- 541 Ponadto, podobnie jak orzekł Trybunał w wyroku z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB (C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, pkt 177), należy uznać, że stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji bez utrzymania w mocy jej skutków do czasu jej zastąpienia nowym aktem mogłoby zagrozić wykonaniu dyrektywy 2014/59, rozporządzenia nr 806/2014 i rozporządzenia delegowanego 2015/63 stanowiących zasadniczą część unii bankowej, która przyczynia się do stabilności strefy euro.
- 542 W tych okolicznościach należy utrzymać w mocy skutki zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej, do czasu wejścia w życie, w rozsądnym terminie, który nie może przekroczyć sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku, nowej decyzji SRB ustalającej składki ex ante skarżącej w na rzecz SRF za okres składkowy 2021.

VI. W przedmiocie kosztów

- 543 Zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ SRB przegrała sprawę, należy zgodnie z żądaniem skarżącej orzec, że pokryje ona własne koszty oraz koszty poniesione przez skarżącą.
- 544 Zgodnie z art. 138 § 1 regulaminu postępowania Komisja pokrywa własne koszty.

Z powyższych względów

SĄD (ósma izba w składzie powiększonym)

orzeka, co następuje:

- 1) **Stwierdza się nieważność decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) SRB/ES/2021/22 z dnia 14 kwietnia 2021 r. w sprawie obliczenia składek ex ante za 2021 r. na poczet jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w zakresie, w jakim dotyczy ona Landesbank Baden-Württemberg.**
- 2) **Skutki decyzji SRB/ES/2021/22 zostają utrzymane w mocy w zakresie, w jakim dotyczy ona Landesbank Baden-Württemberg, do czasu wejścia w życie, w rozsądnym terminie, który nie może przekroczyć sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku, nowej decyzji SRB ustalającej składki ex ante na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za okres składkowy 2021.**
- 3) **SRB pokrywa oprócz własnych kosztów, również koszty poniesione przez Landesbank Baden-Württemberg.**
- 4) **Komisja Europejska pokrywa własne koszty.**

Kornezov

De Baere

Petrлік

Kecsmár

Kingston

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 20 grudnia 2023 r.

Podpisy

Spis treści

I. Okoliczności powstania sporu	2
II. Zaskarżona decyzja:	2
III. Żądania stron	5
IV. Co do prawa	5
A. W przedmiocie zarzutu niezgodności z prawem art. 4–9 i 20 oraz załącznika I rozporządzenia delegowanego nr 2015/63	7
1. W przedmiocie zarzutu czwartego dotyczącego niezgodności z prawem art. 4–9 oraz załącznika I rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 w zakresie, w jakim naruszają one zasadę skutecznej ochrony sądowej oraz zasadę pewności prawa	7
a) W przedmiocie części pierwszej dotyczącej zarzucanego naruszenia zasady skutecznej ochrony sądowej	7
b) W przedmiocie części drugiej dotyczącej zarzucanego naruszenia zasady pewności prawa	11
1) W przedmiocie pierwszego zastrzeżenia polegającego na tym, że art. 4–9 oraz załącznik I rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 nie pozwalają instytucjom na wcześniejsze obliczenie właściwej dla nich kwoty składki ex ante	11
2) W przedmiocie drugiego zastrzeżenia, zgodnie z którym Komisja powinna była ustalić inną metodę obliczania składek ex ante	17
3) W przedmiocie trzeciego zastrzeżenia dotyczącego naruszenia art. 12 rozporządzenia nr 2016/1011	19
c) Wniosek dotyczący zarzutu czwartego	19
2. W przedmiocie zarzutu piątego dotyczącego niezgodności z prawem art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 w zakresie, w jakim narusza on szereg norm wyższego rzędu	19
a) W przedmiocie części pierwszej, dotyczącej niezgodności art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 z art. 103 ust. 7 lit. h) dyrektywy 2014/59 i art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013	20
b) W przedmiocie części drugiej pierwszej, dotyczącej niezgodności art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 z „wymogiem obliczania składek w sposób współmierny do ryzyka” oraz z zasadą równego traktowania	22
1) W przedmiocie pierwszego zastrzeżenia dotyczącego naruszenia „wymogu obliczania składek w sposób współmierny do ryzyka”	22

2) W przedmiocie zastrzeżenia drugiego dotyczącego naruszenia zasady równego traktowania	24
c) W przedmiocie części trzeciej dotyczącej niezgodności art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 z zasadą pewności prawa	25
d) W przedmiocie części czwartej dotyczącej niezgodności art. 7 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 z zasadą uwzględniania całokształtu okoliczności stanu faktycznego	26
e) Wniosek w przedmiocie zarzutu piątego	26
3. W przedmiocie zarzutu siódmego opartego na niezgodności z prawem art. 6, 7 i 9 oraz załącznika I rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 w zakresie, w jakim narusza on szereg norm wyższego rzędu	27
4. W przedmiocie dziesiątego zarzutu dotyczącego niezgodności z prawem art. 20 ust. 1 zd. pierwsze i drugie rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 z uwagi na naruszenie art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59 oraz „wymogu obliczania składek w sposób współmierny do ryzyka”	32
B. W przedmiocie zarzutów dotyczących zgodności z prawem zaskarżonej decyzji	34
1. W przedmiocie zarzutu pierwszego opartego na naruszeniu art. 81 ust. 1 rozporządzenia nr 806/2014 w zw. z art. 3 rozporządzenia nr 1	34
2. W przedmiocie zarzutu drugiego dotyczącego braku uzasadnienia	36
a) Uwagi wstępne 42	36
b) W przedmiocie części pierwszej dotyczącej języka wersji autentycznej zaskarżonej decyzji	38
c) W przedmiocie drugiej części dotyczącej złożoności uzasadnienia w zakresie obliczenia składki ex ante	38
d) W przedmiocie części szóstej dotyczącej zachowania danych innych instytucji	39
e) W przedmiocie części trzeciej dotyczącej uzasadnienia rocznego poziomu docelowego	41
f) W przedmiocie części czwartej dotyczącej braku wystarczającego uzasadnienia podstawowej składki rocznej	47
g) W przedmiocie części piątej dotyczącej braku wystarczającego uzasadnienia korekty podstawowej składki rocznej o ryzyko	48
1) W przedmiocie pierwszego zastrzeżenia dotyczącego braku możliwości zweryfikowania objęcia całości instytucji, których to dotyczy, składką skorygowaną o profil ryzyka	48

2) W przedmiocie drugiego zastrzeżenia, dotyczącego uwzględnienia wskaźnika ryzyka działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”	49
3) W przedmiocie zarzutu trzeciego dotyczącego uzasadnienia w zakresie kroków 1–6 korekty podstawowej składki rocznej o profil ryzyka skarżącej	49
i) Krok 1	50
ii) Krok 2	51
iii) Krok 3	52
iv) Krok 4	53
v) Krok 5	54
vi) Krok 6	56
h) W przedmiocie części siódmej dotyczącej niepublikowanych decyzji pośrednich	58
i) Wnioski w przedmiocie drugiego zarzutu	59
3. W przedmiocie zarzutu trzeciego dotyczącego naruszenia prawa do skutecznej ochrony sądowej z uwagi na brak możliwości zweryfikowania zaskarżonej decyzji	59
4. W przedmiocie zarzutu szóstego opartego na naruszeniu wielu przepisów prawa pierwotnego i prawa wtórnego z uwagi na zastosowanie wobec skarżącej mnożnika dla wskaźnika ryzyka SPI	60
a) W przedmiocie części pierwszej dotyczącej naruszenia art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013 i art. 103 ust. 7 lit. h) dyrektywy 2014/59	60
b) W przedmiocie części drugiej dotyczącej naruszenia art. 16 Karty i zasady proporcjonalności	61
c) W przedmiocie części trzeciej dotyczącej naruszenia art. 20 Karty i zasady równego traktowania	62
d) W przedmiocie części czwartej dotyczącej naruszenia zasady dobrej administracji	63
1) W przedmiocie pierwszego zastrzeżenia dotyczącego braku należytego uzasadnienia zaskarżonej decyzji	63
2) W przedmiocie zastrzeżenia drugiego dotyczącego uchybienia przez SRB obowiązkowi zbadania sprawy	63
e) Konkluzja w przedmiocie szóstego zarzutu	64
5. W przedmiocie zarzutu ósmego dotyczącego naruszenia art. ust. 16 i ust. 52 Karty z uwagi na nieodpowiedniość czynnika korygującego	65

6. W przedmiocie zarzutu dziewiątego dotyczącego naruszenia art. 16, 20, 41 i 52 Karty z uwagi na oczywisty błąd w ocenie	66
7. W przedmiocie zarzutu jedenastego opartego na naruszeniu art. 70 ust. 2 rozporządzenia nr 806/2014 oraz niezgodności art. 69 i 70 rozporządzenia nr 806/2014 z przepisami wyższego rzędu	67
C. Wnioski	68
V. W przedmiocie ograniczenia skutków wyroku w czasie	68
VI. W przedmiocie kosztów	69